

ALOJAS NOVADA PAŠVALDĪBA



**ALOJAS NOVADA TERITORIJAS PLĀNOJUMS
2013. – 2024.GADAM
TERITORIJAS IZMANTOŠANAS UN APBŪVES
NOTEIKUMI**



2012/2013



IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ!



Alojas novada teritorijas plānojums izstrādāts Eiropas Sociālā fonda atbalstītā projekta Nr.1DP/1.5.3.2.0/10/APIA/VRAA/103 „Alojas novada attīstības plānošanas kapacitātes paaugstināšana” ietvaros.

SATURA RĀDĪTĀJS

1.	Vispārīgie jautājumi	3
2.	Lietotie termini	3
3.	Vispārīgie noteikumi teritorijas izmantošanai un apbūvei	8
3.1.	Novada teritorijas ainavu aizsardzība un pārvaldība	8
3.2.	Novada teritorijas plānotās (atļautās) izmantošanas (funkcionālo zonu) iedalījums un to apzīmējumi	8
3.3.	Visā novada teritorijā atļautā izmantošana	9
3.4.	Visā novada teritorijā aizliegtā izmantošana	9
3.5.	Aizsargājamie kultūras pieminekļi	9
3.6.	Aizsargjoslas	10
3.7.	Tauvas joslas	16
3.8.	Riska teritorijas un objekti	17
4.	Vispārīgas prasības transporta infrastruktūrai	17
4.1.	Satiksmes infrastruktūras ierīkošana un rekonstrukcijai	17
4.2.	Pieklūšanas noteikumi un vides pieejamība	18
4.3.	Transporta līdzekļu novietošana	18
4.4.	Redzamības nodrošināšana pie ielu un ceļu krustojumiem	19
5.	Vispārīgas prasības ūdeņu un mežu teritorijās, kā arī lauku zemēs	19
5.1.	Ūdeņu teritorijas	19
5.2.	Derīgo izrakteņu ieguve	20
6.	Vispārīgas prasības apbūvei	21
6.1.	Apbūves parametri	21
6.2.	Būvju izvietojums zemes vienībā (būvlandes, atbilstība zemes vienības robežām, attālums starp būvēm, pagalmu izmantošana)	23
6.3.	Degvielas un gāzes uzpildes stacijas, citi riska objekti	24
6.4.	Saimniecības ēkas un būves, kas paredzētas dzīvniekiem	24
6.5.	Būvju (t.sk. ēku) konstruktīvās daļas un elementi	25
6.6.	Zaļumvietas, teritorijas labiekārtojuma un ārtelpas elementi	26
7.	Vispārīgas prasības teritoriju inženiertehniskajai apgādei	28
7.1.	Ūdensapgāde	29
7.2.	Notekūdeņu un lietus ūdeņu savākšanas sistēmas	29
7.3.	Meliorācijas sistēmas un hidrotehniskās būves (to uzturēšana un ierīkošana)	30
7.4.	Elektroniskie sakari un komunikācijas	30
7.5.	Elektroapgāde	31
7.6.	Alternatīvā energoapgāde	31
7.7.	Atkritumu savākšana un apsaimniekošana	32
8.	Prasības publiskās infrastruktūras nodrošināšanai	33

9.	Reljefa un augsnes virskārtas aizsardzība	33
10.	Noteikumi atļautajai izmantošanai un apbūvei Alojas un Staiceles pilsētās	33
10.1.	Ūdeņu teritorijas (Ū)	33
10.2.	Mežu teritorijas (M)	33
10.3.	Zaļumvietas (Z)	34
10.4.	Savrupmāju dzīvojamās apbūves teritorijas (DzS)	35
10.5.	Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas (DzM)	36
10.6.	Vairākstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas (DzV)	37
10.7.	Publiskās apbūves teritorijas (P)	38
10.8.	Ražošanas apbūves teritorija (R)	40
10.9.	Transporta infrastruktūras teritorijas (TI)	41
10.10.	Tehniskās apbūves teritorijas (TA)	42
10.11.	Lauku zemes (L)	42
10.12.	Īpaši noteikumi pilsētībūvniecības pieminējā – Staiceles papīrfabrika ar vēsturisko dzīvojamo apbūvi teritorijā	43
11.	Noteikumi atļautajai izmantošanai novada ciemos: Braslavā, Puikulē, Puikules stacijā, Ozolmuižā, Ungurpilī, Vilzēnos	44
11.1.	Ūdeņu teritorijas (Ū)	44
11.2.	Lauku zemes (L)	44
11.3.	Zaļumvietas (Z)	45
11.4.	Savrupmāju dzīvojamās apbūves teritorijas (DzS)	46
11.5.	Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas (DzM)	47
11.6.	Vairākstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas (DzV)	47
11.7.	Publiskās apbūves teritorijas (P)	47
11.8.	Ražošanas apbūves teritorijas (R)	48
11.9.	Transporta infrastruktūras teritorijas (TI)	49
11.10.	Tehniskās apbūves teritorijas (TA)	50
12.	Noteikumi atļautajai izmantošanai un apbūvei novada lauku teritorijā	50
12.1.	Ūdeņu teritorijas (Ū)	50
12.2.	Mežu teritorijas (M)	51
12.3.	Lauku zemes (L)	52
12.4.	Transporta infrastruktūras teritorijas (TI)	53
12.5.	Tehniskās apbūves teritorijas (TA)	54
13.	Teritorijas plānojuma īstenošanas kārtība	54
13.1.	Prasības detālplānojumu izstrādei	54
13.2.	Zemes vienību veidošana, robežu pārkārtošana	56
13.3.	Būvtiesību īstenošanas kārtība	58
13.4.	Ēku un citu būvju rekonstrukcija, t.sk. funkcijas maiņa, restaurācija un remonts	59
13.5.	Ēku un citu būvju nojaukšana	59
13.6.	Zemes vienības ar neatbilstoša izmantojuma statusu un prasības līdz teritorijas plānojuma spēkā stāšanās dienai uzsāktai būvprojektēšanai	60
13.7.	Teritoriju inženiertehniskā sagatavošana	60
13.8.	Stihiju postījumu atjaunošana	61
	Pielikumi:	
1.	Alojas un Staiceles pilsētu, novada ciemu ielu klasifikācija un to sarkanās līnijas	62
2.	Redzamības nodrošināšana ielu krustojumos	67
3.	Pagalmi	68
4.	Ēkas augstuma noteikšana	69
5.	Ēkas stāvu skaita noteikšana	70
6.	Piesārņoto un potenciāli piesārņoto vietu saraksts	71

Saistošie noteikumi Nr.5

(Alojas novada domes 2013.gada 17.jūlija domes sēdes lēmums

Nr.271 (protokols Nr.15 4#) "Par Alojas novada teritorijas plānojuma 2013.-2024.gadam apstiprināšanu")

Alojas novada teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi

Izdoti saskaņā ar Teritorijas attīstības plānošanas likuma 25.panta pirmo daļu un
"Būvniecības likuma" 7.panta pirmās daļas 1.punktu

1. Vispārīgie jautājumi

1. Šie Noteikumi nosaka prasības teritorijas izmantošanai un apbūvei Alojas novada teritorijā saskaņā ar Alojas novada teritorijas plānojuma 2013.–2024.gadam grafisko daļu (turpmāk – Teritorijas plānojums).
2. Šie Noteikumi attiecas uz visu novada administratīvo teritoriju un to prasības ir saistošas visām fiziskajām un juridiskajām personām – zemes īpašniekiem, lietotājiem un nomniekiem, veicot jebkādu nekustamā īpašuma izmantošanu, lokālplānojumu un detālplānojumu izstrādāšanu, zemesgabalu sadalīšanu vai apvienošanu, būvju projektēšanu, būvdarbus, restaurāciju, rekonstrukciju, renovāciju vai nojaukšanu, kā arī tie neatbrīvo fiziskās un juridiskās personas no nepieciešamības, ievērot spēkā esošo valsts likumu un citu normatīvo aktu prasības.
3. Šie Noteikumi īpaši aizsargājamo dabas teritoriju un kultūras pieminekļu teritorijās piemērojami tiktāl, ciktāl tie nav pretrunā ar īpaši aizsargājamo dabas teritoriju un kultūras pieminekļu aizsardzību un izmantošanu reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem.

2. Lietotie termini

4. **Ainava** – teritorija tādā nozīmē, kā to uztver cilvēki, un kas ir izveidojusies dabas un/vai cilvēku darbības un mijiedarbības rezultātā.
5. **Apbūve** – šo Noteikumu izpratnē plānotu un izvietotu būvju un teritorijas labiekārtojuma kopums.
6. **Apbūves blīvums** – zemes vienības visu ēku apbūves laukumu summas attiecība pret apbūvei atļautas (plānotas) zemes vienības vai tā daļas platību procentos (%).
7. **Apbūves intensitāte** – visu virszemes būvju (parasti ēku) stāvu platības summas attiecība pret atļautajai apbūvei paredzētas zemes vienības vai tā daļas platību procentos (%). Stāva platību nosaka kvadrātmetros ēkas ārējā perimetra robežās.
8. **Apbūves laukums** – tāda ēkas laukuma projekcija uz zemes, kuru ierobežo ēkas ārējais perimetrs, ieskaitot izvirzītās daļas. Apbūves laukumā ieskaita laukumu zem ēkas un ēkas daļām, kuras izvietotas uz kolonnām, caurbrauktuvju laukumus zem ēkām, kā arī laukumus zem lieveņiem, terasēm un ārējām kāpnēm, kā arī atklātus peldbaseinus un pārkāres (t.sk. balkonus) ja tie izvirzīti ārpus ēkas sienas vairāk par 1,5 m, izņemot teritorijas labiekārtojumu – piebraucamo ceļu laukumu, autostāvvietas, lecektis, neapkurinātas siltumnīcas u.tml..
9. **Apbūves līnija** – attālums no zemes vienības robežai, līdz kurai atļauts celt ēkas vai virszemes būves.
10. **Apbūves parametri** – skaitliskie rādītāji, kas raksturo apbūves izvietojumu un apjomu noteiktā teritorijā - kvartālā, zemes vienībā u.tml.. Pašvaldības Apbūves noteikumos reglamentētie apbūves parametri ir apbūves blīvums, apbūves intensitāte, apbūves laukums, brīvā zaļā teritorija (skaidrojums dots 6.nodaļā).
11. **Arhitektonisks akcents** – būves arhitektoniskajam veidolam nozīmīgs, kompozicionāls elements un atrodas ārpus galvenā būves apjoma un tās silueta. Arhitektoniska akcenta augstākais punkts nedrīkst izvirzīties virs būves jumta vairāk par 20 % no būves augstuma.
12. **Atklāta āra (ārpustelpu) uzglabāšana** – materiālu un produkcijas uzglabāšanas veids brīvā dabā vai būvju platībās, kas nav iekļautas ēkās (izņemot transportlīdzekļu novietni).
13. **Atkritumu savākšanas laukums** – teritorija, kas paredzēta un atbilstoši izbūvēta sadzīves atkritumu konteineru izvietošanai, specializētu vai lielpabara sadzīves atkritumu savākšanai un kalpo kā šo atkritumu savākšanas vieta.

14. **Atļautā izmantošana** – Teritorijas plānojumā atļautie nosacījumi konkrētai teritorijai vai zemes vienībai, kā arī būves un ēkas vai to daļu izmantošanai un saskaņā ar Grafiskajā daļā plānoto (atļauto) teritorijas izmantošanu (funkcionālo zonu) iedalījumu.
15. **Atpūtas vieta** – atklāta teritorijas daļa, kas paredzēta īslaicīgai tūristu atpūtai.
16. **Autostāvvietā** – automašīnu novietošana, kas ietver šādus veidus:
 - 16.1. **Atklāta autostāvvietā** – automašīnu novietošanas veids, kas nozīmē teritoriju laukumos marķētās novietnēs un kas paredzēts vienas vai vairāku automašīnu novietošanai uz laiku.
 - 16.2. **Garāža** – ēka vai tās daļa, kas plānota vai izmantota pastāvīgai automašīnas vai automašīnu novietošanai. Tā var būt gan privāta, gan kopīpašums. Šajos Noteikumos garāža ar privātas garāžas nozīmi netiek lietota, ja tā ir ietverta savrupmājā vai tās saimniecības ēkā.
17. **Bēniņi** – neapdzīvojama telpa starp jumta norobežojošām konstrukcijām, ārsienām un augšējā stāva pārsegumu (līdz siltinājuma virskārtai).
18. **Blīvi apdzīvotas vietas** – šo Noteikumu izpratnē: pilsēta, ciemi un lauku apdzīvotās vietas ar blīvu apbūvi un pilsētvidei raksturīgiem elementiem.
19. **Brīvā zaļumu teritorija** – zemes vienības neapbūvētā platība, kurā neietilpst platības, ko aizņem gan virszemes, gan pazemes ēkas un būves, kā arī teritorijas labiekārtojums – ceļu, autostāvvietu, laukumu u.c. platības. To raksturo ar brīvās zaļumu teritorijas procentu no kopējās, atļautajai apbūvei paredzētās zemes vienības vai tās daļas platības. To aprēķina saskaņā ar 6.nodaļā noteikto formulu.
20. **Būvlaide** – iedomāta līnija zemes vienībā, kas parasti noteikta paralēli ielas sarkanajai līnijai vai ceļa zemes nodalījuma joslas robežai, un kas nosaka minimālo attālumu starp ielas sarkano līniju vai ceļa zemes nodalījuma joslas robežu un jebkuru virszemes būvi zemes vienībā, ko drīkst ierīkot. Staiceles un Alojas pilsētas ielās – to vēsturiskajā apbūvē tā sakrīt ar ielu sarkanām līnijām atbilstoši 1.pielikumam. Atkarībā no nepieciešamajiem apbūves kompozicionālajiem risinājumiem šie Noteikumi nosaka šādus būvlaižu veidus:
 - 20.1. **Iedibinātā būvlaide** – esošās apbūves līnija, ja vismaz piecās blakus esošās zemes vienībās ēkas atrodas uz vienas līnijas.
 - 20.2. **Obligātā būvlaide** – būvlaide, kas nosaka, ka ēkas fasādei obligāti jāsakrīt ar būvlaidi.
21. **Daudzdzīvokļu māja** – ēka, kurā ir vismaz trīs dzīvokļi ar ieeju no koplietošanas kāpņu telpas, koridora vai galerijas un kurā visu dzīvokļu kopējā platība (ēkas dzīvojamā daļa) ir vismaz 50% no ēkas virszemes stāvu kopējās platības. Nama iedzīvotājiem ir tiesības kopīgi lietot priekšelpas, kāpnis un palīgtelpas, kas neatrodas dzīvoklī, kā arī pagalmus. Šo Noteikumu izpratnē mazstāvu daudzdzīvokļu māja ir ēka ar ne vairāk par diviem stāviem, bet vairākstāvu daudzdzīvokļu māja – ēka ar trīs un vairāk stāviem.
22. **Degvielas uzpildes stacija** – šo Noteikumu izpratnē jebkurš objekts, kurā degvielu pārsūknē no stacionāriem glabāšanas rezervuāriem uz transportlīdzekļu degvielas tvertnēm, kā var ietvert citu tirdzniecību un pakalpojumus. Degvielas uzpildes stacijas izvietojanas iespēju pamato ar detālplānojumu.
23. **Derīgo izrakteņu atradne** – šo Noteikumu izpratnē dabisks derīgo izrakteņu sakopojums, kuru daudzums, kvalitāte un ieguves apstākļi ir izvērtēti un kuru praktiska izmantošana ir iespējama. Tā ir teritorija derīgo izrakteņu (kūdras, smilts, grants u.c.) atklātai ieguvei un var ietvert arī būves šo funkciju īstenošanai.
24. **Dzega** – sienu vainagojošā josla, kas atdala sienu no jumta.
25. **Dzīvnieku novietne** – šo Noteikumu izpratnē lauksaimniecības dzīvnieku mītne vai laidars, tai skaitā nepieciešamās palīgtelpas, uz kuru attiecas normatīvajos aktos noteiktās īpašās vides prasības piesārņojošo darbību veikšanai dzīvnieku novietnēs.
26. **Dzīvoklis** – ēka vai tās daļa, kas plānota, būvēta vai izmantota kā atsevišķa norobežota dzīvojamā platība, kas sastāv no istabas vai istabām, virtuves un palīgtelpām un kas aprīkota ar attiecīgajām inženierkomunikācijām un iekārtām.
27. **Ēka (nams, māja)** – atsevišķa arhitektoniska, tehniska un konstruktīva virszemes, arī daļēji pazemes būve.
28. **Ēkas augstums** – attālums no ietves vai ceļa virsmas projektētā vidējā līmeņa ēkas vidū ielas vai ceļa pusē līdz dzegas vai parapeta (dekoratīvs un funkcionāls būves elements virs ēkas fasādes gar jumta malu, arī aizsargsēta, aizsargmargas, kas sargā no krišanas) virsmalai, jumta malai vai savietota jumta malai, ja jumts

lēzenāks par 30° vai arī līdz jumta korei, ja jumts stāvāks par 30°. Pagalmā ēkas augstumu mēra ēkas vidū no pagalma virsmas projektētā vidējā līmeņa.

29. **Iela** – zeme, būve, vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai paredzēta gājējiem, transporta satiksmes nodrošināšanai un inženiertehniskās apgādes objektu (t.sk. inženierkomunikāciju) izvietojumam blīvi apdzīvotās vietās un vietējās satiksmes pievadīšanai autoceļiem. Iela ietver teritoriju ielu sarkanajās līnijās un krustojumus ar ielām un piebrauktuvēm.
30. **Insolācija** – izsauļojuma rādītājs, kas norāda iekštelpu nepieciešamo izsauļojuma ilgumu. Normatīvo izsauļojuma ilgumu nosaka attiecīgie būvnormatīvi.
31. **Inženiertehniskās apgādes tīkli un to objekti** – virszemes, pazemes un zemūdens inženierkomunikācijas (ūdensvads, kanalizācija, siltumapgāde, telekomunikācijas u.c.) un citas būves, kas paredzētas apbūves apgādei ar izejvielām, sakariem, energoresursiem un citiem resursiem.
32. **Jumta izbūve** – telpas kas izbūvētas, izmantojot slīpā jumta konstrukciju radīto telpu virs ēkas augšējā stāva pārseguma.
33. **Kompleksa teritorijas apbūve** – funkcionāli saistīta esoša vai plānota apbūve ar izbūvētu vai izplānotu vienotu ielu un ceļu tīklu un inženierkomunikācijām.
34. **Kore** – šķautne jumta plakņu sadurvietā.
35. **Lauksaimnieciska izmantošana** – teritorijas izmantošana, kas ietver augkopību, dārzenkopību, dārzkopību, lopkopību, lauksaimniecībai alternatīvos saimniekošanas veidus (dīķsaimniecība, briežu dārzi, sēņu audzēšana u.c.) un ar to saistītos pakalpojumus.
36. **Lauku sēta (viensēta)** – šo Noteikumu izpratnē savrupa, kompakta apbūves vienība zemes vienības vispiemērotākajā vietā, ko veido dzīvojamā (dzīvojamās) un saimniecības ēkas ar pagalmu (pagalmiem), koku stādījumiem un košumdārziem apbūves vienības robežās. Lauku sēta ir mazākā apdzīvotā vieta.
37. **Lauku tūrismam izmantojama māja** – šo Noteikumu izpratnē atbilstoši normatīvo aktu prasībām izbūvēta lauku sētas (viensētas) dzīvojamā māja vai tās daļa, kas iekārtota tikai viesu uzņemšanai un ap māju ir dārzs vai viesu atpūtai izmantojama platība.
38. **Lauku zemes** – īpašuma zemes vienība, kurā atrodas gan lauksaimniecības un/vai atsevišķas koku grupas un/ vai ūdeņi. Šeit apbūvei ir pakārtota nozīme un tā veidota pēc lauku sētas principiem – dabas elementi (alejas, koku rindas, augļu dārzi u.c.) ir mijiedarbībā ar lauku ainavai un novada tautas celtniecības vēsturiskām iezīmēm raksturīgām ēkām (kompakta ēkas plāna forma, divslīpju jumti, tradicionāliem apdares materiāli u.tml.)
39. **Mazās arhitektūras formas** – teritorijas labiekārtojuma elementi, tādi kā soli, galdi, atkritumu urnas, apgaismes ķermeņi u.c.
40. **Mazēka** – šo Noteikumu izpratnē vienkārša ēka, kuras apbūves laukums nav lielāks par 25 m² un kas būvēta koka konstrukcijās un izmantojot dabīgus fasāžu un jumta ieseguma materiālus (piem. koka skaidas, niedres, salmus, māla dakstiņus, velēnas, u.c.), ņemot vērā lauku amatniecības būvtradīcijas.
41. **Neatbilstoša izmantošana** – izmantošana, kas neatbilst teritorijas plānojumā noteiktajai izmantošanai, bet ir bijusi likumīgi uzsākta līdz teritorijas plānojuma spēkā stāšanās brīdim.
42. **Novada nozīmes kultūrvēsturisks objekts** – kultūrvēsturiskā mantojuma daļa (kultūrvēsturiskās ainavas un atsevišķi objekti), kurai ir vēsturiska, zinātniska vai citāda kultūrvēsturiska vērtība un kuru saglabāšana nākamajām paaudzēm atbilst Latvijas valsts un/vai vietējām interesēm.
43. **Paaugstināta riska objekts** – vieta, kur ir paaugstināta iespējamība radīt draudus videi, cilvēka dzīvībai, veselībai vai īpašumam.
44. **Palīgēka** – šo Noteikumu izpratnē dzīvojamo māju palīgēkas (būves) un nedzīvojamo ēku (publisko, ražošanas, tehniskās apgādes u.tml.) palīgēkas (būves), kas tiek izmantota zemes vienības atļautās izmantošanas funkciju nodrošināšanai, ir ar galvenās ēkas izmantošanu funkcionāli saistīta un tai funkcionāli pakārtota (piemēram, garāža, nojume, pirts, siltumnīca, saimniecības ēka, dārza inventāra noliktava, malkas šķūnis, pagrabs u.c.). Dzīvojamās mājas palīgēkā nav dzīvojamās telpas (pastāvīgai vai sezonas dzīvošanai). Ja šāda ēka savienota ar galveno ēku vai iebūvēta galvenajā ēkā, tā uzskatāma par galvenās ēkas daļu.

- 44.1. **Saimniecības ēka** – palīgēka, kas var ietvert garāžu, nojumi automašīnas novietošanai, siltumnīcu, darbnīcu, pirti, kā arī dārza inventāra, materiālu un sadzīves priekšmetu glabāšanu u.c. Ja šāda ēka piebūvēta vai iebūvēta galvenajā būvē, tā jāuzskata par daļu no galvenās būves, nevis par saimniecības ēku.
- 44.2. **Klēts** – saimniecības ēka lauksaimniecības produktu, saimniecības inventāra, sadzīves priekšmetu glabāšanai.
- 44.3. **Kūts (būve mājlopiem)** – šo Noteikumu izpratnē būve mājlopu un putnu izmitināšanai (aitu, cūku, govju, teļu, putnu kūtis un zirgu stallis u.c.), kurā pakaišu kūtsmēslus uzkrāj turpat kūtī un izvāc periodiski.
- 44.4. **Nojume** – būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta kā palīg izmantošana (piemēram, automašīnu novietošanai, dārza inventāra, materiālu, sadzīves priekšmetu glabāšanai u.c.), kas konstruktīvi balstīta uz vertikāliem balstiem ar jumta pārsegumu un vismaz vienu vaļēju sienu.
- 44.5. **Siltumnīca** – segta (stikla, polietilēna vai cita sintētiska materiāla) virszemes būve vai tās daļa ar dabīgu vai mākslīgu mikroklimatu, kas plānota, izmantota vai nodomāta galvenokārt dārzenju, puķu vai to dēstu un sēklas materiālu audzēšanai.
- 44.6. **Šķūnis** – ēka vai būve, kas plānota, izmantota vai nodomāta lopbarības, darbarīku un citu saimniecības materiālu novietošanai.
45. **Pansija** – izmantošana, kas ietver vienas ģimenes dzīvojamo māju, kura ir pieejamas personai vai personām, kas kā tūrists īslaicīgi apdzīvo minēto dzīvojamo māju, un, kas var ietvert arī ēdināšanas pakalpojumus.
46. **Peldvieta** – šo Noteikumu izpratnē atbilstoši normatīvo aktu prasībām labiekārtota vieta pie virszemes ūdenso objektiem, kas paredzēta peldēšanai.
47. **Perimetrāla apbūve** – apbūves veids, kur ēkas apjoms atrodas uz būvlaiides. Iespējami šādi perimetrālas apbūves veidi:
- 47.1. **Slēgta perimetrālas apbūve** – apbūves veids, kurā ēkas izvietotas pa kvartāla perimetru, tās savstarpēji bloķējot.
- 47.2. **Valēja tipa perimetrāla apbūve** – apbūves veids, kurā ēkas izvietotas pa kvartāla perimetru, tās savstarpēji nebloķējot.
48. **Publiskā ārtelpa** – ielas, laukumi, parki, krastmalas u.c. teritorijas, kas bez ierobežojumiem pieejamas sabiedrībai neatkarīgi no īpašuma piederības.
49. **Publiska ēka** – ēka vai būve, kurā vairāk par 50% ēkas vai būves kopējās platības ir publiskas telpas:
- 49.1. **Ārstniecības un veselības aprūpes iestāde** – šo Noteikumu izpratnē ēka (būve) vai tās daļa, kas tiek izmantota ārstniecības nolūkiem;
- 49.2. **Biroju ēkas** – šo Noteikumu izpratnē uzņēmumu un organizāciju iestādes, bankas, konferenču centri, pašvaldības iestādes, valsts pārvaldes iestādes, sakaru nodaļas, radiostaciju studijas u.t.t.
- 49.3. **Izglītības un zinātnes iestāde** – šo Noteikumu izpratnē zemes un būves vai tās daļas izmantošana pirmsskolas izglītībai, pamata un vidējai izglītībai, arī speciālajai un profesionālajai izglītībai, kā arī meteoroloģiskās stacijas, u.t.t.;
- 49.4. **Kultūras iestāde** – zeme, ēka vai būve, kas plānota, izmantota vai nodomāta kultūras centram, teātrim, kinoteātrim, koncertzālei, universālas izmantošanas zālei, muzejam, bibliotēkai, mēdiju centram vai līdzīgai iestādei, arī estrādes;
- 49.5. **Reliģiska iestāde** – zeme, ēka vai būve, vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta jebkuras reliģiskas kopienas nolūkiem un var ietvert kulta celtni, reliģijas izglītības iestādi vai draudzes bērnudārzu. Ja šī ēka piebūvēta vai iebūvēta galvenajā būvē, tā jāuzskata par daļu no galvenās būves, nevis par saimniecības ēku;
- 49.6. **Sporta ēka un būve** – zeme, ēka un citas būves vai to daļas, kas plānotas vai izmantotas sporta spēļu, fizisko nodarbību, sporta pasākumu norisei un ar to saistīto aprīkojumu skatītājiem un dalībniekiem, kā arī tādās sporta būves dzīvojamās un citās apbūves teritorijās;
- 49.7. **Tirdzniecības un pakalpojumu ēka un būve** – zeme, ēka un cita būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta preču pirkšanai vai pārdošanai tieši patērētājam (tirdzniecības centrs, veikals, salons,

aptieka u.c.) vai banku, viesnīcu, restorānu, bāru, kafejnīcu, izstāžu un konferenču, kā arī sadzīves un citu pakalpojumu nodrošināšanai, bet neietver nekādu ražošanu vai vairumtirdzniecību;

49.8. **Tūristu un atpūtas mītne** – īslaicīgas apmešanās ēkas un teritorijas atpūtai un brīvdienu pavadīšanai:

49.8.1. **Kempings** – atbilstoši Latvijas valsts standarta prasībām izveidota viesu izmitināšanas un apkalpošanas vieta, kurā ir iespējams novietot teltis, treilerus un viesu transporta līdzekļus kopējā vai atsevišķās stāvvietās, un kur teritorijā var tikt izvietotas vieglas konstrukcijas būves;

49.8.2. **Viesnīca** – atbilstoši Latvijas valsts standartu prasībām izveidota izmantošana, kas ietver viesu (tūristu) īslaicīgas izmitināšanas un apkalpošanas mītņi, kurā ir vismaz desmit numuru, un ar to saistītās būves un labiekārtojumu;

49.8.3. **Viesu nams** – atbilstoši Latvijas valsts standartu prasībām izveidota izmantošana, kas ietver viesu (tūristu) īslaicīgas izmitināšanas un apkalpošanas mītņi, kurā ir vismaz pieci numuri un ar to saistītās būves un labiekārtojumu.;

49.9. **Veterinārā iestāde** – veterinārās prakses nolūkiem domāta iestāde mājdzīvnieku (mājlopu, suņu, kaķu, putnu u.c.) aprūpei un var ietvert veterināro slimnīcu, konsultāciju un citu stacionāru iestādi līdzīgiem nolūkiem.

50. **Ražošanas objekti un noliktavas** – teritorijas, kas plānotas vai izmantotas rūpnieciskas ražošanas, montēšanas, pārstrādāšanas, remontēšanas, materiālu un iekārtu, kā arī jebkādu citu preču vielu vai lietu glabāšanas, uzkrāšanas, komplektēšanas un iesaiņošanas nolūkiem:

51. **Rekreācijas objekti** – zaļumvietu teritorijas, kur ēkām un būvēm nav galvenā loma un kas ir izmantojamas atpūtai un brīvdienu pavadīšanai. Tie varētu būt: sporta būves, kempingi, tūristu un atpūtas mītņi un citas īslaicīgas apmešanās būves un vietas.

52. **Rindu māja** – izmantošana, kas ietver vertikāli trīs un vairākos dzīvokļos sadalītu ēku uz kopīga zemesgabala vai katru uz sava zemesgabala ar neatkarīgām ieejām un izejām uz priekšpagalmu un aizmugures pagalmu.

53. **Sabiedriski nozīmīga ēka** – Ministru kabineta noteikumos noteiktās ēkas un būves, kā arī šādas šajos Noteikumos noteiktās ēkas (arī būves): biogāzes ražotnes, zvērsaimniecības, degvielas uzpildes stacijas, ēkas un būves, kuru augstums lielāks par 20 m, kulta celtne, izglītības un kultūras iestāde, viesnīcas, tirdzniecības centri, sporta būves (izņemot tās, kas funkcionāli saistītas ar konkrēto izmantošanu), gāzes uzpildes stacija, kā arī objekti, kuriem nepieciešama A kategorijas piesārņojošo darbību atļaujas. Šo būvju iecerei nepieciešama publiskā apspriešana, ja tā nav notikusi lokālplānojuma vai detālplānojuma izstrādes gaitā.

54. **Savrupmāja** – šo Noteikumu izpratnē zemes un ēkas izmantošana brīvstāvošai dzīvojamai mājai. Savrupmājas tiek iedalītas:

54.1. **Divu ģimeņu dzīvojamā māja** – izmantošana, kas ietver divu ģimeņu dzīvošanu (divas mājturības);

54.2. **Dvīņu māja** – vienā zemesgabalā vai uz divu zemesgabalu robežas, bloķētas ar kopēju sienu, divas viendzīvokļa dzīvojamās mājas, kas celtas zem viena kopēja jumta, saskaņotas ārējā izskatā un atdalītas ar pretuguns mūri;

54.3. **Vasarnīca** (brīvdienu māja) – ēka un cita būve vai tās daļa, kas plānota, būvēta vai izmantota sezonas (pavasara, vasaras, rudens) rakstura apdzīvošanai un neatrodas īpašnieka pastāvīgajā dzīves vietā.

55. **Sezonas rakstura būve** – viegli uzstādāma un demontējama būve, kas paredzēta izmantošanai konkrētā sezonā, tai skaitā demontējama terase, nojume, paviljons, tirdzniecības kiosks vai kafejnīca.

56. **Stāvu platība** – apbūvei atļautās zemes vienības vai tās daļas visu ēku kopējās platības, izņemot pagrabstāvu, summa. Stāvu platība ir platība, ko ierobežo ēkas ārējā kontūra, ietverot ēkas iekšējās un ārējās sienas.

57. **Stāvu skaits** – ēkas visu virszemes stāvu skaits, kas ietver pagrabstāvu, ja vairāk kā puse no pagraba augstuma starp pabeigtām griestu un grīdas virsmām ir virs pieguļošās teritorijas virsmas projektētā vidējā līmeņa ēkas vidū ielas, pagalma vai ceļa pusē. Stāvu skaitā ieskaita arī atļautās izmantošanas vajadzībām izbūvēto jumta izbūvi.

58. **Teritorijas inženiertehniskā sagatavošana** – inženiertehnisko pasākumu komplekss, kas jāveic, lai būvniecībai plānotajā teritorijā būtu iespējams veikt apbūvi. Pasākumu komplekss ietver teritorijas

nosusināšanu, uzbēršanu, grunts nomaigu, piesārņoto vietu sanāciju un rekultivāciju, kā arī ar inženierkomunikāciju un ar piekļūšanas nodrošināšanu saistīto ielu vai ceļu izbūvi.

59. **Vieglās ražošanas uzņēmums** – šo Noteikumu izpratnē zemes, būves (arī ēkas) vai tās daļas izmantošana sastāvdaļu ražošanai vai montēšanai, lai iegūtu mazumtirdzniecībai, vairumtirdzniecībai vai pakalpojumiem derīgus galaproduktus, un jebkuru preču, vielu vai lietu komplektēšanai, iesaiņošanai, uzkrāšanai vai uzglabāšanai, izņemot jebkādu darbību, kas rada būtisku piesārņojumu, kura dēļ ķīmiskie, fizikālie, radioloģiskie un bakterioloģiskie faktori pārsniedz pieļaujamās higiēnas normatīvus;
60. **Zaļumvietas** – saglabātas vai speciāli izveidotas ar augiem apaugušas vai apaudzētas, gan publiski pieejamas, gan arī privātīpašumā esošas teritorijas, kas plānotas un izmantotas dzīves un darba videi vietējiem iedzīvotājiem, tranzīta videi iebraucošajiem atpūtniekiem, kultūras mantojuma aizsardzībai, pilsētas tēla veidošanai un vides kvalitātes uzturēšanai.
61. **Zemes vienības vēsturiskā robeža** – fiksēta vēsturiskā zemes gabala robeža.
62. **Žogs** – būve, kas izvietota uz zemesgabala robežas vai uz ielu sarkanās līnijas, vai gar tām, ar mērķi norobežot privāto no publiskās telpas, vai arī norobežot teritorijas ar specifisku izmantošanas veidu.

3. Vispārīgie noteikumi teritorijas izmantošanai un apbūvei

63. Šīs nodaļas noteikumi attiecas uz visu teritoriju izmantošanām un apbūvi, izņemot gadījumus, ja šajos Noteikumos noteikts citādāk.

3.1. Novada teritorijas ainavu aizsardzība un pārvaldība

64. Ainavas novada teritorijā ir dažādas gan pēc zemju apsaimniekošanas rakstura un intensitātes, pašreizējā stāvokļa, gan tajās esošajām dabas un kultūras vērtībām. Novada ainavu aizsardzības, kā arī teritorijas plānojuma mērķi ir:
- 64.1. saglabāt un veidot ainavas kā novada identitātes atspoguļotāju, balstoties uz kultūras un dabas mantojuma vērtībām;
- 64.2. uzturēt un aizsargāt ainavas kā resursu jaunai attīstībai, kas balstās uz ilgtspējīgas attīstības principiem;
- 64.3. saglabāt un uzturēt ainaviskās vērtības un daudzveidību, nodrošinot bioloģiskās daudzveidības, dabas un kultūras mantojuma saglabāšanu.
- 64.4. nodrošināt ainavu ekoloģisko kvalitāti, tās ilgtspējību.
65. Ainaviski vērtīgajām teritorijām var izstrādāt ainavu plānus kā tematiskos plānojumus, kuros atbilstoši mēroga noteiktībai parāda nozīmīgākās ainavu telpas, kam savukārt var izstrādāt detalizētus ainavu plānojumus.
66. Ainavu plānos norāda potenciālo konflikta situāciju vietas, pretrunas starp dabas aizsardzības mērķiem un jaunās attīstības tendencēm, kā arī teritorijas, kurās nepieciešams veikt padziļinātu izpēti un izstrādāt detalizētākus vides atveseļošanas vai ainavu plānus. Ainavu plānos ietver arī rekomendācijas ainaviski vērtīgo teritoriju attīstībai.

3.2. Novada teritorijas plānotās (atļautās) izmantošanas (funkcionālo zonu) iedalījums un to apzīmējumi

67. Teritorijas plānojumā plānotās (atļautās) izmantošanas jeb funkcionālo zonu robežas ir noteiktas atbilstoši kartogrāfiskā materiāla mēroga noteiktībai. Ja rodas neskaidrības par plānā attēlotajām teritoriju izmantošanas veidu robežām, tad jāievēro, ka šo teritoriju robežas ir autoceļu nodalījuma joslu robežas, ielu sarkanās līnijas, aizsargjoslu robežas, zemes gabalu robežas, ūdenstilpņu un ūdensteču robeža, ja vien acīmredzami nav attēlots citādi. Šīs teritoriju robežas ir jāprecizē lokālplānojumos un/vai detālplānojumos atbilstoši to mēroga noteiktībai.
68. Jebkurās plānoto (atļauto) izmantošanas teritoriju vietās pieļaujamas konkrētas un īpašas prasības. Šo vietu ar īpašiem noteikumiem apzīmē teritorijas plānojumā ar attiecīgā funkcionālā zonējuma burtu salikumu, kas papildināts ar ciparu. Piemēram, Publisko apbūvi (P) attēlo ar burtu un ciparu kombināciju P-1 attiecīgās plānotās (atļautās) izmantošanas vietu, uz kuru attiecas īpaši noteikumi. Šajā apzīmētajā vietā turpina darboties šie Noteikumi, kas attiecas uz attiecīgās plānotās (atļautās) teritorijas izmantošanu, kur apzīmētā vieta atrodas, ar šādiem nosacījumiem:
- 68.1. ja konkrētās vietas īpašie noteikumi ir pretrunā ar kādu šo Noteikumu punktu, tad attiecīgajā apzīmētajā daļā tā vietā stājas šīs īpašās prasības;

- 68.2. ja vietā ar īpašiem noteikumiem nosaka kādu speciāli atļautu teritorijas izmantošanu, tad tā ir vienīgā izmantošana, kādā zemi, ēku vai citu būvi apzīmētajā teritorijas daļā drīkst izmantot, ja vien nav pateikts savādāk.
69. Prasības šo vietu atļautajai izmantošanai noteiktas šo Noteikumu attiecīgās plānotās (atļautās) izmantošanas konkrētajos punktos. Šos vietu noteikumus var precizēt, izstrādājot detālplānojumus.

3.3. Visā novada teritorijā atļautā izmantošana

70. Visā novada teritorijā, ievērojot normatīvo aktu prasības, Teritorijas plānojuma grafiskās daļas un šo Noteikumu prasības, atļauts izmantot zemi un būves, izvietot apbūvi atbilstoši attiecīgajā teritorijā plānotajai (atļautajai) izmantošanai, tai skaitā:
- 70.1. Transporta infrastruktūras objektu (autoceļa, ielas, laukuma izbūvei) un inženiertehniskās apgādes tīklu un objektu izbūvei;
- 70.2. Velosipēdu un autostāvvietu (izņemot smagās tehnikas) ierīkošanai atļautās izmantošanas nodrošināšanai;
- 70.3. Zaļumvietu un teritorijas labiekārtojuma ierīkošana un kopšana;
- 70.4. Jaunas ne lielākas par 0.1 ha ūdenskrātuves (dīķa) izveidošana, ja tās izveidošana neietekmē hidroloģiskos režīmus blakus esošajās teritorijās;
- 70.5. Erozijas risku ierobežošanas, pretplūdu aizsardzības būvju un meliorācijas sistēmu izbūvei;
- 70.6. Palīgēkas, kas nodrošina zemes vienībā izvietoto ēku un būvju funkcionēšanu.
71. Visā novada teritorijā atļauta izmantošana, kas atbilst vides aizsardzības prasībām, nerada draudus cilvēka veselībai un dzīvībai, kā arī īpašumam. Jebkurai darbībai, kurai nepieciešams veikt ietekmi uz vidi novērtējumu tas veicams pēc iespējas agrākā paredzētās darbības plānošanas, projektēšanas un lēmumu pieņemšanas stadijā, ievērojot spēkā esošo normatīvo regulējumu.

3.4. Visā novada teritorijā aizliegtā izmantošana

72. Netiek atļauta izmantošana, kas rada nepieļaujami augstu risku un/vai neatbilstību valsts vides aizsardzības un vides veselības institūciju, vides kvalitātes normatīvo aktu prasībām, kā arī, kas var apgrūtināt vai apdraudēt sabiedrisko drošību, cilvēku veselību un dzīvību ar uguns briesmām, troksni, smaku, pārmērīgu dūmu daudzumu u.tml..
73. Nevienā teritorijā nav atļauts:
- 73.1. Patvaļīgi aizsprostot upes un strautus, pārveidot meliorācijas būves un ierīces, izmainīt upju, strautu, ezeru krasta līniju, gultni un hidroloģisko režīmu;
- 73.2. Ierīkot karjerus būvmateriālu un melnzemes iegūšanai pilsētu, ciemu un citu blīvi apdzīvoto vietu teritorijās, kā arī īpaši aizsargājamās dabas teritorijās: dabas parkā „Salacas ieleja”, dabas liegumos, aizsargājamās dabas pieminekļos un mikroliegumos, kultūras pieminekļu teritorijās un to aizsargjoslās;
- 73.3. Neattīrītu sadzīves notekūdeņu un vircu bedru satura iepludināšana valējās ūdenskrātuvēs, meliorācijas grāvjos, upēs, dīķos, kā arī to iesūcināšana gruntī, izņemot normatīvajos aktos noteiktos gadījumus;
- 73.4. Novietot, savākt un glabāt atkritumus, lūžņus, nelietojamus motorizētus satiksmes līdzekļus, izņemot vietās, kas īpaši paredzētas šādiem mērķiem;
- 73.5. Patvaļīgi izvietot konteinerus, paviljonus, kioskus, ceļojumu treilerus, vagoniņus, kuģu korpusus vai to daļas, konteineru tipa būves un citas konstrukcijas ārpus pašvaldības īpaši norādītajām vietām, kā arī izmantot tos kā dzīvojamās telpas, izņemot gadījumus, kad tās ir speciāli projektētas un ar inženierkomunikācijām aprīkotas teritorijas (kempingi, treileru novietnes) vai gadījumus, ja zemes vienībai ir būvlaukuma statuss.

3.5. Aizsargājamie kultūras pieminekļi

74. Alojas novada teritorijā atrodas valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā iekļauti nekustamie kultūras pieminekļi (saskaņā ar 4.tabulu), kuri attēloti Teritorijas plānojuma grafiskajā daļā.
75. Vispārīgās prasības kultūras pieminekļu uzskaitē, aizsardzībai un izmantošanai nosaka kultūras pieminekļu aizsardzību regulējošie normatīvie akti.
76. Arheoloģijas pieminekļi, kuru atrašanās vietas un teritorijas nav precīzi izpētītas, ir attēloti nosacīti. To teritoriju precizēšana nav uzskatāma par teritorijas plānojuma grozījumiem.

77. Arheoloģisko pieminekļu teritorijās nav pieļaujama jaunu objektu būvniecība, karjeru izstrāde, jaunu ceļu ierīkošana un citi ar zemes reljefa pārveidošanu saistīti darbi.
78. Valsts aizsargājamo arhitektūras, mākslas un vēstures pieminekļu aizsardzības zonās nav atļauta ārpustelpu uzglabāšana, tai skaitā kokmateriālu un citu būvmateriālu nokraušana vai nobēršana.
79. Normatīvo aktu noteiktajā kārtībā pašvaldība var noteikt individuālas kultūras pieminekļu aizsardzības zonas ap valsts aizsargājamiem kultūras pieminekļiem un tas nav uzskatāms par teritorijas plānojuma grozījumiem.
80. Pirms celtniecības, meliorācijas, ceļu būves, derīgo izrakteņu ieguves un citu saimniecisko darbu uzsākšanas šo darbu veicējam jānodrošina kultūras vērtību apzināšana paredzamo darbu zonā. Fiziskajām un juridiskajām personām, kas saimnieciskās darbības rezultātā atklāj arheoloģiskus vai citus objektus ar kultūrvēsturisku vērtību, par to nekavējoties jāziņo Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijai un turpmākie darbi jāpārtrauc.

3.6. Aizsargjoslas

81. Alojas novada teritorijas plānojumā ir noteiktas visa veida aizsargjoslas. Aprobežojumus teritorijas izmantošanas un saimnieciskai darbībai tur reglamentē Aizsargjoslu likums, citi normatīvie akti un teritorijas plānojums.
82. Teritorijas plānojuma grafiskās daļas kartēs ar mēroga noteiktību M1:10 000 ir attēlotas aizsargjoslas ko iespējams grafiski parādīt atbilstoši mēroga noteiktībai saskaņā ar Aizsargjoslu likuma prasībām uz 2012.gada 19.septembri. Ņemot vērā mēroga noteiktību, kartē attēlotas tikai tās aizsargjoslas, kuru platums ir vienāds un lielāks par 10 metriem. Visas aizsargjoslas jāprecizē un jāuzrāda lokālplānojumos, detālplānojumos un būvprojektos, atbilstoši to izstrādes mēroga noteiktībai.
83. Aizsargjoslas un aprobežojumi normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ierakstāmi Zemesgrāmatās un zemes robežu plānos.
84. Gadījumos, kad pārklājas vairāku veidu aizsargjoslas, spēkā ir stingrākās prasības un lielākais minimālais platums.
85. Visu veidu saimnieciskā darbība aizsargjoslās jānosaka atbilstoši Aizsargjoslu likumā noteiktajam.
86. Jaunveidojamajiem objektiem visa veida aizsargjoslas ir jānosaka un jāattēlo lokālplānojumos, detālplānojumos, zemes ierīcības projektos un būvprojektos atbilstoši normatīvo aktu prasībām.
87. Ja esošā vai paredzamā objekta darbības un izmantošanas process un/vai ekspluatācija saistīta ar aizsargjoslas izveidošanu, kas ietekmē kaimiņu pašvaldību teritorijā esošo nekustamo īpašumu izmantošanu, tas ir jānosaka ar attiecīgo kaimiņu pašvaldību.
87. Virszemes ūdensojektu aizsargjoslas:
- 87.1. Ūdensteču aizsargjoslas saskaņā ar 1. tabulā noteikto.

1.tabula.

Ūdenstece	Garums (km)	Minimālie aizsargjoslu platumi Alojas novada lauku teritorijā	Minimālie aizsargjoslu platumi novada pilsētā un ciemu teritorijās
Salaca	96	Ne mazāk kā 100 m plata josla katrā krastā vai applūstošās teritorijas platumā	Staiceles pilsētā - ne mazāk kā 10m vai applūstošās teritorijas platumā
Īģe	51	Ne mazāk kā 100 m plata josla katrā krastā	-
Jogla	31	Ne mazāk kā 100 m plata josla katrā krastā	-
Korģe	33	Ne mazāk kā 100 m plata josla katrā krastā	-
Glāžupe	18	Ne mazāk kā 50 m plata josla katrā krastā	-
Pužupe	>10	Ne mazāk kā 50 m plata josla katrā krastā	-
Spaļupe	>10	Ne mazāk kā 50 m plata josla katrā krastā	-
Bauņupīte	13	Ne mazāk kā 50 m plata josla katrā krastā	-

Ūdenstece	Garums (km)	Minimālie aizsargjoslu platumi Alojas novada lauku teritorijā	Minimālie aizsargjoslu platumi novada pilsētu un ciemu teritorijās
Paktene	>10	Ne mazāk kā 50 m plata josla katrā krastā	-
Pērļupe	21	Ne mazāk kā 50 m plata josla katrā krastā	-
Karogupīte	<10	Ne mazāk kā 10 m plata josla katrā krastā	-
Puršēnupe	<10	Ne mazāk kā 10 m plata josla katrā krastā	-
Zonape	<10	Ne mazāk kā 10 m plata josla katrā krastā	-
Mellurga	<10	Ne mazāk kā 10 m plata josla katrā krastā	-
Soģupe	9	Ne mazāk kā 10 m plata josla katrā krastā	-
Ūšupīte	7	Ne mazāk kā 10 m plata josla katrā krastā	-
Struņkupīte	<10	Ne mazāk kā 10 m plata josla katrā krastā	-
Ežupīte	<10	Ne mazāk kā 10 m plata josla katrā krastā	-
pārējām ūdenstecēm	līdz 10	Ne mazāk kā 10 m plata josla katrā krastā	Ne mazāk kā 10 m plata josla katrā krastā

87.2. Novada ūdenstilpēm (neatkarīgi no zemes kategorijas un īpašuma) ir noteikti šādi minimālie platumi saskaņā ar 2.tabulu:

Ūdenstilpe	Platība (ha)	Aizsargjosla Novada lauku teritorijā	2.tabula. Aizsargjosla novada pilsētu un ciemu teritorijās
Sokas ezers	94	Ne mazāk kā 100 m plata josla	-
Ķiruma ezers (Burtnieku novads)	55,5	Ne mazāk kā 100 m plata josla	-
Ungurpils dzirnavezers	22,4	Ne mazāk kā 50 m plata josla	-
Lielais Ozolezers	19	Ne mazāk kā 50 m plata josla	-
Mazais Ozolezers	17	Ne mazāk kā 50 m plata josla	-
Urgas dzirnavu ezers	16	Ne mazāk kā 50 m plata josla	-
Paužezers	13,8	Ne mazāk kā 50 m plata josla	-
Purezers	11	Ne mazāk kā 50 m plata josla	-
Muļķezers	1,8	Ne mazāk kā 10 m plata josla	-
Svētezers	1	Ne mazāk kā 10 m plata josla	-
pārējām ūdenstilpēm	līdz 10	10 m plata josla	10 m plata josla
mākslīgam ūdensobjektam (izņemot tādām, kas kalpo ūdens novadīšanai no piegulošās teritorijas)	lielākiem par 0,1	10 m plata josla katrā krastā	10 m plata josla katrā krastā

87.3. Ūdenstecēm un ūdenstilpēm ar applūstošo teritoriju aizsargjosla tiek noteikta ne mazāk kā visas applūstošās teritorijas platumā līdz ūdens līmenim, neatkarīgi no 87.1. un 87.2.punktā noteiktā minimālā aizsargjoslu platuma. Applūstošo teritoriju un to robežu precizēšana jāveic lokālplānojumos, detālplānojumos vai būvprojektos, izmantojot aktuālus topogrāfiskā uzmērījuma datus ar mēroga precizitāti 1:1000 vai 1:500

88. Aizsargjoslas ap purviem saskaņā ar 3.tabulā noteikto:

3.tabula.

Purvs (Nr. VĢMC datu bāzē)	Platība (ha) (pēc topogrāfijas datiem)	Aizsargjosla
Sokas (Kodaju) purvs (arī Igaunijas Republikā)	>2000	100 m plata josla
Lielpurvs (Zābaku purvs) (arī Limbažu novadā)	1507	100 m plata josla
Vilzēnu purvs	744	100 m plata josla
Pirtsmeža purvs	530	100 m plata josla
Dzērves purvs	460	100 m plata josla
Planču (Jānīšu) purvs	450	100 m plata josla
Purezera purvs	438	100 m plata josla
Tēvgāršas purvs	437	100 m plata josla
Dzirnu purvs	405	100 m plata josla
Vilku purvs	294	100 m plata josla
Ogu purvs	250	100 m plata josla
Jāņkalnpurs (Painītes purvs)	169	100 m plata josla
Zaķu purvs	140	100 m plata josla
Kalna purvs (arī Salacgrīvas novadā)		100 m plata josla
Rāķa purvs (pamatā Kocēnu novadā)		100 m plata josla
Ozolu purvs (pamatā Kocēnu novadā)		100 m plata josla
Garandžu purvs	41	20 m plata josla
Pārējiem	10 - 100	20 m plata josla

89. Purvu aizsargjoslas precizējamas mežu apsaimniekošanas plānos un tas nav uzskatāms par teritorijas plānojuma grozījumu.

90. Aizsargjoslas (aizsardzības zonas) ap nekustamiem kultūras pieminekļiem saskaņā ar 4.tabulā noteikto:

4.tabula.

Aizs. Nr.	Vērtības grupa	Pieminekļa veids	Pieminekļa nosaukums	Atrašanās vieta	Aizsargjoslas minimālais platums
3873	Valsts nozīmes	Māksla	Ērģeles	Aloja, Baznīcas iela, Alojas luterāņu baznīcā	100 metri
3874	Valsts nozīmes	Māksla	Kancele	Aloja, Baznīcas iela, Alojas luterāņu baznīcā	100 metri
3872	Valsts nozīmes	Māksla	Altāris	Aloja, Baznīcas iela, Alojas luterāņu baznīcā	100 metri
6149	Vietējās nozīmes	Arheoloģija	Senkapu uzkalniņš	Aloja, Jūras iela 48	100 metri
1481	Vietējās nozīmes	Arheoloģija	Staiceles viduslaiku kapsēta	Staiceles pilsēta	100 metri

1447	Valsts nozīmes	Arheoloģija	Ezerkalnu senkapi (Velna klēpis)	Alojas pagasts, pie Ezerkalniem	500 metri
1448	Valsts nozīmes	Arheoloģija	Jaungarandžu Baznīcas kalns - kulta vieta	Alojas pagasts, pie Jaungarandžām	500 metri
1450	Valsts nozīmes	Arheoloģija	Lauru pilskalns	Alojas pagasts, pie Veclauriem, Iģes upes labajā krastā	500 metri
1452	Valsts nozīmes	Arheoloģija	Ungurpils senkapi (Čūsku kalniņš)	Alojas pagasts, Ungurpils parkā	500 metri
1451	Valsts nozīmes	Arheoloģija	Ungurpils (Perkeles) viduslaiku pils	Alojas pagasts, Ungurpils, pie Joglas upes dzirnavu dīķa	500 metri
3875	Valsts nozīmes	Māksla	Durvju komplekts	Braslavas pagasts, Vilzēni, Vilzēnu muižas dzīv. ēkā	500 metri
3876	Valsts nozīmes	Māksla	Durvju komplekti (8)	Braslavas pagasts, Vilzēni, Vilzēnu muižas pārvaldnieka dzīv. ēkā	500 metri
3877	Valsts nozīmes	Māksla	Interjera dekoratīvā apdare (2 telpās)	Brīvēznieku pagasts, Ozolmuiža, Ozolmuižas pilī	500 metri
3878	Valsts nozīmes	Māksla	Interjera dekoratīvā apdare zālē	Brīvēznieku pagasts, Ozolmuiža, Ozolmuižas pilī	500 metri
3880	Valsts nozīmes	Māksla	Krāsnis (2)	Brīvēznieku pagasts, Ozolmuiža, Ozolmuižas pilī	500 metri
3879	Valsts nozīmes	Māksla	Krāsnis (2)	Brīvēznieku pagasts, Ozolmuiža, Ozolmuižas pilī	500 metri
3881	Valsts nozīmes	Māksla	Krāsns	Brīvēznieku pagasts, Ozolmuiža, Ozolmuižas pilī	500 metri
6437	Valsts nozīmes	Arhitektūra	Ozolmuižas pils	Brīvēznieku pagasts, Ozolmuiža	500 metri
6438	Valsts nozīmes	Arhitektūra	Parks	Brīvēznieku pagasts, Ozolmuiža	500 metri
1449	Valsts nozīmes	Arheoloģija	Karogu Baznīckalniņš (Karogkalniņš) un Upurakmens - kulta vieta	Staiceles pagasts, pie Karogu mežniecības, Karogupītes krastā	500 metri
2608	Vietējās nozīmes	Arheoloģija	Ķenču pilskalns	Staiceles pagasts, Salacas upes kreisajā krastā pie Ķenčiem	500 metri
6153	Vietējās nozīmes	Arheoloģija	Lījciema viduslaiku kapsēta	Staiceles pagasts, pie Lījciemiem, Iģes upes kreisajā krastā	500 metri

91. Aizsargjoslas ap ūdens ņemšanas vietām:

91.1. Noteiktas aizsargjoslas ap ūdens ņemšanas vietām saskaņā ar 5.tabulu, kas aprēķinātas centralizētās ūdensapgādes urbumiem, ņemot vērā ūdens ņemšanas vietas dabiskos apstākļus (ūdensnesošo horizontu aizsargātības no piesārņojuma pakāpi) un prognozējamo ūdeņu patēriņu.

5.tabula.

Ūdensapgādes urbums (atrašanās vieta)	LVĢMC DB nr.	Stingra režīma aizsargjosla (rādiuss m)	Bakterioloģiskā aizsargjosla (rādiuss m)	Ķīmiskā aizsargjosla (rādiuss m)
Ūdensapgādes urbumi Valmieras iela 6, Aloja, Alojas novads	P500930 VĢD DB Nr.14503; VĢD Nr.14562 Arukilas – Burtnieku horizonts /79/	10	Nav nepieciešama	380 (ap atradni, saskaņā ar Grafisko daļu)
Aka Nr.2 Ūdens iela 1, Staicele, Alojas novads	P500269	30	Nav nepieciešama	1090 (ap atradni, saskaņā ar Grafisko daļu)
Aka Nr.1 Ūdens iela 1, Staicele, Alojas novads	P500270	30	Nav nepieciešama	1090 (ap atradni, saskaņā ar Grafisko daļu)
Artēziskā aka „Vilzēni– centrs”, Vilzēni, Braslavas pag., Alojas novads.	P500590 LVĢMA DB Nr.18532	10	Nav nepieciešama	101 (ap atradni, saskaņā ar Grafisko daļu)
Artēziskais urbums „Centrs”, Puikule, Brīzemnieku pagasts, Alojas novads	P500173 LVVĢD DB Nr.6303 Arukilas – Burtnieku ūdens horizonts /79/	10	Nav nepieciešama	190 (ap atradni, saskaņā ar Grafisko daļu)
Puikules stacija	P500829	10	Nav nepieciešama	48 (ap atradni, saskaņā ar Grafisko daļu)
Ūdens apgādes urbums „Ozolmuiža”, Ozolmuiža, Brīzemnieku pagasts, Alojas novads	P500061 DB Nr.6368 Arukilas – Burtnieku ūdens horizonts/79/	10	Nav nepieciešama	242 (ap atradni, saskaņā ar Grafisko daļu)

91.2. Ap akām, urbumiem un avotiem, kurus saimniecībā vai dzeramā ūdens ieguvei izmanto savām vajadzībām individuālie ūdens lietotāji (fiziskās personas), aizsargjoslas netiek noteiktas.

92. Aizsargjoslas gar autoceļiem un ielām:

92.1. Grafiskajā daļā attēlotas aizsargjoslas gar valsts autoceļiem, pašvaldības ceļiem un noteiktas nodalījuma joslas saskaņā ar 6.tabulu.

6.tabula.

Autoceļa veids	Autoceļa nosaukums	Aizsargjoslas platums uz katru pusi no ceļa ass (m)
Valsts reģionālie autoceļi	P13 Limbaži–Aloja	60
	P15 Ainaži–Matīši	60
Valsts vietējie autoceļi	V112 Puikule–Rencēni–Vēveri	30
	V116 Ungurpils–Pāle	30
	V117 Ezerkrogs–Pavāri–Ungurpils	30
	V118 Staicele–Puršēni–Rozēni	30

Autoceļa veids	Autoceļa nosaukums	Aizsargjoslas platums uz katru pusi no ceļa ass (m)
	V119 Staicele–Lejasmūnas–Rozēni	30
	V120 Aloja–Vīķi	30
	V121 Kaķīši–Aloja	30
	V122 Ceļinieki–Aloja	30
	V123 Ārciems–Puikule–Urga–Braslava	30
	V124 Vēveri–Lāči–Rezgaļi	30
	V125 Katvari–Ozoli	30
	V139 Aloja–Stūri	30
	V163 Mazsalaca–Staicele	30
	V164 Igaunijas robeža (Ramata)–Mazsalaca–Vilzēni–Dikļi	30
	V165 Matīši–Braslava	30
	V217 Matīši–Budenbroka	30
Pašvaldības ceļi	Saskaņā ar apstiprināto pašvaldības ceļu sarakstu	30

- 92.2. Alojas un Staices pilsētas, kā arī novada ciemu teritorijās gar ielām, valsts autoceļiem un pašvaldības ceļiem aizsargjosla tiek noteikta kā sarkanā līnija (esošā vai projektētā ielas robeža) un būvlaide (līnija, kas nosaka attālumu no sarkanās līnijas līdz apbūvei).
- 92.3. Ņemot vērā ielas kategoriju, Alojas un Staices pilsētu teritorijā sarkano līniju platums noteikts saskaņā ar 1.pielikumu.
- 92.4. Valsts autoceļiem ciemu robežās ielu sarkano līniju koridors nedrīkst būt šaurāks vai arī tam jāsakrīt ar autoceļa nodalījuma joslas platumu.
- 92.5. Projektējamo ielu sarkano līniju koridoru platumi ciemu un citās blīvi apdzīvoto vietu teritorijās saskaņā ar 1.pielikumu:
- 92.5.1. Ciema galvenā iela: 19 – 20m (vai vairāk, ja valsts autoceļa nodalījuma joslas platums ir lielāks);
- 92.5.2. Vietējas nozīmes iela: 11 – 15m;
- 92.6. Ielu sarkanās līnijas jānosaka lokālplānojumos, detālplānojumos vai jāprecizē zemes ierīcības projektos un/vai būvprojektos.
93. Aizsargjoslas ap valsts meteoroloģisko un hidroloģisko novērojumu stacijām un posteņiem un ap citiem stacionāriem valsts nozīmes monitoringa punktiem un posteņiem:
- 93.1. Pazemes ūdens valsts monitoringa posteņi: Stacija Aloja, 427 un Stacija Aloja, 428;
- 93.2. Virszemes ūdeņu novērojumu stacija: Stacija Sokas ezers, vidusdaļa un Stacija Īģe, grīva;
- 93.3. Teritorijas plānojuma grafiskajā daļā ir atzīmēti posteņi, kuru aizsargjoslas platumu nosaka Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas aģentūra.
94. Aizsargjoslas gar elektronisko sakaru tīkliem – atbilstoši Aizsargjoslu likuma prasībām.
95. Aizsargjoslas gar elektriskajiem tīkliem – atbilstoši Aizsargjoslu likuma prasībām.
96. Aizsargjoslas gar siltumtīkliem – atbilstoši Aizsargjoslu likuma prasībām.
97. Aizsargjoslas ap meliorācijas būvēm un ierīcēm:
- 97.1. Ūdensnotekām (ūdensteču regulētajiem posmiem un speciāli raktām gultnēm), kā arī hidrotehniskām būvēm un ierīcēm:
- 97.1.1. lauksaimniecībā izmantojamās zemēs – ūdensnotekas abās pusēs 10 metru attālumā no ūdensnotekas kroles;
- 97.1.2. meža zemēs – atbērtnes pusē (atkarībā no atbērtnes platuma) astoņu līdz 10 metru attālumā no ūdensnotekas kroles.
- 97.2. Aizsargdambim – 10 metru attālumā abās pusēs no aizsargdambja nogāzes pakājes.

- 97.3. Liela diametra kolektoram (30 centimetru vai lielākam) –8 metru attālumā uz katru pusi no kolektora ass līnijas.
98. Aizsargjoslas gar ūdensvadu un kanalizācijas tīkliem – atbilstoši Aizsargjoslu likuma prasībām.
99. Aizsargjoslas ap ģeodēziskā tīkla punktiem – 5 metru rādiusā no ģeodēziskā punkta centra:
- 99.1. Ģeodēziskos punktus un to aizsargjoslas kā apgrūtinājumu ietver zemes īpašuma (lietojuma) dokumentos. Ģeodēziskos punktus parāda zemes robežu un situācijas plānos, bet ēkās ierīkotos – arī ēku inventarizācijas plānos;
- 99.2. Ģeodēziskie punkti un to aizsargjoslas teritorijas plānojumā netiek uzrādīti. Tie jāparāda un jāprecizē detālpāņojumos, kā arī visa veida būvprojektos, zemes ierīcības projektos, zemes vienību uzmērījumos.
- 99.3. Aizsargjoslas ap gāzesvadiem, gāzapgādes iekārtām un būvēm, gāzes noliktavām un krātuvēm – atbilstoši Aizsargjoslu likumam:
- 99.4. ap gāzes balonu grupu iekārtām – 10 metru attālumā;
- 99.5. ap sašķidrinātās ogļūdeņražu gāzes balonu noliktavām un tirdzniecības punktiem – 10 metru attālumā;
- 99.6. ap automobiļu dabasgāzes uzpildes kompresoru stacijām (AGUKS) – 25 metru attālumā, ap automobiļu gāzes uzpildes stacijām (AGUS) – 10 metru attālumā;
- 99.7. Teritorijas plānojumā šīs aizsargjoslas nav grafiski parādītas. Tās ir jāuzrāda un jāprecizē detālpāņojumos un būvprojektos.
100. Aizsargjoslas ap kapsētām - Grafiskajā daļā attēlotas aizsargjoslas 300 metru attālumā no kapsētas teritorijas robežas ārējās malas šādām kapsētām: Alojas kapsēta, Alojas Pareizticīgo kapsēta, Staiceles kapsēta.
101. Dzīvnieku kapsētas novadā nav un netiek plānotas.
102. Aizsargjoslas ap atkritumu poligoniem un notekūdeņu attīrīšanas ietaisēm – Grafiskajā daļā attēlotas aizsargjoslas ap notekūdeņu attīrīšanas ietaisēm saskaņā ar 7.tabulu.

7.tabula.

<i>NAI nosaukums</i>	<i>Adrese</i>	<i>Aizsargjosla (m)</i>
Alojas notekūdeņu attīrīšanas iekārtas	661027/ „Osīši” (zemes kadastra Nr.6607 003 0080) Alojas pagasts	200
Ungurpils ciema notekūdeņu attīrīšanas iekārta EKO BIO	661027/ Parka iela 2, Aloja, Alojas pagasts	100
Staiceles notekūdeņu attīrīšanas iekārtas NAI BIO-700	661817/ Sporta iela 8, Staicele	100
Vilzēnu ciemata notekūdeņu attīrīšanas iekārtas BIO-100	664400/ „Ķirķi”, Braslavas pagasts	50
Puikules ciemata bioloģiskās notekūdeņu attīrīšanas iekārtas BIO-50 (2x BIO-25)	664800/ Puikule, Brīvēmnieku pagasts	50
Ozolmuižas ciema notekūdeņu attīrīšanas iekārtas „BioDry-S-50”	661048/ Attīrīšanas ietaises, Brīvēmnieku pagasts	100

103. Aizsargjoslas ap naftas un naftas produktu cauruļvadiem, degvielas uzpildes stacijām:

103.1. Grafiskajā daļā attēlotas aizsargjoslas ap degvielas uzpildes stacijām (DUS) – 25 m no tvertnēm un degvielas uzpildes iekārtām.

3.7. Tauvas josla

104. Tauvas josla tiek noteikta zvejas, kuģošanas un ar tām saistīto darbību nodrošināšanai gar ūdeņu krastiem neatkarīgi no īpašuma veida saskaņā ar Zvejniecības likumu. Tauvas joslas bezmaksas lietošana ir paredzēta kājāmģājējiem, zivju resursu un ūdeņu uzraudzībai, vides aizsardzībai un ugunsdrošības pasākumu veikšanai.

105. Staiceles pilsētā Salacas upes, ..katrā krastā tauvas joslas tiek noteikta 10 m platumā pa dabīgajām reljefa robežām un grafiski parādītas kartē „Staiceles pilsētas teritorijas plānotā (atļautā) izmantošana”. Tās platums tiek skaitīts: gar upju lēzeniem krastiem – no normālās ūdenslīnijas, bet gar upju kraujiem krastiem – no krasta nogāžu augšmalas, turklāt tauvas joslas platumā ietilpst arī zeme no ūdenslīmeņa līdz krasta nogāzei un pati nogāze.
106. Zemes īpašniekiem ir tiesības lietot tauvas joslu, ciktāl šīs tiesības neierobežo Zvejniecības likums, citi normatīvie akti un šie Noteikumi.
107. Gar pārējo ūdeņu krastiem dabiskās tauvas joslas platums ir 10 metri, bet gar privāto ūdeņu krastiem – 4 metri. Šīs tauvas joslas attēlojamās lokālplānojumos, detālplānojumos, zemes ierīcības projektos un būvprojektos.
108. Tauvas joslas platība neietilpst zemes vienības minimālajā platībā.

3.8.Riska teritorijas un objekti

109. Teritorijas plānojumā noteiktas potenciāli piesārņotās vietas saskaņā ar 6 .pielikumu.
110. Potenciāli piesārņotajās vietās pirms jaunas atļautās izmantošanas uzsākšanas vai būvniecības jāveic teritorijas sanācija un/vai rekultivācija normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
111. Plānojot atsevišķu objektu būvniecību vai atsevišķu saimniecisko darbību veikšanu, kuru īstenošana var izraisīt tiešas vai netiešas pārmaiņas videi, pirms to uzsākšanas, ir jāveic sākotnējais ietekmes uz vidi izvērtējums atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

4.Vispārīgas prasības transporta infrastruktūrai

4.1. Satiksmes infrastruktūras ierīkošana un rekonstrukcija

112. Veidojot jaunas apbūves teritorijas, vai paplašinot esošās, nodrošina normatīvajiem aktiem atbilstošu ielu vai ceļu tīklu.
113. Bīvi apdzīvoto vietu teritoriju sasaisti ar valsts autoceļu tīklu veic, ievērojot “pakāpeniskuma” principu: māju vai komersantu ceļš/pašvaldības ceļš – valsts vietējais autoceļš. Jaunu pieslēgumu veidošanai pie valsts autoceļiem izstrādāt detālplānojumu.
114. Jaunveidojamajās apbūves teritorijās lokālplānojumos vai racionāls un loģisks ielu un ceļu tīkls, veidojot vienotu transporta sistēmu kopā ar kaimiņu zemes vienībām.
115. Veicot ielu rekonstrukciju vai projektējot jaunas ielas, jāņem vērā šo Noteikumu 1.pielikumā un attiecīgajos punktos norādītā ielas nozīme un attālums starp sarkanajām līnijām.
116. Ielu un ceļu šķēršprofili jāprecizē lokālplānojumā, detālplānojumā vai attiecīgā objekta būvprojektā, paredzot iespēju nodrošināt transporta un gājēju satiksmi, kā arī inženiertehniskās apgādes tīklu un objektu izvietojumu saskaņā ar atbildīgo valsts un pašvaldības institūciju tehniskajiem noteikumiem un ievērojot transporta būvju un inženierkomunikāciju projektēšanas normatīvu prasības.
117. Detālplānojumos un zemes ierīcības projektos ielu, ceļu un laukumu teritorijas izdala kā atsevišķas zemes vienības – ielām ietver teritoriju starp sarkanajām līnijām, bet autoceļiem – teritoriju starp autoceļa nodalījuma joslām, atbilstoši katras ielas vai autoceļa kategorijai.
118. Ielu un ceļu krustojumos un pieslēgumos brauktuvju noapaļojuma rādītājus pieņem atkarībā no ielu un ceļu kategorijas, kā arī to funkcijas.
119. Maksimāli pieļaujamais strupceļa garums ir 50 m. Ja strupceļa garums pārsniedz 50 m, ierīko apgriešanās laukumus. Apgriešanās laukumu noapaļojuma rādītājus pieņem tāds, kas atļauj netraucētu glābšanas un tehniskās palīdzības mašīnu apgriešanos, - ar iekšējo diametru ne mazāku kā 16 metri un ārējo – ne mazāku kā 30 metri.
120. Ietvju projektēšanā un ierīkošanā piemēro Latvijas valsts standartu prasības, kā arī ievēro vides pieejamības prasības.
121. Valsts autoceļu, ceļu, ielu un piebraucamo ceļu, kā arī laukumu brauktuvēm un ietvēm jābūt ar cietu segumu. Gājēju un veloceliņu klātnēi zaļumu teritorijās neizmanto cieto segumu.
122. No jauna projektējamās ielās ietves platumu pieņem vismaz 1,5 m. Šo attālumu var samazināt tikai esošajā apbūvē tajos ielu posmos, kur nav iespējami citi risinājumi, ietves platumu nosakot būvprojektā, bet ne šaurāku par 1,0 m.

123. Veicot ielu rekonstrukciju vai jaunu veloceļu izbūvi, ievēro attiecīgos Latvijas valsts standartus, ņem vērā izstrādātos metodiskos ieteikumus un vides pieejamības prasības.
124. Izbūvējot jaunas ielas vai rekonstruējot esošās, jāparedz ielu stādījumu joslu izveide to sarkano līniju robežās.
125. Veloceliņi var būt ar vienvirziena un divvirzienu kustību ar ne mazāk kā 0,5 metru platām drošības joslām sānos. Šauros apstākļos drošības joslu vietā pieļaujams ierīkot 0,75 metru augstas norobežojošas barjeras.
126. Pieļaujams ierīkot velosipēdu joslas ielu un ceļu brauktuvi malās, ievērojot Latvijas valsts standartu prasības un drošības noteikumus.
127. Projektējot un izbūvējot jaunus un rekonstruējot esošos ceļus un ielas, jānodrošina ugunsdzēsības un glābšanas dienestu tehnikas piekļūšana visām esošām un perspektīvām ēkām un būvēm, atbilstoši spēkā esošajām normatīvo aktu prasībām.
128. Ja būvdarbu laikā nepieciešama pašvaldības ceļa vai ielas slēgšana, jāsaņem pašvaldības atļauja.

4.2. Piekļūšanas noteikumi un vides pieejamība

129. Neviena fiziskā vai juridiskā persona nedrīkst izmantot zemes vienību un būvēt jebkādu būvi (arī ēku) nevienā izmantošanas teritorijā, ja zemes vienībai, kur nodomāts izvietot būvi vai kur būve atrodas, nav nodrošināta piebraukšana, t.i., zemes vienība nerobežojas ar ceļu, ielu, laukumu vai piebraucamo ceļu (piebrauktuvi). Piebrauktuve ir jāuztur tās zemes vienības īpašniekam, kura īpašuma piekļūšanai ir izveidota.
130. Piekļūšana pie publiskajiem ūdeņiem ir jānosaka detālplānojumā vai zemes ierīcības projektā, atbilstoši teritorijas plānojuma Grafiskajā daļā noteiktajam un Pašvaldības prasībām, kas noteiktas attiecīgajā darba uzdevumā. Publiskajās pieejas vietās ūdeņiem aizliegta transportlīdzekļu mazgāšana un cita piesārņojoša darbība.
131. Apbūves teritorijās ēkām un būvēm jāparedz piebrauktuves un caurbrauktuves ugunsdzēsības un glābšanas tehnikai. To parametri jāpieņem atbilstoši attiecīgo būvju projektēšanas būvnormatīviem.
132. Piebrauktuvi pieslēgumus pie ielām un autoceļiem paredz saskaņā ar normatīvo aktu prasībām. No jauna veidojamās iebrauktuves apbūves teritoriju iekšienē un caurbrauktuves ēkās viena no otras jāizvieto ne tālāk par 300 metriem. Piebrauktuvi un caurbrauktuvi pieslēgums pie galveno ielu brauktuvē pieļaujams ne tuvāk par 50 metriem no krustojuma. Dzīvojamo māju kvartālos un publiskajā apbūvē (pārvaldes iestādes, tirdzniecības un pakalpojumu centri u.tml.) piebrauktuves jāparedz ar divām kustības joslām un ietvi.
133. Izstrādājot detālplānojumus un būvprojektus jāparedz speciāli pasākumi pieejamas vides nodrošināšanā cilvēkiem ar dzirdes, redzes vai kustību traucējumiem, lai šo cilvēku pārvietošanās būtu iespējami netraucēta un droša, atbilstoši normatīvo aktu prasībām un ņemot vērā vides pieejamības speciālistu izstrādātus metodiskos materiālus.
134. Esošajās publiskajās ēkās, kurās tehniski nav iespējams nodrošināt iekļūšanu personām ar īpašām vajadzībām, ir jābūt iespējai attiecīgās iestādes pakalpojumus saņemt citā veidā (piemēram, ierīkojot zvana pogu pie ieejas vai veicot citus pasākumus).

4.3. Transporta līdzekļu novietošana

135. Autostāvvietas jāizvieto uz tās pašas zemes vienības, vai tajā pašā ēkā vai būvē, kuras izmantošanai stāvvietas nepieciešamas, izņemot gadījumus, kad šajos Noteikumos vai detālplānojumā noteikts citādi.
136. Ja ēka un cita būve vai zemes vienība ietver vairāk nekā vienu izmantošanas veidu un katram izmantošanas veidam noteikts savs autostāvvietu un velosipēdu novietņu normatīvs, tad nepieciešamo autostāvvietu un velosipēdu novietņu skaitu nosaka katram izmantošanas veidam atsevišķi un summē.
137. Minimālo autostāvvietu un velosipēdu novietņu skaitu, kas nav minēts šajos Noteikumos, un to izvietojumu nosaka detālplānojumos un/vai būvprojektos, ievērojot normatīvo aktu un Latvijas valsts standartu prasības. Vispārējā gadījumā nepieciešamo transportlīdzekļu novietņu skaitu nosaka, rēķinot vienu stāvvietu uz objekta katriem 100 m² stāvu platības, ja šajos Noteikumos nav noteikts citādi.
138. Tiek noteikts šāds autostāvvietu skaits:
 - 138.1. tirdzniecības objektos uz katriem 30 m² tirdzniecības zāles, neieskaitot koplietošanas telpas, un izstāžu platības – 1;

- 138.2. sabiedriskās ēdināšanas iestādēs uz katrām 5 sēdvietām – 1;
- 138.3. sporta būvēs uz 20 skatītāju vietām – 1;
- 138.4. kultūras iestādēs, konferenču zālēs uz 7 skatītāju vietām – 1;
- 138.5. ar rekreāciju saistītiem objektiem uz vienlaikus 100 apmeklētājiem:
- 138.6. pludmalēs un atpūtas zonās - 20,
- 138.7. citos īslaicīgas atpūtas objektos - 15.
- 138.8. izglītības iestādēs uz katrām 4 personāla vietām – 1;
- 138.9. biroju un administratīvajām ēkām, neieskaitot koplietošanas telpas, uz katriem 30 m² lietderīgās platības – 1;
- 138.10. viesnīcās un apmešanās mītnēm uz 3 apmeklētājiem – 1;
- 139. Transportlīdzekļu novietnēs publiski pieejamās teritorijās un pie publiskām ēkām paredz speciāli pielāgotas (3,5 m platas) autostāvvietas personām ar īpašām vajadzībām.
- 140. Pie tirdzniecības un pakalpojumu objektiem, publiskām pārvaldes, kultūras, izglītības, ārstniecības, sporta un atpūtas objektiem un daudzdzīvokļu mājām paredz velosipēdu novietnes, ka arī autostāvvietas personām ar īpašām vajadzībām.
- 141. Ja autostāvvietas robežojas ar dzīvojamām vai publiskās apbūves teritorijām, ap tām ir jāveido apstādījumi.
- 142. Zaļumvietu teritorijās autostāvvietas segums automašīnu izvietošanai jāierīko no plātnišu vai citiem minerāliem materiāliem.
- 143. Izveidot autostāvvietas uz ielu braucamās daļas drīkst, ja tiek nodrošināts minimālais braukšanas joslas platums ielās ar sabiedriskā transporta kustību, neatkarīgi no ielas nozīmes – 4,0 metri, ielās katrā virzienā 3,5 metri, bet piebrauktuvēs 2,75 metri.
- 144. Autostāvvietām, kuru tuvumā ir centralizētā lietus ūdens kanalizācijas sistēma, jānodrošina lietus ūdeņu savākšana un novadīšana šajā sistēmā.
- 145. Autostāvvietu piebraucamajiem ceļiem katrā kustības joslai jābūt vismaz 3,0 m platai.
- 146. Nedrīkst izvietot autostāvvietas vietās, kur tās šķērso elektriskās gaisa vadu līnijas. Uz pazemes elektrokabeļu līnijām drīkst izvietot tikai autostāvvietas īslaicīgai transporta novietošanai.

4.4. Redzamības nodrošināšana pie ielu un ceļu krustojumiem

- 147. Lai nodrošinātu labu pārredzamību un satiksmes drošību, zemes vienībās pie ielu un ceļu krustojumiem nosaka redzamības brīvlaukus, ievērojot Latvijas valsts standartos noteiktās prasības.
- 148. Tajā zemes vienības daļā, ko veido redzamības brīvlauki nedrīkst izvietot ēkas un būves, tai skaitā žogus, paviljonus, kioskus, dažādus standus, reklāmas objektus, kā arī ierīkot stādījumus augstākus par 0,5 m.
- 149. Ja esošā kapitālā apbūve neļauj izveidot nepieciešamos redzamības trīsstūrus, gājēju un transporta kustības drošība jānodrošina ar kustības regulēšanas vai speciālām tehniskām ierīcēm.
- 150. Paredzot pieslēgumus valsts autoceļiem, kā arī ievērojot uzbraukšanas un tuvošanās redzamības brīvlauku, ievērot Latvijas valsts standartu un citu ar transporta kustību saistīto normatīvo aktu prasības.

5. Vispārīgas prasības ūdeņu un mežu teritorijās, kā arī lauku zemēs

5.1. Ūdeņu teritorijas

- 151. Ūdensteču un ūdenstilpju krastu līnijas drīkst nebūtiski izmainīt krastu nostiprināšanai, lai novērstu ūdensteču un ūdenstilpju krastu līniju tālāku eroziju, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā izstrādājot būvprojektu krastu nostiprināšanai. Krastu nostiprināšanu drīkst veikt bez krasta līnijas izvirzīšanas, pārvietošanas ūdensteces vai ūdenstilpes virzienā.
- 152. Virszemes ūdensobjektu gultņu reljefa izmaiņa ir pieļaujama tikai aizsērējušo ūdens baseinu iztīrīšanai, ja tā neizraisa nelabvēlīgas vides izmaiņas. Virszemes ūdensobjektu tīrīšanā un padziļināšanā jāievēro spēkā esošo normatīvo aktu prasības.
- 153. Nav pieļaujama upju un strautu iztaisnošana.

154. Publisko ūdeņu teritorijās motorizēto ūdens braucamrīku izmantošana atļauta tikai pašvaldības noteiktajās vietās vai ar pašvaldības izsniegtu atļauju.
155. Ūdensobjektu krasta līnijai jābūt brīvi pieejamai, bez žogiem un citām būvēm, ievērojot normatīvajos aktos noteikto.
156. Veidojot uz ūdenstecēm mākslīgi uzpludinātas ūdenskrātuves, jāsaņem eksperta slēdziens par ietekmi uz apkārtējiem zemes īpašumiem un visu ietekmēto zemju īpašnieku rakstiska piekrišana.
157. Ierīkojot dīķus (mākslīgās ūdenstilpes) ar platību līdz 0,1ha Alojas un Staiceles pilsētas, kā arī ciemu teritorijās, to novietne jāaskaņo Pašvaldībā.
158. Ierīkojot dīķus un citas mākslīgās ūdenstilpes ar platību virs 0,1 ha ir jāizstrādā būvprojekts normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
159. Mākslīgās ūdenstilpes nedrīkst atrasties tuvāk par 6 m no kaimiņu zemes vienības robežas, izņemot gadījumus, kad saņemta kaimiņu zemes vienības īpašnieka rakstiska piekrišana.
160. Peldvietas izveido un uztur, kā arī nodrošina to ūdens monitoringu un kvalitāti atbilstoši spēkā esošo normatīvo aktu prasībām.

5.2. Derīgo izrakteņu ieguve

161. Derīgo izrakteņu ieguves atradnē atļautā izmantošana ir:
 - 161.1. Būves, kas nodrošina atradnes izmantošanu;
 - 161.2. Ražošanas uzņēmums, kas saistīts ar derīgo izrakteņu ieguvu un pārstrādi;
 - 161.3. Noliktava;
 - 161.4. Inženiertehniskās apgādes tīkli un objekti;
 - 161.5. Piebraucamie ceļi, laukumi, autostāvvietas;
 - 161.6. Palīgēkas.
162. Lai uzsāktu derīgo izrakteņu ieguvu, nepieciešams veikt detālu ģeoloģisko izpēti. Derīgo izrakteņu ieguvu drīkst veikt atbilstoši normatīvo aktu prasībām.
163. Jebkura veida izpēte, projektēšana un būvniecība teritorijās, kur atrodas derīgie izrakteņi, ir veicama, saskaņojot darbību ar attiecīgajām valsts iestādēm un Pašvaldību.
164. Plānojot jaunus derīgo izrakteņu ieguves atradnes, ir jāizstrādā transporta un energoapgādes shēma, lai novērstu iespējamo negatīvo ietekmi uz apdzīvotajām vietām un cilvēku dzīves kvalitāti tajās. Derīgo izrakteņu ieguve nedrīkst pasliktināt blakus esošo nekustamo īpašumu īpašnieku dzīves apstākļus - piebraucamo ceļu kvalitāti, ūdens ieguvu, trokšņa un putekļu izplatību dzīvojamo māju tuvumā u.tml.
165. Novada teritorijā nav atļauts iegūt derīgos izrakteņus teritorijās, kas atrodas:
 - 165.1. Tuvāk par 500 m no ciemiem un pilsētām;
 - 165.2. Tuvāk par 100 metriem no esošas dzīvojamās apbūves;
 - 165.3. Aizsargājamo dabas objektu teritorijās: dabas parkā „Salacas ieleja”, dabas liegumos, aizsargājamās dabas pieminekļos, mikroliegumos vai tuvāk par 500 m no tām;
 - 165.4. Valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu teritorijās un to aizsargjoslās;
 - 165.5. Tuvāk par 100 metriem no kapsētām;
 - 165.6. Ūdensobjektu aizsargjoslās.
- 165.7. Iepriekš minētie attālumi var būt mazāki esošajām derīgo izrakteņu atradņu vietām, kā arī pašvaldība šos attālumus var samazināt pie nosacījuma, ja plānotā darbība nerada vides kvalitātes pasliktināšanos un ir veikts sākotnējais ietekmes uz vidi novērtējums vai ietekmes uz vidi novērtējums.
166. Pašvaldība, līdz papildus ainavu izpētes veikšanai, Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta ainavu aizsardzības zonu nosaka kā ainaviski vērtīgu teritoriju. Šajā ainaviski vērtīgajā teritorijā aizliegts veikt darbības, kas būtiski pārveido ainavu un tās elementus, izmaina kultūrvēsturiskās vides īpatnības un reģionam raksturīgos ainavu elementus vai samazina bioloģisko daudzveidību un ainavas ekoloģisko kvalitāti. Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta ainavu aizsardzības zonā kā ainaviski vērtīgā teritorijā, karjeru

ierīkošanai izstrādā lokālplānojumu un/vai detālplānojumu, kuru izstrādē veic ainavas izpēti un novērtējumu par derīgo izrakteņu ieguves teritorijas izveides ietekmi uz ainaviski vērtīgām un īpaši aizsargājamām dabas teritorijām.

167. Plānojot derīgo izrakteņu ieguvi ar atklāta karjera metodi atradnēs, kuru platība ir mazāka kā 25ha, un netiek piemērota ietekmes uz vidi novērtējuma procedūra, izstrādājams detālplānojums, tajā ietverot arī nepieciešamās infrastruktūras (piebraucamo ceļu, ūdens novadīšanas trašu, elektrolīniju u.c.) risinājumus. Ja karjeru plānots ierīkot meža zemēs, mitrzemēs vai bioloģiski vērtīgos zālajos, detālplānojuma izstrādes procesā novērtējama teritorijas bioloģiskā daudzveidība, tai skaitā kartējamas īpaši aizsargājamo sugu dzīvotnes un īpaši aizsargājami biotopi, kā arī ornitoloģiskās vērtības, novērtējuma darbus veic sertificēti attiecīgās jomas eksperti.
168. Jaunu darbību teritorijā drīkst uzsākt tikai pēc teritorijas pilnīgas rekultivācijas. Pēc derīgo izrakteņu atradņu rekultivācijas, atļauta to teritoriju izmantošana atpūtai un rekreācijai, virszemes ūdens objektu ierīkošanai, lauksaimnieciskiem vai mežsaimnieciskiem mērķiem, ievērojot šo noteikumu attiecīgo punktu prasības.
169. Ja derīgo izrakteņu ieguve tiek pārtraukta uz laiku ilgāku par 5 gadiem, derīgi izrakteņu ieguvējam ir jāveic derīgo izrakteņu vietas konservācija, nodrošinot ieguves vietas un ar to saistīto urbumu un monitoringa tīkla saglabāšanu tādā stāvoklī, kas nepasliktina apkārtējo iedzīvotāju dzīves kvalitāti un nerada draudus videi.
170. Lai novērst draudus vides un apkārtējo iedzīvotāju dzīves kvalitātes pasliktināšanai, kā arī sekmētu ieguves vietas sakārtošanu, pēc derīgo izrakteņu atradnes ekspluatācijas beigām, derīgo izrakteņu ieguvējam ir jāveic karjera teritorijas rekultivācija saskaņā ar normatīvo aktu noteiktajā kārtībā izstrādātu derīgo izrakteņu ieguves projektu un sakārto karjeru izstrādes laikā bojāto infrastruktūru – piebraucamos ceļus u.c., kas saskaņots pašvaldībā. Rekultivācija jāuzsāk viena gada laikā pēc derīgo izrakteņu ieguves pabeigšanas.
171. Derīgo izrakteņu atradņu teritorijās nav atļauta atkritumu izgāšana.

6. Vispārīgas prasības apbūvei

6.1. Apbūves parametri

172. Galvenie apbūvi raksturojošie parametri ir apbūves blīvums, intensitāte, brīvā zaļā teritorija un apbūves augstums. To skaitliskie lielumi noteikti katrā plānotajā (atļautajā) izmantošanā (funkcionālajā zonā) atbilstoši konkrētās teritorijas izmantošanas veidam šo Noteikumu attiecīgajos punktos.
173. Apbūves parametri nav attiecināmi uz tām zemes vienībām, kas paredzētas tikai inženiertehniskās apgādes tīklu un to objektu izbūvei, transporta infrastruktūras objektu izbūvei vai transporta līdzekļu novietošanai.
174. Apbūves blīvums ir zemes vienības visu ēku apbūves laukumu summas attiecība pret apbūvei atļautas (plānotas) zemes vienības vai tā daļas platību procentos (%). To izsaka procentos un aprēķina pēc formulas:

$$A = \frac{L}{Z} \times 100 \%,$$

kur:

A – apbūves blīvums;

L – visu ēku apbūves laukumu summa;

Z – apbūvei plānota (atļauta) zemes vienības platība.

175. Apbūves intensitāti nosaka procentos (%) kā ēku virszemes stāvu platības summas attiecību pret apbūvei atļautās (plānotas) zemes vienības platību un aprēķina pēc formulas:

$$I = \frac{S}{Z} \times 100 \%,$$

kur:

I – apbūves intensitāte;

S – visu ēku virszemes stāvu platību summa (m²);

Z – apbūvei plānota (atļauta) zemes vienības platība.

176. Brīvā zaļā teritorija ir apbūvei plānotās (atļautās) zemes vienības neapbūvētā platība. To aprēķina pēc formulas:

$$B = (Z - L1 - L2 - L3)$$

kur:

B – brīvā zaļā teritorija;

Z – apbūvei atļautā (plānotā) zemes vienības platība;

L1- visu ēku apbūves laukumu summa;

L2 - piebraucamo ceļu aizņemtā platība;

L3 - autostāvvietu aizņemtā platība.

177. Brīvo zaļo teritoriju (B) raksturo brīvās zaļās teritorijas rādītājs (b). To nosaka procentos (%) kā brīvās zaļās teritorijas attiecību pret visu apbūvēto teritoriju summu un aprēķina pēc formulas:

$$b = \frac{B}{Z} \times 100 \%$$

kur:

b - brīvās zaļās teritorijas rādītājs;

B – brīvā zaļā teritorija;

Z – apbūvei plānota (atļauta) zemes vienības platība.

178. Aprēķinot brīvo zaļo teritoriju, apbūves intensitāti un apbūves blīvumu, plānotā (atļautās) zemes vienības platībā (Z) neskaita to teritorijas daļu, kas atrodas ielu sarkanajās līnijās vai ceļu nodalījuma joslās, tauvas joslās.

179. Pilsētās un ciemos, ja zemes vienības daļa atrodas ielu sarkanajās līnijās, dabas liegumā, virszemes ūdensobjektu aizsargjoslās un mežu teritorijās, ieskaitītas mākslīgi veidotu virszemes ūdens objektu platības, kurās nav plānota apbūve, tad, aprēķinot apbūves blīvuma, apbūves intensitāti un brīvās zaļumu teritorijas rādītāju to neskaita zemes gabala platībā.

180. Vienas zemes vienības brīvās zaļumu teritorijas daļu nedrīkst uzskatīt par otras zemes vienības brīvās zaļumu teritorijas daļu.

181. Atsevišķu apbūves teritoriju atļautie apbūves augstumi ir noteikti šo Noteikumu atbilstošajos punktos.

182. Ja ēkas daļām ir dažāds stāvu skaits vai ēka izvietota mainīga reljefa zemes vienībā, stāvu skaitu nosaka atsevišķi katrai ēkas daļai un norāda lielāko stāvu skaitu, kam jāatbilst attiecīgajā izmantošanā atļautajam stāvu skaitam.

183. Pārbūvējot bijušās ražošanas ēkas, pieļaujama stāvu skaita palielināšana, nepārsniedzot pārbūvējamās ēkas pašreizējo augstumu.

184. Aizliegts: būvēt būves, kuru augstums ēkas dzegas līmenī pārsniedz 12 metrus un apjoms ir neproporcionāli liels esošo ēku un būvju apjomam.

185. Šajos Noteikumos noteiktie ēku un citu būvju augstumi nav attiecināmi uz jebkādu arhitektonisku vai tehnisku izbūvi: virsgaismu, skursteni, karoga mastu, radio vai televīziju uztverošu vai pārraidošu iekārtu, vējrādītāju, zibens novadītāju, kā arī baznīcas torni, skatu torni, skatu platformu publiskajās ēkās, ja tas nepieciešams konkrētās funkcijas izvietojumam. To augstumu nosaka lokālplānojumā vai detālplānojumā un / vai būvprojektā, ievērojot normatīvo aktu prasības.

186. Apbūves augstums nevienā ēkas punktā nedrīkst pārsniegt pusi (0,5) no attāluma starp šī punkta projekciju uz zemes un ielas ass līniju un pusotra (1,5) attāluma starp šī punkta projekciju uz zemes un robežu ar blakus zemes vienību.

6.2. Būvju izvietojums zemes vienībā (būvlaides, atbilstība zemes vienības robežām, attālums starp būvēm, pagalmu izmantošana)

187. Būvlaides:

187.1. Būvlaides nosaka pilsētā un ciemos, kā attālumu no ielas sarkanās līnijas vai attālumu no autoceļa līdz apbūvei;

187.2. Zemes vienības daļu starp būvlaidi un ielas sarkano līniju nav atļauts apbūvēt, nekādas ēkas daļas tajā nedrīkst atrasties, izņemot gadījumus, kad tas nepieciešams transporta infrastruktūras un apkalpes objektu būvniecībai, kā arī inženiertehniskās apgādes tīklu un objektu izvietojumam.

187.3. Alojas un Staiceles pilsētā jaunas apbūves izvietojuma gadījumā, kur nav iedibināta būvlaide vai arī tā sakrīt ar ielas sarkano līniju, jāievēro šādi minimālie attālumi:

187.3.1. galvenajai ielai – 6 metri;

187.3.2. pilsētas un vietējās nozīmes ielai – 3 metri.

187.4. Ciemos jaunas apbūves izvietojuma gadījumā būvlaides minimālajam attālumam jāsakrīt ar atbilstošajam autoceļa kategorijai noteikto aizsargjoslu, kas saskaņā ar Aizsargjoslu likumu no ceļa ass uz katru pusi ir:

187.4.1. valsts reģionālajiem autoceļiem – 60 metri;

187.4.2. valsts vietējiem autoceļiem – 30 metri.

187.4.3. pārējām ciema vietējās nozīmes ielām – 6 metri, ja nav iedibinātā būvlaide.

187.5. Apbūves teritorijās, kur eksistē iedibināta būvlaide, galveno ēku izvieto tā, lai tās pret ielu vērstās fasādes vertikālā projekcija sakristu ar būvlaidi.

187.6. Ārpus pilsētu un ciemu teritorijām jaunas apbūves izvietojuma gadījumā, izņemot transporta infrastruktūras un apkalpes objektu būvniecību, kā arī inženiertehniskās apgādes tīklu un objektu izvietojumu, apbūves līnija sakrīt ar konkrētās kategorijas autoceļa aizsargjoslu.

187.7. Jebkuras būvlaides novietni nosaka un precizē lokālplānojumā, detālplānojumā.

188. Būvju atbilstība zemes vienību robežām:

188.1. Ēkas vai būves neviena daļa nedrīkst projicēties ārpus tās zemes vienības, uz kuras tā atrodas, robežas, izņemot:

188.1.1. šajos noteikumos paredzēto gadījumu, ja būvlaide sakrīt ar sarkano līniju. Šādā gadījumā ēkas vai būves daļa nedrīkst projicēties brauktuvei tuvāk kā 0,5 m un tās apakšējai malai ir jābūt vismaz 3 m virs ietves;

188.1.2. ja būve ir žogs starp zemes vienībām.

188.2. Ēkas un būves izvieto ne tuvāk kā 4 m no zemes vienības robežām. Šo attālumu var samazināt, ja netiek pārkāptas normatīvo aktu prasības par ugunsdrošību, higiēnu un insolāciju.

188.3. Ja ēka vai būve izvietota tieši pie kaimiņa zemes vienības robežas, tad ēkas vai būves sienai, kas atrodas uz robežas, jābūt veidotai kā pretuguns mūrim ar iespēju kaimiņam piebūvēt pie tās savu ēku vai būvi. Tādā gadījumā jumts jāveido ar kritumu uz sava nekustamā īpašuma pusi.

189. Pagalmi:

189.1. Apbūves teritorijās zemes vienībai ar ēkām uz tās ir pagalms vai pagalmi - priekšpagalms, iekšējais sānpagalms, ārējais sānpagalms un aizmugures pagalms. (shematiski attēloti 3.pielikumā)

189.2. Ārējā sānpagalmā un priekšpagalmā aizliegts izvietot ēku un būvju virszemes daļas, izņemot:

189.2.1. arhitektoniskas detaļas – sliekšņus, starpdzegas, dzegas, teknes, pilastrus, jumta balstus utt., kas no ārsienas izvērztas ne vairāk 0,5 m;

189.2.2. funkcionālas un/vai dekoratīvas būves - nolaižamus saulesargus, markīzes, strūklakas, skulptūras, žogus un citus labiekārtojuma elementus;

- 189.2.3. kāpnes, kas no ārsienas izvirzītas ne vairāk 1,5m;
- 189.2.4. erkerus, kas no ārsienas izvirzītas ne vairāk 1m;
- 189.2.5. balkonus, segtas un nesegtas terases, kas no ārsienas izvirzītas ne vairāk 1,8 m.
190. Apbūvējot vai labiekārtojot daudzdzīvokļu māju pagalmus, jānodrošina brīva ugunsdzēsības un glābšanas dienesta transporta piekļuve, kā arī netraucēta inženierapgādes tīklu un objektu apkalpe.
191. Daudzdzīvokļu dzīvojamās apbūves teritorijās funkcionāli nepieciešamās zemes platības vai koplietošanas pagalmus jākopj un jāuztur kārtībā. Koplietošanas pagalmus nedrīkst patvaļīgi apbūvēt. Koplietošanas pagalmos jā saglabā un jāizveido bērnu rotaļu laukumi, pieaugušo atpūtas vietas, saimnieciskie laukumi (veļas žāvēšanai, paklāju tīrīšanai, atkritumu konteineru novietošanai) un atklātām autostāvvietām iedzīvotājiem.
192. Prasības attālumiem starp būvēm, inženierkomunikācijām:
- 192.1. Minimālie attālumi starp dzīvojamajām, publiskajām, ražošanas un citām ēkām un būvēm jāpieņem saskaņā ar insolācijas, apgaismojuma, ugunsdrošības un prettrokšņa aizsardzības normatīvu prasībām.
- 192.2. Plānojot un projektējot attālumus no inženierkomunikācijām līdz ēkām un būvēm un savstarpējos horizontālos attālumus starp paralēlām blakus izvietotām inženierkomunikācijām ievērojamas normatīvo aktu prasības.
- 192.3. Insolācijas (izsauļojuma) prasības, teritoriju, ēku un būvju dabiskais un mākslīgais apgaismojums jānodrošina saskaņā ar spēkā esošo normatīvo aktu prasībām.
- 192.4. Nosakot ugunsdrošības attālumus starp ēkām un būvēm, jāievēro Valsts ugunsdrošības normatīvo aktu prasības.
193. Aizsardzība pret trokšņiem:
- 193.1. Akustiskā trokšņa pieļaujamie normatīvi dzīvojamo un publisko ēku telpām un teritorijām jāpieņem atbilstoši normatīvo aktu prasībām;
- 193.2. Trokšņa samazināšanas līdzekļi (prettrokšņa pasākumi) projektējami atbilstoši normatīvo aktu prasībām.
- 193.3. Trokšņa līmeņa rādītāji galvenajiem trokšņa avotiem nosakāmi pēc to novietnei atbilstošām trokšņa kartēm, bet, ja to nav, akustisko mērījumu vai aprēķinu rezultātā.
194. Smaku negatīvās iedarbības novērtēšanai uz iedzīvotāju labsajūtu un potenciāli pārsniegtās smaku koncentrācijas samazināšanai jāpiemēro attiecīgie spēkā esošie normatīvie akti

6.3. Degvielas uzpildes un gāzes uzpildes stacijas, citi riska objekti

195. Projektējot, būvējot un ekspluatējot degvielas un sašķidrinātās gāzes uzpildes stacijas (DUS un GUS), un citus riska objektus jāievēro normatīvo aktu prasības.
196. Attālumus no degvielas un gāzes uzpildes stacijām līdz citiem objektiem nosaka normatīvie akti, papildus jāievēro sekojoši attālumi no degvielas un gāzes pildnēm un pazemes rezervuāriem:
- 196.1. 50 m līdz dzīvojamām un publiskām ēkām;
- 196.2. 50 m līdz mežu masīviem.
197. Degvielas un gāzes uzpildes stacijās, izņemot pašapkalpošanās degvielas uzpildes stacijās, ierīko publiski pieejamas tualetes.
198. Auto transporta tehniskās apkopes stacijas, auto mazgātavas būvniecība un darbība ir atļauta tikai teritorijas plānojumā noteiktajās tehniskās apbūves, ražošanas apbūves teritorijās vai degvielas uzpildes stacijās.

6.4. Saimniecības ēkas un būves, kas paredzētas dzīvniekiem

199. Saimniecības ēkas:
- 199.1. Blīvi apdzīvotās vietu teritorijās jaunu saimniecības ēku vai būvi, nedrīkst:
- 199.1.1. ierīkot priekšpagalmā vai, stūra zemesgabala gadījumā, ārējā sānpagalmā, izņemot, kur tā vēsturiski ir uzbūvēta;

- 199.1.2. uzskatīt par saimniecības ēku vai būvi, ja tā iebūvēta dzīvojamās mājas apjomā.
- 199.2. Blīvi apdzīvotās vietu teritorijās no saimniecības ēkas vai būves līdz dzīvojamai mājai blakus zemes īpašumā ievēro minimālo attālumu – 8,0 m. Šo attālumu var samazināt, saņemot blakus zemes vienības īpašnieka rakstisku piekrišanu.
- 199.3. Saimniecības ēku nevar izvietot tuvāk par 4,0 m no zemes vienības robežas ar blakus zemes īpašumu.
200. Ēkas un būves dzīvniekiem:
- 200.1. Fermas un būves mājlopiem (kūti) jāizvieto tā, lai tās iespējamā kaitīgā iedarbība uz vides kvalitāti nepārsniegtu tā nekustamā īpašuma robežas, kur attiecīgais objekts atrodas, kā arī tiktu ievērotas veterinārās, sanitāri higiēniskās un dzīvnieku labturības prasības.
- 200.2. Zemes vienības robežās ir jānodrošina pasākumi, lai netiktu ietekmēta apkārtējo teritoriju vides kvalitāte (pasākumi aizsardzībai pret troksni, smakām un neestētisko ainavu noseģšanai) un radīti kaitējumi blakus esošo zemes vienību īpašniekiem, kā arī jānodrošina izmantojamo ceļu uzturēšana kārtībā un nepieciešamības gadījumā arī ceļa rekonstrukcija, atbilstoši nepieciešamajai ceļa izmantošanas intensitātei un celtpējas kravai.
- 200.3. Dzīvnieku turēšanai izmantojamas tikai šim nolūkam būvētas vai pielāgotas ēkas un būves.
- 200.4. Projektējot dzīvnieku novietņu un citu būvju mājlopiem teritorijas, paredz pietiekošas platības visu nepieciešamo funkciju nodrošināšanai, tai skaitā vietu dzīvnieku pastaigu aplokiem, palīgēkām, veterinārajiem objektiem, barības noliktavām, pievedceļiem utt.
- 200.5. Nosakot maksimāli vienlaikus pieļaujamo dzīvnieku skaitu fermā vai kūtī, atbilstoši normatīvo aktu prasībām ievērtē pieejamo lauksaimniecības zemes platību ganībām un kūtsmēslu iestrādei, kā kūtsmēslu iestrādei paredzēto platību izvietojumu.
- 200.6. Dzīvnieku novietņu, kūts teritorijā nedrīkst atrasties purvāji un plūstoša smilts, gruntsūdens līmenim jābūt vismaz 1,0 m zem būvējamo ēku pamatiem, ēku būvniecībā jāizvēlas līdzena teritorija ar nelielu līdz 5,0% kritumu uz dienvidiem vai dienvidaustrumiem.
- 200.7. Ap jaunveidojamām dzīvnieku novietnēm un citām būvēm mājlopiem (kūtim) jāizvieto aizsargstādījumi, kas mazina objekta nelabvēlīgo ietekmi uz vidi.
- 200.8. Projektējot dzīvnieku turēšanai paredzētās būves, no blakus zemes īpašumos esošajām dzīvojamām mājām un publiskajām ēkām līdz dzīvnieku turēšanai paredzētajām ēkām un būvēm atkarībā no attiecīgās novietnes specifikas, ievēro šādus minimālos attālumus:
- 200.8.1. 50 metri, ja būve paredzēta, lai vienlaicīgi turētu līdz 20 dzīvnieku vienībām;
- 200.8.2. 100 metri, ja būve paredzēta, lai vienlaicīgi turētu 21 līdz 50 dzīvnieku vienībām;
- 200.8.3. 300 metri, ja būve paredzēta, lai vienlaicīgi turētu 51 līdz 500 dzīvnieku vienībām;
- 200.8.4. 500 metri, ja būve paredzēta, lai vienlaicīgi turētu virs 501 dzīvnieku vienībām;
- 200.8.5. šie minētie attālumi jāievēro arī gadījumos, kad esošo dzīvnieku turēšanai paredzēto būvju tuvumā tiek plānota jauna dzīvojamā vai publiskā apbūve. Šie attālumi nav attiecināmi uz gadījumiem, kad dzīvnieku turēšanai paredzētās būves un dzīvojamā apbūve pieder vienam īpašniekam, atrodas vienā zemes vienībā, vai ir panākta savstarpējā vienošanās.
- 200.9. Minimālie noteiktie attālumi no dzīvnieku novietnēm līdz valsts autoceļiem ir 150 m, pašvaldības ceļiem – 50 m.
- 200.10. Cūku šķidrmēslu un putnu mēslu izkliede uz lauksaimniecībā izmantojamām zemēm pieļaujama ne tuvāk kā 300 m no pilsētas vai ciema teritorijas robežas un dzīvojamām mājām lauku teritorijās.

6.5. Būvju (t.sk. ēku) konstruktīvās daļas un elementi

201. Jebkurai ēkai un būvei, to daļām, konstrukcijām un elementiem jābūt projektētiem, būvētiem un ekspluatētiem atbilstoši normatīvo aktu prasībām, nodrošinot:
- 201.1. mehānisko stiprību un stabilitāti, ugunsdrošību, higiēniskumu, nekaitīgumu cilvēka veselībai un videi;
- 201.2. lietošanas drošību;
- 201.3. aizsardzību pret trokšņiem;
- 201.4. enerģijas ekonomiju un siltuma izolāciju.

202. Konkrētus prasību līmeņus atsevišķiem būvju tipiem nosaka Latvijas būvnormatīvi un citi normatīvie akti.
203. Ja daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas atsevišķas tās daļas rekonstrukcijas vai renovācijas iecere būtiski ietekmē visas ēkas ekspluatācijas apstākļus (piemēram, izmaiņas koplietošanas telpu plānojumā, inženiertīklu vai stāvvadu izvietojumā) vai ārējo izskatu (piemēram, atsevišķu logailu dalījuma izmaiņas, kas rada atšķirības no pārējiem ēkas fasādes elementiem), būvprojektu izstrādā, saskaņo un apstiprina visai ēkai kopumā, ievērojot normatīvo aktu prasības.
204. Fasādēm, jumtiem, notekcaurulēm ir šādas prasības:
- 204.1. Katram ēkas īpašniekam, tiesiskajam valdītājam vai lietotājam jāuztur kārtībā ēkas fasāde, ūdens notekcaurules, renes, sniega barjeras un jumts.
- 204.2. Jumti jāizbūvē tā, lai ūdens netecētu uz pierobežnieku zemes vienībām. Jānovērš iespēja ledus un sniega kupenu krišanai uz ietves un ielas braucamās daļas.
- 204.3. Jauniem jumtiem un seguma nomainai nav atļauts izmantot azbestu saturošus jumta materiālus. Veicot ēkas rekonstrukciju, ir jāparedz, ka rekonstrukcijas ietvaros tiek veikta azbestu saturošo jumta segumu nomaina. Jumta nomaina veicama saskaņā ar Būvvaldē saskaņotu fasādes vienkāršotās renovācijas apliecinājuma karti.
- 204.4. Nav atļauta dūmvadu, kas saistīti ar alternatīvajām apkures sistēmām, kā arī ventilācijas cauruļvadu izvadīšana un kondicionieru uzstādīšana ēkas fasādē pret ielu.
- 204.5. Nav atļauta patvaļīga fasāžu, durvju un logu krāsošana. Ēkas fasādes siltināšana, krāsošana, logu un jumta seguma nomaina tiek veikta ar ēkas fasādes vienkāršotās renovācijas apliecinājuma karti.
205. Logiem, durvīm, lodžijām, balkoniem un skatlogiem ir šādas prasības:
- 205.1. Daudzdzīvokļu māju lodžiju pārbūvēšanu un aizstiklošanu logu nomainu pret atšķirīgām logu formām un dalījumu, kā arī atļauts veikt tikai pēc vienota, visas ēkas fasādes rekonstrukcijas vai renovācijas projekta akceptēšanas.
- 205.2. Jaunu skatlogu un durvju ierīkošana esošajās ēkās atļauta vienīgi tad, ja tie atbilst ēkas arhitektoniskajam stilam un konstruktīvajam risinājumam.
- 205.3. Jaunu skatlogu un publiskas izmantošanas telpu ieejas durvju izbūvēšanu fasādēs veic tikai pēc Būvvaldē akceptēta rekonstrukcijas projekta.

6.6. Zaļumvietas, teritorijas labiekārtojuma un ārtelpas elementi

206. Parkus rekonstruē, kā arī jaunus parkus ierīko saskaņā ar izstrādātu būvprojektu normatīvajos aktos noteiktā kārtībā, katram parkam nosakot funkciju un atbilstoši parka funkcijai veicot parku apstādījumu rekonstrukciju un izveidošanu, labiekārtošanas elementu uzstādīšanu un apsaimniekošanu.
207. Parku, skvēru, ielu stādījumu, aizsargstādījumu un citu apstādījumu ierīkošanā un rekonstrukcijā pamatā izmantot stādus, kas piemēroti vietējam klimatam un augšanas apstākļiem un raksturīgi konkrētai apdzīvotai vietai.
208. Zaļumvietas publiskajā apbūvē jāplāno un jāiekārto, ņemot vērā konkrētās ēkas, būves izmantošanas funkciju. Celiņi jāierīko tā, lai pa īsāko ceļu varētu nokļūt nepieciešamā virzienā. Celiņu krustojumi jāizveido paplašināti, pieskaņojoties dabiskam gājēju kustības virzienam. Izglītības iestāžu teritorijās nedrīkst stādīt augus ar dzeloņiem un indīgus augus.
209. Intensīvi izmantotās vietās jāparedz celiņu un taku tīkls apmeklētāju kustības organizēšanai un jānodrošina augsne pret izmīdīšanu. Celiņu un taku tīkls zaļumu teritorijās jāveido, ievērojot īsākos attālumus gājēju plūsmu galvenajos virzienos, kā arī ar minimālu kritumu (slīpuma). Celiņa platumam jābūt 75 cm modulī (viena cilvēka kustības joslas platumam, un 150 cm celiņiem, kur paredzēta pārvietošanās ar bērna un invalīdu ratiņiem).
210. Sanitāro aizsargzonu stādījumos nav atļauts iekārtot parkus un skvērus, rotaļu un sporta laukumus, atpūtas vietas. Uz šīs zonas rēķina nav pieļaujama apbūves paplašināšana. Ja šajā teritorijā ir koki un krūmi, tie jā saglabā un jāpapildina ar jauniem stādījumiem.
211. Zaļumvietas funkcionēšanai nepieciešamo būvju, izklaides elementu un mazo arhitektūras formu jāuztur labā tehniskā stāvoklī, to ekspluatācijas vai lietošanas drošuma un higiēniskuma, nekaitīguma cilvēku veselībai un videi nodrošināšana;

212. Visos gadījumos, ja būvdarbu dēļ tiek bojāti vai likvidēti apstādījumi vai mazās arhitektūras formas, kā arī bojāti celiņi, projektā nepieciešams paredzēt apstādījumu, mazo arhitektūras formu un celiņu atjaunošanu.
213. Atpūtas vietas ierīko klusai atpūtai nišās gar celiņu malu, vai arī kā atsevišķas atpūtas vietas. Mazākās atpūtas vietas, kur vienlaicīgi var atpūsties 1-3 cilvēki jāizveido līdz 15 m² lielā teritorijā. Atpūtas vietām ar krūmu, atsevišķu koku vai augstākiem puķu stādījumiem veido aizmugures fonu. Atpūtas vietas var būt kā skatu punkti. Tajās var novietot solus, galdus, atkritumu urnas u.tml.
214. Arhitektūras mazās formas – lapenes, pergolas, soliņi, atbalsta sienas, strūklakas, autobusu pieturas, ar zemi saistīti reklāmas nesēji, karogu masti u.c. ir būves, un to izbūve vai uzstādīšana veicama saskaņā ar saskaņotu skici vai akceptētu būvprojektu, atbilstoši būvvaldes izsniegtā plānošanas un arhitektūras uzdevumā noteiktajām prasībām.
215. Masu pasākumu vietās, atpūtas vietās dabā paredz iespēju īslaicīgu lielas ietilpības auto novietņu nodrošināšanai.
216. Teritorijas, kurās apbūvētās vai neapbūvēti zemes vienības ir jāiežogo, nosaka Pašvaldība.
217. Žogus (arī dzīvžogus) drīkst ierīkot:
- 217.1. Ielas vai ceļa pusē – pa ielas sarkano līniju vai ceļa zemes nodalījuma joslas robežu,
- 217.2. Stūra zemes vienībās – pa redzamības trīsstūra līniju, izņemot esošās apbūvētās zemes vienības un vēsturiskā centra teritorijā;
- 217.3. Gar ūdenstilpēm un ūdenstecēm – pa tauvas joslas robežu, izņemot normatīvos aktos noteiktos gadījumus;
- 217.4. Funkcionālai zemes vienības sadalīšanai tās iekšpusē – pēc nepieciešamības;
- 217.5. Nodrošinot inženiertīklu darbību un to apkalpošanu;
- 217.6. Pārējos gadījumos – pa zemes vienības robežām.
218. Žogu vārtu atvērums nedrīkst traucēt gājēju un transporta kustību, – žoga vārti nedrīkst būt verami uz ielas pusi, ja tie šķērso ielas brauktuves daļu, bet ietvi visā tās platumā.
219. Aizliegts nožogot:
- 219.1. Zemes vienības Vairākstāvu dzīvojamās apbūves teritorijās. Izstrādājot teritorijas labiekārtojuma plānu un saskaņojot ar pašvaldību, zemes vienību juridiskās robežas var iezīmēt ar dzīvžogiem.
- 219.2. Zaļumvietu teritorijas, izņemot īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, kapsētu un parku teritorijas, kā arī koptās zaļumvietas pie publiskām ēkām, kas nožogojamas atbilstoši funkcijai speciāli projektētiem žogiem.
220. Žogu (arī dzīvžogu) augstums:
- 220.1. Žogiem (arī dzīvžogiem) dzīvojamās apbūves teritorijās gar ielas robežu ir jābūt ne augstākiem par 1,6 m, izņemot pirms šo noteikumu pieņemšanas ierīkotos. Robežžogus starp īpašumiem atļauts izbūvēt (ierīkot) līdz 1,8 m. Ja kaimiņi par žogu veidu un augstumu nevar vienoties, pašvaldības Būvvalde apspriež abu priekšlikumus un izlemj, kādu žogu būvēt. Šis pašvaldības Būvvaldes lēmums ir saistošs abiem kaimiņiem;
- 220.2. Žogiem ražošanas apbūves teritorijās ir jābūt ne augstākiem par 2,0 m;
- 220.3. Žoga augstums nosakāms pieņemot par 0.00 līmeni pašreizējo vai plānoto ietves līmeni ielas pusē. Žogu „sadures” vietās gruntsgabalu robežpunktos iekškvartālā žoga 0.00 atzīme jānosaka kaimiņiem savstarpēji vienojoties.
221. Žogu stilistika un tonalitāte:
- 221.1. Žogiem jābūt stilistiski saskaņotiem ar ēku un blakus zemes gabalu žogu arhitektūru, ievērojot vienotu žogu augstumu kvartāla robežās;
- 221.2. Žogiem publiskās apbūves teritorijās ir jābūt atbilstošiem to funkcionālajai izmantošanai, maksimāli saglabājot publisko telpu;
- 221.3. Nedrīkst krāsot dabisko akmeni, keramiku un cēlapmetumu žogus;

- 221.4. Aizliegti dzeloņdrāšu žogi, kā arī šī materiāla pielietošana žogos pilsētās un ciemos.
222. Prettrokšņa sienas nepieciešamību un tā parametrus nosaka tehniskajā projektā, balstoties uz trokšņa līmeņa rādītājiem un pieļaujamo trokšņa līmeni. Īpašos gadījumos par prettrokšņa sienu drīkst izmantot žogu.
223. Brīvstāvošus, stacionārus, sezonas un citus īslaicīgus tirdzniecības objektus (kioskus, nojumes, paviljonus, u.c.) atļauts būvēt tikai saskaņā ar akceptētu būvprojektu.

7.Vispārīgas prasības teritoriju inženiertehniskajai apgādei

224. Visās apbūves teritorijās jānodrošina atļauto objektu inženiertehniskā apgāde saskaņā ar normatīvajiem aktiem, būvnormatīviem un tehniskajiem noteikumiem, atbilstoši teritorijas plānojuma vai lokālplānojuma prasībām, jeb saskaņā ar tematisko plānojumu, ja tāds ir izstrādāts.
225. Plānojot kompleksu teritorijas apbūvi, tai skaitā jaunu dzīvojamo apbūvi, inženiertehniskās apgādes risinājumus un to tīklu izbūves shēmas iekļauj lokālplānojuma vai detālplānojuma sastāvā.
226. Pēc lokālplānojuma vai detālplānojuma apstiprināšanas, apbūvei paredzētajām teritorijām izstrādā inženierkomunikāciju tehniskos projektus. Teritoriju drīkst apbūvēt atbilstoši detālplānojuma dokumentācijas sastāvā iekļautajai „Īstenošanas kārtībai”, kurā noteikta galveno inženierkomunikāciju izbūves secība un atbildība par inženierkomunikāciju izbūvi.
227. No jauna būvējamu un rekonstruējamu inženiertehniskās apgādes objektu, t.sk. inženierkomunikāciju, jauda nedrīkst būt mazāka par tādu raksturlielumu, kas nodrošina teritorijas plānojumā, lokālplānojumā vai detālplānojumos plānotās izmantošanas funkcionēšanu.
228. Inženierkomunikācijas ir jāizvieto ielu sarkano līniju koridoros, vēlams joslā starp sarkano līniju un būvlaidi (apbūves līniju), vai arī ar detālplānojumos vai tehniskajos projektos noteiktajos inženierkomunikāciju koridoros.
229. Inženierkomunikāciju izbūves pasūtītājs nodrošina iebūvēto inženierkomunikāciju uzmērīšanu un iesniedz Pašvaldībā topogrāfisko plānu un izbūvēto tīklu izpildshēmu elektroniski un izdrukas veidā.
230. Inženierkomunikāciju būvniecības darbos ietilpst arī teritorijas sakārtošana un ceļu, ielu, ietves seguma un zaļo stādījumu atjaunošana, kas nozīmē, ka būvniecības ierosinātājs ir atbildīgs par teritorijas sakārtošanu un seguma atjaunošanu. Pēc inženierkomunikāciju pārbūves vai rekonstrukcijas neizmantojamās inženierkomunikāciju sistēmas daļas (izņemot kabelus) tiek demontētas, ko veic būvniecības ierosinātājs.
231. Par inženierkomunikāciju uzturēšanu ir atbildīgs šo tīklu īpašnieks vai nomātājs saskaņā ar noslēgto līgumu. Ja avāriju gadījumā radušās sekas, kas skar trešās personas un to īpašumus, inženierkomunikāciju turētāja pienākums ir novērst visas sekas un kompensēt zaudējumus.
232. Apbūves teritorijās pēc iespējas jāparedz Pašvaldībai piederošo inženierkomunikāciju pārvietošana ārpus privātās apbūves teritorijas un to izvietošana ielu sarkanajās līnijās, vienlaicīgi nodrošinot ērtu piekļūšanu un ekspluatāciju.
233. Notekūdeņu attīrīšanas ietaises, centralizētās siltumapgādes katlu mājas, 20/10 kV apakšstacijas u.tml., izvieto tehniskās apbūves teritorijās un ražošanas apbūves teritorijās. Savukārt kanalizācijas sūkņu stacijas, kompakto transformatoru punktus 10/0,4 kV, var izvietot arī ielu sarkano līniju robežās.
234. Inženiertehniskās apgādes objektu izvietošanai nepieciešamo zemes vienības platību nosaka katrā atsevišķā gadījumā, atbilstoši funkcionālai nepieciešamībai.
235. Zemes vienībām ārpus inženiertehnisko objektu teritorijām jānodrošina aizsardzība pret šo objektu radītajiem trokšņiem un citu veidu piesārņojumiem, ja šīs zemes vienības nav ražošanas un tehniskās apbūves teritorijās.
236. Lielgabarīta un šķiroto atkritumu centru, kā arī zaļo atkritumu kompostēšanas laukumu novietne jānosaka ražošanas un tehniskās apbūves teritorijās ar būvprojektu, obligāti veicot publiskās apspriešanas procedūru.
237. Ja tiek veikta esošo ēku rekonstrukcija vai jaunu ēku būvniecība uz zemes gabala, kas robežojas ar ielu, kurā ir izbūvēts ūdensvads un sadzīves kanalizācijas tīkli, tad obligāti jāizbūvē pieslēgums šīm inženierkomunikācijām.

238. Maģistrālo inženierkomunikāciju pārbūvi ārpus nekustamā īpašuma vai to pārvietošanu uz citu vietu nekustamā īpašuma robežās, ja to pieprasa nekustamā īpašuma īpašnieks, un ja tas ir tehniski iespējams, veic par ierosinātāja finansiālajiem līdzekļiem.
239. Patvaļīga atslēgšanās un pieslēgšanās centralizētās ūdensapgādes, kanalizācijas un siltumapgādes sistēmai, nesaņemot pašvaldības atļauju, ir aizliegta.

7.1. Ūdensapgāde

240. Centralizēta, nepārtraukta ūdens apgāde ar dzeramo ūdeni, kas atbilst nekaitīguma un kvalitātes prasībām obligāti jānodrošina mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijās, publiskās apbūves teritorijās, kā arī jaunveidojamās savrupmāju apbūves teritorijās.
241. Novada pilsētu un ciemu teritorijās esošajām un jaunveidojamajām apbūves teritorijām, kurās apbūve ir primārā zemes izmantošana, jāparedz pieslēgšanās esošajiem centralizētās ūdensapgādes tīkliem, ja tas ir tehniski iespējams – maģistrālie ūdensapgādes tīkli ir izbūvēti pa apbūves teritorijai pieguļošo ielu.
242. Ārējās ugunsdzēsības ūdensapgādes nodrošināšanai blīvi apdzīvotās vietās paredz centralizētu ūdensapgādes sistēmu ar ugunsdzēsības hidrantiem. Centralizētās ūdensapgādes maģistrālajiem tīkliem jāspēj nodrošināt ugunsdzēsības vajadzībām nepieciešamais ūdens patēriņš un spiediens ūdensvada tīklā, atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajam. Ūdensvada ugunsdzēsības hidrantus izbūvē atbilstoši normatīvo aktu prasībām.
243. Pie ūdens rezervuāriem, baseiniem, kurus var izmantot ugunsgrēku dzēšanai, kā arī pie rezervuāru ūdens ņemšanas akām jāizbūvē laukumus 12,0x12,0 m ugunsdzēsības automašīnu piebraukšanai.
244. Novada pilsētu un ciemu teritorijās esošajām un jaunveidojamajām apbūves teritorijām, kur nav izbūvēta centralizēta ūdensapgādes sistēma, kā pagaidu risinājums, un lauku teritorijā, atļauta lokālu ūdens ieguves vietu – grodu vai urbtu aku ierīkošana atsevišķu objektu apgādei ar dzeramo ūdeni. Aku būvniecība veicama atbilstoši vides aizsardzības un vides veselības normatīviem un saskaņojot attiecīgajās valsts un pašvaldības institūcijās.
245. Lokālās ūdens ieguves vietas (grodu un cauruļveida akas, u.c.) nedrīkst izvietot tuvāk par 10 m no iespējamiem ūdens piesārņojuma avotiem (izsmeljamām tualetes bedrēm, komposta kaudzēm u.c.), tajā skaitā no kaimiņu zemes vienībām novietotajiem.
246. Urbumus, kuru turpmākā izmantošana nav iespējama, nepieciešams tamponēt normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

7.2. Notekūdeņu un lietus ūdeņu savākšanas sistēmas

247. Visās apbūves teritorijās ar centralizētu ūdensapgādi jānodrošina arī notekūdeņu centralizēta savākšana un attīrīšana atbilstoši normatīvo aktu prasībām.
248. Atsevišķās teritorijās var veidot lokālas notekūdeņu savākšanas sistēmas ar lokālām attīrīšanas iekārtām, ja tas ir ekonomiski pamatoti un tiek nodrošināta vides aizsardzības prasību izpilde.
249. Veicot jaunu apbūvi iepriekš neapbūvētā teritorijā, dzīvojamo ēku grupai (sākot no 5 ēkām), izņemot daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas, publiskās un ražošanas ēkas, kā pagaidu risinājums līdz centralizētas kanalizācijas sistēmas izbūvei, detālplānojuma teritorijā jāparedz kopējas slēgta tipa bioloģiskās attīrīšanas iekārtas, nodrošinot vides aizsardzības prasību ievērošanu atbilstoši normatīvo aktu prasībām.
250. Apbūves teritorijās, kas netiek pieslēgtas centralizētai notekūdeņu savākšanas sistēmai, jāierīko hermētiskas izsūknējamās tvertnes, jeb individuālas bioloģiskās attīrīšanas ietaises, nodrošinot vides aizsardzības prasību ievērošanu atbilstoši normatīvo aktu prasībām.
251. Apbūves teritorijās ierīkojot izsūknējamās kanalizācijas tvertnes, pirms ēkas nodošanas ekspluatācijā zemes īpašnieks vai būvētājs noslēdz līgumu ar atkritumu apsaimniekotāju, kurš ir saņēmis atļauju decentralizētās kanalizācijas atkritumu pārvadājumiem atbilstoši normatīvajiem aktiem. Bez šāda līguma ēku nepieņem ekspluatācijā.
252. Visi sadzīves kanalizācijas tīklos ievadītie notekūdeņi un tādi notekūdeņi, kas izsūknēti no hermētiskām, atsūknējamām krājvertnēm un pārvietojamām tualetēm, jānogādā attīrīšanai uz bioloģiskajām notekūdeņu attīrīšanas ietaisēm. Nav pieļaujama neattīrītu sadzīves notekūdeņu ieplūdināšana valējās ūdenskrātuvēs, meliorācijas grāvjos, upē, dīķos, kā arī to iesūcināšana gruntī.

253. Nav pieļaujama virszemes, lietus un gruntsūdeņu novadīšana sadzīves kanalizācijas tīklā. Izbūvējot jaunus sadzīves kanalizācijas notekūdeņu savākšanas tīklus, vai rekonstruējot esošos, virszemes, lietus un gruntsūdeņu savākšana jānodala no sadzīves kanalizācijas sistēmas. Nepieciešamības gadījumā veicama lietus ūdeņu attīrīšana pirms to ievadīšanas vaļējās ūdenskrātuvēs, meliorācijas grāvjos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
254. Jaunveidojamās kompleksas apbūves teritorijās jānodrošina lietus un sniega ūdeņu novadīšana no ielām, ceļiem laukumiem un apbūves gabaliem, paredzot ūdeņu savākšanas sistēmas.
255. Prasības lietus ūdeņu novadīšanas risinājumiem no projektējamām ielām, ceļiem un laukumiem nosaka detālplānojumā vai būvprojektā.

7.3. Meliorācijas sistēmas un hidrotehniskās būves (to uzturēšanai un ierīkošana)

256. Zemes meliorāciju, meliorācijas sistēmu būvju un ierīču ierīkošanu, rekonstrukciju, izmantošanu, uzturēšanu, pārvaldi un aizsardzību nosaka spēkā esošie normatīvie akti.
257. Zemes īpašniekiem jāveic meliorācijas sistēmu, t.sk. novadgrāvju renovācija, rekonstrukcija un uzturēšana.
258. Meliorēto lauksaimniecības zemju teritorijā aizliegts bojāt, iznīcināt vai kultivēt palieņu, terašu un meža pļavas, izmainīt reljefu un veikt jebkuru darbību, kas paātrinātu virszemes ūdeņu noteci līdz augsnes erozijas līmenim, bojāt vai pārvietot estētiski nozīmīgus ainavas elementus.
259. Projektējot jaunu apbūvi un veicot būvniecību, kas var ietekmēt meliorācijas sistēmas, jānodrošina esošo meliorācijas sistēmu turpmāka funkcionēšana. Aizliegts pārveidot esošo meliorācijas sistēmu, ja tiek pasliktināta situācija blakus esošajās zemes vienībās, un izjaukta virszemes, lietus un gruntsūdeņu dabiskā notece no tiem.
260. Ceļu un transporta būvju remonts nedrīkst izjaukt meliorācijas sistēmu darbību.
261. Lai novērstu pārpurvošanos un gruntsūdeņu līmeņa celšanos, esošās mākslīgās un dabīgās ūdensnoteces ir obligāti jāsaglabā vai jāpārkārto saskaņā ar meliorācijas sistēmas pārkārtošanas projektu, iekļaujot grāvjus un ūdensnoteces vienotā noteces sistēmā.
262. Ēkas un būves drīkst izvietot:
- 262.1. ne tuvāk par 5 metriem no susinātājgrāvja krants (augšmalas), ja tas atrodas zemesgabala robežās pilsētas vai ciema teritorijā;
- 262.2. ne tuvāk par 10 metriem no ūdensnoteku (maģistrālo grāvju) un novadgrāvju kroles (augšmalas);
- 262.3. ne tuvāk kā 10 metriem uz abām pusēm no segtām ūdensnotekām ar diametru 200 mm un lielākām.
263. Jebkuras neapbūvētas teritorijas apbūves vai labiekārtošanas gadījumā ir jāizveido teritorijas ūdensnoteču sistēma, kas jāpieslēdz koplietošanas sistēmai vai valsts ūdensnoteces sistēmai.
264. Jaunas meliorācijas sistēmu būvju un ūdenskrātuvju (dīķu) ierīkošanai, ar līmeņa regulēšanas būvēm un ja dīķa virsmas laukums viena zemes vienības robežās pārsniedz 0,1 hektāru, nepieciešams būvprojekts, kuru izstrādā atbilstoši spēkā esošo normatīvo aktu prasībām.

7.4. Elektroniskie sakari un komunikācijas

265. Privātos un publiskos elektronisko sakaru tīklus un objektus ierīko un izbūvē atbilstoši normatīvo aktu prasībām.
266. Jaunu elektronisko sakaru komunikāciju objektu (stabi, masti, torņi, konteineri, uzstādīšanai konkrētā vietā ir jāsaņem pašvaldības atļauja.
267. Tehnisko iekārtu precīza novietne (sadales, uzskaites skapju, vadu un kabeļu u.tml.) saskaņojama ar katru konkrētā nekustamā īpašuma īpašnieku.
268. Uz elektronisko sakaru apbūvi neattiecas konkrētā teritorijas izmantošanas veida prasības jaunveidojamo zemes vienību minimālajām platībām.
269. Izbūvējot jaunus vai rekonstruējot esošos telekomunikāciju tīklus, gaisvadu līnijas, kur tas iespējams, nomaina pret pazemes kabeļiem.
270. Publiskā mobilo elektronisko sakaru tīkla iekārtas un ar to saistītās inženierkomunikācijas iespēju robežās izvieto esošo komunikāciju, elektroapgādes tīklu, autoceļu un maģistrālo ielu tuvumā (sarkano līniju vai ceļa zemes nodalījuma joslas robežās vai ceļa aizsargjoslā).

7.5.Elektroapgāde

271. Enerģijas ražošanas, pārvades un sadales būvju, jaunu elektroapgādes komersantu objektu projektēšana un būvniecība jāveic saskaņā ar Enerģētikas likuma un citu normatīvo aktu prasībām.
272. Uz energoapgādes objektu apbūvi neattiecas konkrētā teritorijas izmantošanas veida prasības jaunveidojamo zemes vienību minimālajām platībām.
273. Plānojot jaunas apbūves teritorijas, paredz atbilstošu nodrošinājumu ar elektroenerģiju, rezervējot teritoriju transformatoru un apakšstaciju izvietošanai.
274. Pilsētu un ciemu teritorijās izbūvējot jaunas ielas un rekonstruējot esošās, elektroapgādes tīklus pēc iespējas izvieto vienotā kabeļu kanalizācijā.
275. Elektroapgādes tīkliem un būvēm nodrošina ērtu un drošu apkalpošanas iespēju. Brīvstāvošiem objektiem (transformatoru apakšstacijām, sadales punktiem u.c.) jāiekļaujas pilsētvidē un ainavā.
276. Ja jaunbūvējamu vai rekonstruējamu objektu nepieciešamās jaudas nodrošināšanai vajadzīga jaunu transformatoru apakšstaciju uzstādīšana, tās novieto ielu sarkano līniju robežās. Ja tehniski nav iespējams uzstādīt transformatoru apakšstaciju ielas sarkano līniju robežās, tad to novieto zemes vienībā, ēkā vai būvē, ja tiek ievērotas normatīvo aktu prasības šādu objektu būvniecībai, tam piekrīt nekustamā īpašuma īpašnieks, kā arī iespējams nodrošināt brīvu pieeju transformatoru apakšstacijai tās apkalpojošam dienestam.
277. Tehnisko iekārtu precīza novietne (sadales, uzskaites skapju, vadu un kabeļu u.tml.) saskaņojama ar katru konkrētā nekustamā īpašuma īpašnieku.

7.6.Alternatīvā energoapgāde

278. Saules bateriju panelu, bloku un kolektoru atļauts izvietot zemes gabalos, uz ēku un būvju jumtiem un fasādēm, saskaņojot ar pašvaldību un Būvvaldi. Valsts aizsargājamās kultūras pieminekļos un to aizsargjoslās to izvietošana papildus jāaskaņo ar Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekciju
279. Ja saules bateriju paneļus, blokus un kolektorus plānots izvietot uz publiskās ēkas, kultūras pieminekļa vai aizsargājamas vēsturiskās ēkas fasādes un/vai jumta, jāizstrādā projekts, norādot tehniskās iespējas bloku, paneļu un kolektoru stiprināšanai un risinot fasādes izskatu.
280. Siltumsūkņu zemes kolektora ārējā kontūra jāizvieto ne tuvāk par 3 m no zemes vienības robežas, izņemot gadījumus, kad ir panākta vienošanās ar blakus esošā nekustamā īpašuma īpašnieku. Pēc siltumsūkņa kontūra izbūves – izpildzīmējums digitālā un izdrukas formā jāiesniedz Pašvaldībā saskaņošanai;
281. Jebkura veida kurināmā un jaudas koģenerācijas stacijas pilsētu un ciemu teritorijās atļauts izvietot Tehniskās apbūves un Ražošanas un nolikta teritorijās atbilstoši normatīvo aktu prasībām.
282. Jaunu vēja elektrostaciju ar maksimālo jaudu virs 20 kilovatiem un to vēja parkus izvieto ārpus Alojas un Staiceles pilsētām un novada ciemiem, īpaši aizsargājamām dabas teritorijām un mikroliegumiem, kā arī ārpus aizsargājamiem kultūras pieminekļiem:
 - 282.1. Lai netiktu pārsniegti vides trokšņa robežlielumi apbūves teritorijās atbilstoši spēkā esošo normatīvo aktu prasībām;
 - 282.2. Ne tuvāk kā trīs rotoru diametru attālumā vienu no otras;
 - 282.3. Atsevišķas vēja elektrostacijas ne tuvāk par 500 metriem no esošām dzīvojamām mājām un publiskās apbūves (tūristu mītnēm, sporta objektiem, u.tml.), šo attālumu nosakot no vēja elektrostacijas torņa, bet vēja parku – ne tuvāk par attālumu no tā robežas (no malējās vēja elektrostacijas torņa projekcijas), kas ir 5 reizes lielāks nekā vēja elektrostacijas maksimālais augstums;
 - 282.4. Vēja elektrostaciju ne tuvāk par 1 km, bet vēja parku ne tuvāk par 2 km no novada pilsētu un ciemu robežām;
 - 282.5. Ne tuvāk kā 2 km attālumā no NATURA 2000 teritorijām ar putnu aizsardzības mikroliegumiem, bet no pārējām NATURA 2000 teritorijām ne tuvāk par 500 m;
 - 282.6. Ne tuvāk zemesgabala robežai par vēja elektrostacijas (vēja ģeneratora) aizsargjoslu, izņemot, ja novietnei rakstiski piekritis skartās zemes vienības īpašnieks.
 - 282.7. Ņem vērā vadlīnijas vēja elektrostaciju ietekmes uz vidi novērtējumam un rekomendācijas prasībām vēju elektrostaciju būvniecībai.

283. Viena vēja elektrostacija individuālās lietošanas vajadzībām ar maksimālo jaudu līdz 10 kilovatiem lauku sētā (viensētā) novada lauku teritorijā (ārpus pilsētas un ciemiem) atļauts izvietot, ja:
- 283.1. Vēja ģenerators masta augstums (līdz rotora asij) nepārsniedz 12 m un ir ievērotas citas normatīvo aktu prasības;
- 283.2. Zemes vienības robežās ir iespējams nodrošināt vēja ģenerators aizsargjoslu, kas vienāda ar masta augstums $\times 1,5$;
- 283.3. Prognozētais trokšņu līmenis nepārsniedz normatīvos aktos pieļaujamo blakus esošajos īpašumos;
- 283.4. Nav citiem īpašniekiem piederošas esošas dzīvojamās apbūves apēnojums no vēja elektrostacijas rotora;
- 283.5. Vēja elektrostacijas uzstādīšanai uz ēkas sienas vai jumta ir sertificēta būvinženiera pozitīvs slēdziens par būvkonstrukciju drošību un slodzes nestspēju.
284. Ja vēja elektrostaciju plānots izvietot uz meliorētas lauksaimniecībā izmantojamās zemes, vēja elektrostacijas būvprojektā vai detālplānojumā iekļaujama sadaļa par meliorācijas sistēmas pārkārtošanu.
285. Jebkuras jaudas vēja elektrostacijas izvietošana ir jāaskaņo ar:
- 285.1. par kultūras pieminekļu aizsardzību atbildīgo valsts institūciju (Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekciju), ja tā paredzēta kultūras pieminekļa aizsargjoslā;
- 285.2. par dabas aizsardzību atbildīgo valsts institūciju (Dabas aizsardzības pārvaldi), ja tā paredzēta Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta ainavu aizsardzības zonā;
- 285.3. ar valsts autoceļu infrastruktūras apsaimniekotāju (VAS Latvijas valsts ceļi), ja tā paredzēta autoceļa aizsargjoslā;
- 285.4. ar attiecīgo mobilo sakaru operatoru, ja vēja elektrostaciju ar jaudu lielāku par 6 kW izvieto tuvāk par 1000 m no mobilo sakaru torņa.
286. Saules bateriju panelu, bloku un kolektoru atļauts izvietot zemes gabalos, uz ēku un būvju jumtiem un fasādēm, saskaņojot ar pašvaldību un Būvvaldi. Valsts aizsargājamās kultūras pieminekļos un to aizsargjoslās to izvietošana papildus jāaskaņo ar Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekciju
287. Ja saules bateriju paneļus, blokus un kolektorus plānots izvietot uz publiskās ēkas, kultūras pieminekļa vai aizsargājamas vēsturiskās ēkas fasādes un/vai jumta, jāizstrādā projekts, norādot tehniskās iespējas bloku, paneļu un kolektoru stiprināšanai un risinot fasādes izskatu.
288. Siltumsūkņu zemes kolektora ārējā kontūra jāizvieto ne tuvāk par 3 m no zemes vienības robežas, izņemot gadījumus, kad ir panākta vienošanās ar blakus esošā nekustamā īpašuma īpašnieku.
289. Jebkura veida kurināmā un jaudas koģenerācijas stacijas pilsētu un ciemu teritorijās atļauts izvietot Tehniskās apbūves un Ražošanas apbūves teritorijās, ievērojot normatīvo aktu prasības.

7.7. Atkritumu savākšana un apsaimniekošana

290. Projektējot jaunu apbūvi, paredz atkritumu apsaimniekošanas kārtību un prognozētajam atkritumu apjomam atbilstošus tvertņu novietnes laukumus.
291. Atkritumu tvertņu izvietojumu nosaka detālplānojumā, būvprojektā vai teritorijas labiekārtojuma projektā, saskaņā ar funkcionāli pamatotu piebraucamo ceļu un gājēju celiņu plānojumu.
292. Plānojot atkritumu tvertņu novietņu izvietojumu, izvērtē funkcionālos, estētiskos aspektus un apkārtējās apbūves raksturu un ievēro šādus attālumus no atkritumu tvertņu novietnes laukuma malas:
- 292.1. ne tuvāk par 10 m no daudzdzīvokļu mājas fasādes ar logiem;
- 292.2. ne tuvāk par 20 m no izglītības iestādes, bērnu rotaļu laukuma, rekreācijas zonas, sporta laukuma;
- 292.3. ne tuvāk par 5 m no saglabājamu koku stumbriem;
- 292.4. ne tuvāk par 1,5 m no zemes vienības robežas, izņemot gadījumus, ja saņemta blakus zemes vienības īpašnieka rakstiska piekrišana;
- 292.5. ne tālāk par 100 m no visattālākās ieejas dzīvojamā mājā vai publiskā ēkā;
293. Aprēķinot atkritumu savākšanas laukuma kopējo platību, vienai tvertnei paredz vismaz 2 m² un ņem vērā specializētā transportlīdzekļa ērtu piekļūšanu atkritumu tvertnēm.

294. Teritorijas, kas paredzētas metāllūžņu savākšanai un šķirošanai, kā arī lietotās sadzīves tehnikas, transportlīdzekļu utml. uzkrāšanai pilsētu un ciemu teritorijās atļauts veidot tikai tehniskās apbūves, kā arī ražošanas apbūves teritorijās angāros un slēgtās telpās. Lauku teritorijā atļauts „Lauku zemēs”, tehniskās apbūves un ražošanas apbūves teritorijās, bet atklātās uzkrāšanas gadījumā, - saskaņojot ar Pašvaldību.

8.Prasības publiskās infrastruktūras nodrošināšanai

295. Plānojot jaunu apbūvi un veidojot jaunas zemes vienības teritorijās, kur nav izbūvētas vai izplānotas ielas, ceļi un inženierapgādes infrastruktūra, līdz 20% no projektējamās teritorijas paredz publiskiem mērķiem – koplietošanas ielām, ceļiem, laukumiem, skvēriem, rotaļu laukumiem u.tml.

296. Ja publiskiem mērķiem nepieciešama lielāka teritorija, pašvaldība ir tiesīga pieprasīt lielāku platību, kompensējot starpību par teritoriju, kas pārsniedz 20%.

297. Publiskiem mērķiem paredzētās teritorijas uzturēšanu un apsaimniekošanu nodrošina zemes īpašnieks.

9. Reljefa un augsnes virskārtas aizsardzība

298. Veicot jebkāda veida būvniecību un teritorijas labiekārtošanu lauku teritorijās, pēc iespējas maksimāli saglabā augsnes virskārtu un dabisko reljefu. Augsnes virskārtu pēc būvniecības darbu pabeigšanas atjauno.

299. Veicot zemes līmeņa pazemināšanu vai paaugstināšanu vairāk par 0,5 m, izstrādā teritorijas vertikālo plānojumu, kā būvprojekta vai teritorijas labiekārtošanas projekta sadaļu. Ja minētie darbi paredzēti tuvāk par 6 m no zemesgabala robežas, zemes līmeņa pazemināšana vai paaugstināšana jāaskaņo ar kaimiņu zemes vienības īpašnieku.

10. Noteikumi atļautajai izmantošanai un apbūvei Alojas un Staiceles pilsētās

10.1. Ūdeņu teritorijas (Ū)

300. Ūdeņu teritorijās (Ū) ietverti virszemes ūdens objekti dabīgas vai mākslīgas ūdenstilpes, kā arī strauti.

301. Ūdeņu teritorijās atļautas darbības, kas saistītas ar attiecīgā ūdensobjekta apsaimniekošanu, izmantošanu un aizsardzību – rekreācija un virszemes ūdeņu noteces regulēšana, kā arī būvju, kas saistītas ar attiecīgā ūdens objekta izmantošanu un uzturēšanu, ņemot vērā šo Noteikumu un citu normatīvo aktu prasības.

10.2.Mežu teritorijas (M)

302.Mežu teritorijas (M) pilsētas teritorijā ietver ar mežu klātās platības, meža infrastruktūras objektus Alojas un Staiceles pilsētu teritorijās.

303.Atļautā izmantošana pilsētas mežu teritorijās saistīta ar to saimniecisko funkciju īstenošanu tiktāl, ciktāl tā saglabā mežu bioloģisko daudzveidību, sekmē mežu sociālās un ekoloģiskās funkcijas. Nolūki, kādos atļauts izmantot, uzturēt un pārvaldīt mežu teritorijas ir:

303.1. Darbības meža masīvu kopējās telpiskās struktūras, meža vides iekšējās daudzveidības un meža daudzveidības ekoloģisko priekšnosacījumu uzturēšanai un pārvaldībai;

303.2. Raksturīgās meža ainavas, mežaudžu etalonu (dabiskie biotopi, saudzes kvartāli, mikroliegumi) un savdabīgo meža struktūrelementu (koki, gravas, kāpas, lauces, smiltāji u.c.) saglabāšana;

303.3. Īpaši aizsargājamo sugu un biotopu saglabāšana;

303.4. Atpūta mežā: ogošana, sēņošana, dabas vērošana, pastaigas, slēpošana u.tml.;

303.5. Mežaparku ierīkošana un kopšana;

303.6. Labiekārtotu publisku laukumu – sporta laukumu, bērnu rotaļu laukumu, u.c. iekārtošana un uzturēšana;

303.7. Intensīvi izmantojamo atpūtas vietu ar nepieciešamajiem labiekārtojumiem un pakalpojumiem iekārtošana, paredzot specializētus izmantošanas noteikumus;

303.8. Mazo atpūtas vietu, kas saistītas ar iezīmētiem pastaigu vai ceļojumu maršrutu tīkliem (ar mazo aprīkojumu) iekārtošana;

303.9. Izziņas, pastaigas un sporta taku, skatu laukumu un torņu, velociņu ierīkošana;

303.10. Ielu un ceļu būve, rekonstrukcija, renovācija un uzturēšana;

303.11. Meliorācijas sistēmas uzturēšana, būvniecība un rekonstrukcija.

10.3. Zaļumvietas (Z)

304. Zaļumvietas jeb zaļumu teritorijas ietver dabiskas vai pusdabiskas (to veidošanās saistīta ar cilvēka darbību dažādos laikos), kā arī speciāli iekārtotas vietas. Tās ir zaļumvietas, kurām ir kultūrvēsturiska vai estētiska nozīme, kā arī ekoloģiska (vides kvalitātes) nozīme. Atkarībā no zaļumu veida un novietojuma, pašreizējās vai perspektīvās funkcijas, izdalāmi šādi zaļumvietu tipi: skvēri, ielu stādījumi, koku rindas, atsevišķi koki vai to grupas, dārzi, mazdārziņi, rotaļu laukumi, atklātie sporta laukumi, zaļumvietas pie publiskajām ēkām, publiskās atpūtas vietas u.tml., kā arī teritorijas, kuru pašreizējā izmantošana ir atmatu zālāji, krūmāji un mežu puduri, kādreizējo sakņu dārzu platības, bet perspektīvā – kā pilsētvidei nepieciešamās zaļumvietas. Zaļumvietu teritorijās ietilpst arī parki un citi īpašas nozīmes zaļumvietas – stādījumi ar īpašu kultūrvēsturisku nozīmi un specifiskām funkcijām, kā arī ar lielu ekoloģisko, estētisko un rekreācijas nozīmi, kas kalpo arī reprezentācijai kā apdzīvotās vietas seja. Tās ietver arī neapbūvētās Salacas krastu nogāžu un palienes teritorijas, tostarp ir apbūvei nelabvēlīgas palienes teritorijas zemāk par 35 m horizontāli.

305. Atļautā izmantošana izriet no zaļumvietu apbūves teritorijās funkcijām: vides veidošana un aizsardzība, vides estētika, ikdienas atpūta pilsētvidē, reprezentācija, biotopu saglabāšana:

- 305.1. Ielejas īpatnējās telpas ainavas saglabāšana un virszemes ūdensobjektu aizsargjoslas neapbūvēšana tādā veidā, lai tā no nozīmīgākajām skatu vietām būtu labi pārskatāma;
- 305.2. Apsaimniekošanas pasākumi, kas nepieciešami īpaši aizsargājamu biotopu saglabāšanai;
- 305.3. Parku, skvēru, ielu stādījumu, atsevišķu koku grupu un citu zaļumvietu ierīkošana, atjaunošana un regulāra kopšana;
- 305.4. Sezonālā rakstura ar rekreāciju, tūrismu un sportu saistītas būves un objekti (t.sk. brīvdabas estrāde, telšu vietas), kas nodrošina teritorijas funkcionēšanu;
- 305.5. Tūrisma, rekreācijas un sporta infrastruktūras objekti (bērnu rotaļu laukumi, atklāti sporta spēļu laukumi, slidotavas, slēpošanas trases u.tml.);
- 305.6. Labiekārtotas atpūtas vietas;
- 305.7. Labiekārtojuma objekti un infrastruktūra (soliņi, galdi, atkritumu urnas, apgaismes ķermeņi, norādes, gājēju un velosīkļu ceļi, laipas, tiltiņi u.tml.);
- 305.8. Dabas takas;
- 305.9. Laivu piestātnes;
- 305.10. Skatu vietas, torņi un laukumi;
- 305.11. Laukumi, ielas, ceļi;
- 305.12. Īslaicīgas lietošanas būves – kioski, publiskās tualetes u.tml., kā arī mazēkas, ja tās nerada paaugstinātu slodzi uz stādījumiem, kā arī nav pretrunā ar tās izmantošanas mērķiem;
- 305.13. Aizsargstādījumi (vēja, sanitārie) un maskējošie stādījumi;
- 305.14. Autostāvvietas, kas nepieciešamas teritorijas funkcionēšanai;
- 305.15. Kapsētas un ar to funkciju saistīto ceremoniālo ēku un krematoriju apbūve Teritorijas plānojuma grafiskajā daļā norādītajās vietās.
- 305.16. Ūdensobjekti;
- 305.17. Peldvietas;
- 305.18. Mazdārziņi;
- 305.19. Masu pasākumu laukumi;
- 306. Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju atļautā izmantošana – atbilstoši normatīvo aktu un dabas aizsardzības plānu prasībām.
- 307. Zaļumvietām upes ielejā teritorijai ir jābūt brīvi pieejamai upes aizsargjoslā un tauvas joslā, - bez žogiem.
- 308. Veidojot parkus palieņu teritorijās, jāievēro šo teritoriju vides aizsardzības prasības un spēkā esošo normatīvo aktu prasības.

309. Zaļumvietu izveidošanu un rekonstrukciju veic saskaņā ar šo Noteikumu un citu normatīvo aktu prasībām, kā arī izstrādājot detālplānojumu un būvēm arī būvprojektu.
310. Šajā teritorijā kopējā apbūves teritorija no visas teritorijas tiek pieļauta ne vairāk par 5% un tajā tiek ietverts: ēkas un citas būves, piebraucamie ceļi, autostāvvietas, gājēju ceļi ar cieto segumu, skatu torņi un laukumi vai atpūtas vietas.
311. Zemes vienības minimālā brīvā zaļumu teritorija apbūvē nedrīkst būt mazāka par 85%.
312. Mazdārziņu teritorijās:
- 312.1. Ceļi iekārtojami kā saimnieciskas nozīmes ceļi ar vienu 4,5 m platu joslu un bez ietvēm. Segums – uzlabots grunts.
- 312.1.1. Nav atļauta apbūve, izņemot ne lielākas kā 6 m², nesiltinātas koka noliktavas-nojumes.
- 312.1.2. Mazdārziņā dārkopības būves (lecektis, siltumnīcas) nedrīkst segt vairāk kā 20% tā platības..
313. Vietas ar īpašiem noteikumiem:
- 313.1. Ar Z – 1 apzīmētajā vietā Staiceles pilsētā atklāti sporta laukumi, slēpošanas trases un ar tiem saistītās būves, ievērojot Aizsargjoslu likuma prasības.
- 313.2. Ar Z – 2 apzīmētajā vietā Staiceles pilsētā brīvdabas estrāde un ar to saistītās būves.
- 313.3. Ar Z – 3 apzīmētajā vietā Alojas pilsētā, kur izstrādājot lokālplānojumu un/vai detālplānojumu perspektīvā paredzēta savrupmāju apbūve (DzS).
- 313.4. Ar Z – 4 apzīmētajā vietā Alojas pilsētā šautuve un ar to saistītās būves.
- 10.4. Savrupmāju apbūves teritorijas (DzS)**
314. Savrupmāju apbūve paredzēta Alojas un Staiceles pilsētās vietās, kur tā vēsturiski izveidota vai arī iespējama šo teritoriju paplašināšana.
315. Atļautā izmantošana ir:
- 315.1. Savrupmāja: vienas ģimenes dzīvojamā māja, divu ģimeņu dzīvojamā māja, dvīņu māja, vasarnīca;
- 315.2. Veicot būvniecības ieceres publisko apspriešanu: viesu nams, pansija, lauku tūrismam izmantojama māja, veikali, pakalpojumu iestādes, nelielas ražotnes (amatniecība), zemes vienībās pie pilsētu galvenajām ielām arī: pārvaldes iestāde, sporta būve;
- 315.3. Funkcionāli nepieciešamās palīgēkas un būves: saimniecības ēkas, garāžas, pagrabi ar kopējo platību līdz 40 m², siltumnīcas, nojumes un citas palīgēkas.
316. Šajā teritorijā tiek pieļauti šādi apbūves parametri:
- 316.1. Jaunveidojamās zemes vienības minimālā platība – 1200 m² ar minimālo tās robežas garumu 20 m gar ielu vai ceļu;
- 316.2. Zemes vienības maksimālais apbūves blīvums nedrīkst pārsniegt 30%;
- 316.3. Zemes vienības minimālā brīvā zaļumu teritorija nedrīkst būt mazāka par 50%;
- 316.4. Maksimālais stāvu skaits visai apbūvei teritorijā – 2 stāvi, ieskaitot jumta izbūvi;
- 316.5. Maksimālais apbūves augstums:
- 316.5.1. Maksimālais ēku un būvju augstums – 8 m līdz jumta korei vai līdz dzegas, parapeta virsmalai, jumta malai, izņemot vietas, kur noteiktas citas prasības.
- 316.5.2. Nevienā mājas punktā maksimālais ēku un būvju augstums nedrīkst pārsniegt pusotra (1,5) attāluma starp šī punkta vertikālo projekciju uz zemes un robežu ar kaimiņa zemes vienību.
- 316.5.3. Blakus ēkām ielas frontē augstuma starpība nedrīkst pārsniegt 1,5 m. Būvējot jaunas ēkas, par kritēriju ņemamas tuvākās blakus esošās ēkas.
317. Citi noteikumi:
- 317.1. Ēku būvdarbus ir atļauts uzsākt tikai pēc ielu vai pievedceļu izbūves, kas nodrošina to sasniedzamību, kā arī pēc inženierkomunikāciju izbūves.
- 317.2. Vienā zemes vienībā nedrīkst būvēt vairāk kā vienu savrupmāju.

317.3. Ēku/būvju izvietojums zemes vienībā:

- 317.3.1. Būves/ēkas nedrīkst novietot tuvāk par 4 metriem no kaimiņu zemes vienības robežas, papildus ievērojot noteiktos būvju attālumus no zemes vienības robežām un līdz citām būvēm tai pašā zemes vienībā atbilstoši normatīvajiem aktiem par būvju ugunsdrošību prasībām. Noteiktās ugunsdrošības atstarpes starp būvēm vienā zemes vienībā un līdz blakus esošo zemes vienību robežām var samazināt, ievērojot normatīvo aktu par būvju ugunsdrošību nosacījumus.
- 317.3.2. Minimālais attālums no dzīvojamo telpu logiem līdz saimniecības ēkām blakus zemes gabalos nedrīkst būt mazāks par 6,0 m.
- 317.3.3. Sporta būvi nedrīkst ierīkot starp piebraucamā ceļa (ielas) sarkano līniju vai autoceļa zemes nodalījuma joslas robežu un būvlaidi.
- 317.4. Maksimālais autostāvvietu skaits: savrupmāju, vasarnīcu (dārza māju) apbūvē – 3, minimālais – 2, bet, paredzot vienā zemes vienībā vairāk par 3 pastāvīgām autostāvvietām, jāievēro atklāto autostāvvietu izvietojuma noteikumi atbilstoši šo noteikumu attiecīgo punktu un Latvijas valsts standartu prasībām.

10.5. Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas (DzM)

318. Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas (DzM) ietver vienkārtu un divstāvu daudzdzīvokļu dzīvojamo māju teritorijas, kurās ir arī vēsturiski veidojošās savrupmāju un tām piederīgo palīgēku (saimniecības ēkas, garāžas, šķūņi u.tml.) apbūves teritorijas.

319. Atļautā izmantošana:

- 319.1. Savrupmāja: vienas ģimenes dzīvojamā māja, divu ģimeņu dzīvojamā māja, dvīņu māja, vasarnīca;
- 319.2. Esošās vienkārtu un divstāvu daudzdzīvokļu mājas;
- 319.3. Dažādu sociālo grupu kopdzīvojamās mājas un sociālās aprūpes objekti;
- 319.4. Veicot būvniecības ieceres publisko apspriešanu: viesu nams, pansionāts, tirdzniecības un/vai pakalpojumu objekts, birojs, ārstniecības iestāde, pārvaldes iestāde, sporta būve, kā arī gadījumā, ja tā izvietota esošās daudzdzīvokļu iespējams nodrošināt ar atsevišķu ieeju no ielas (pagalma) un šo telpu ekspluatācija pēc pārbūves nepasliktina citu ēkas iedzīvotāju dzīves apstākļus, ja ir ievērotas skaņas izolācijas, higiēnas, siltumizolācijas, ugunsdrošības un ekspluatācijas drošības prasības, kā arī iecerēto telpu izvietojumu dzīvojamās ēkās pieļauj normatīvo aktu prasības;
- 319.5. Funkcionāli nepieciešamās palīgēkas un būves: saimniecības ēkas, garāžas, pagrabi ar kopējo platību līdz 40 m², siltumnīcas, nojumes un citas palīgēkas;
- 319.6. Mazdārziņi un dārzi.

320. Šajā teritorijā tiek pieļauti šādi apbūves parametri:

- 320.1. Jaunveidojamās zemes vienības minimālā platība savrupmāju apbūvei – 1200 m² ar minimālo tās robežas garumu 20 m gar ielu vai ceļu;
- 320.2. Jebkurai atļautajai publiskajai apbūvei minimālās zemes vienības platība tiek noteikta detālplānojumā un/vai būvprojektā, ņemot vērā konkrētās ēkas funkciju īstenošanai nepieciešamo zemes vienību, lai izpildītu šo Noteikumu prasības par konkrētās teritorijas apbūves parametriem un autostāvvietām izpildi, kā arī citu normatīvo aktu prasības;
- 320.3. Zemes vienības maksimālais apbūves blīvums savrupmāju, pansionāta apbūvē nedrīkst pārsniegt 30%, bet viesu namu, tirdzniecības un/vai pakalpojumu objekta, pārvaldes iestādes, ārstniecības un veselības aprūpes iestādes, sporta būves apbūvē nedrīkst pārsniegt 40%.
- 320.4. Zemes vienības maksimālā apbūves intensitāte savrupmāju, pansionāta apbūvē nedrīkst pārsniegt 60%, bet viesu namu, tirdzniecības un/vai pakalpojumu objekta, pārvaldes iestādes, ārstniecības un veselības aprūpes iestādes, sporta būves apbūvē nedrīkst pārsniegt 80%.
- 320.5. Zemes vienības minimālā brīvā zaļumu teritorija savrupmāju, pansionāta apbūvē nedrīkst būt mazāka par 50%. Zemes vienības minimālā brīvā zaļumu teritorija viesu namu, tirdzniecības un/vai pakalpojumu objekta, biroju, ārstniecības un veselības aprūpes iestādes, sporta būves apbūvē nedrīkst būt mazāka par 40%.

321. Maksimālais stāvu skaits visai apbūvei teritorijā – 2 stāvi.

322. Maksimālais apbūves augstums:

- 322.1. Maksimālais ēku un būvju augstums – 8 m līdz jumta korei vai līdz dzegas, parapeta virsmalai, jumta malai.
 - 322.2. Nevienā mājas punktā maksimālais ēku un būvju augstums nedrīkst pārsniegt pusotra (1,5) attāluma starp šī punkta vertikālo projekciju uz zemes un robežu ar kaimiņa zemes vienību.
 - 322.3. Būvējot jaunas ēkas, augstuma starpība ar blakus esošām ēkām nedrīkst pārsniegt 2,5 m, mērot ēkas augstumu no zemes līmeņa līdz tai ēkas daļai, kas aiztur gaismas plūsmu zem 45⁰ leņķa.
 - 322.4. Ja ēka vai būve izvietota mazākā attālumā kā 4,0 m no kaimiņa zemes vienības robežām, tad tā jumta vai ēkas sienas jebkura punkta augstums šajā zonā nedrīkst pārsniegt 6,0 m.
323. Būves/ēkas nedrīkst novietot tuvāk par 4 metriem no kaimiņu zemes vienības robežas, papildus ievērojot noteiktos būvju attālumus no zemes vienības robežām un līdz citām būvēm tai pašā zemes vienībā atbilstoši normatīvajiem aktiem par būvju ugunsdrošību prasībām. Noteiktās ugunsdrošības atstarpes starp būvēm vienā zemes vienībā un līdz blakus esošo zemes vienību robežām var samazināt, ievērojot normatīvo aktu par būvju ugunsdrošību nosacījumus.
324. Minimālais attālums no dzīvojamo telpu logiem līdz saimniecības ēkām blakus zemes vienībās nedrīkst būt mazāks par 6,0 m.

325. Citi noteikumi:

- 325.1. Palīgēku vai būvi nedrīkst ierīkot priekšpagalmā vai, stūra zemesgabala gadījumā, ārējā sānpagalmā, izņemot, kur tā vēsturiski ir uzbūvēta.
- 325.2. Maksimālais autostāvvietu skaits savrupmāju apbūvē – 3, bet paredzot vienā zemesgabalā par 3 vairāk pastāvīgām autostāvvietām, kā arī viesu namu, tirdzniecības un/ vai pakalpojumu objekta, biroju, ārstniecības un veselības aprūpes iestādes, sporta būves teritorijā jāievēro atklāto autostāvvietu izvietojuma noteikumi atbilstoši šo Noteikumu un Latvijas valsts standartu prasībām.

10.6. Vairākstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas (DzV)

326. Vairākstāvu dzīvojamās apbūves teritorija (DzV) koncentrēta 1960 – 1980-os būvētas 3 – 4 stāvu daudzdzīvokļu mājas ar to palīgēkām, pagalmiem, dārziņiem u.tml. Jaunas šāda veida teritorijas pilsētās netiek plānotas.
327. Atļautā izmantošana, kādai atļauts izmantot, būvēt, pārbūvēt ēku un citu būvi uz zemes, kas paredzēta vairākstāvu dzīvojamai apbūvei, (DzV) ir:
- 327.1. Esošās vienstāva un divstāvu daudzdzīvokļu mājas;
 - 327.2. Esošās trīsstāvu un četrstāvu daudzdzīvokļu mājas;
 - 327.3. Dažādu sociālo grupu kopdzīvojamās mājas un sociālās aprūpes objekti;
 - 327.4. Veicot būvniecības ieceres publisko apspriešanu, pie galvenās (maģistrālās) ielas, daudzdzīvokļu namu pirmajos stāvos vietējas nozīmes: tirdzniecības un/ vai pakalpojumu objekts, biroju ēka, ārstniecības un veselības aprūpes iestādes, telpas sporta nodarbībām, ja to iespējams nodrošināt ar atsevišķu ieeju no ielas (pagalma) un šo telpu ekspluatācija pēc pārbūves nepasliktina citu ēkas iedzīvotāju dzīves apstākļus, ja ir ievērotas skaņas izolācijas, higiēnas, siltumizolācijas, ugunsdrošības un ekspluatācijas drošības prasības, kā arī iecerēto telpu izvietojumu dzīvojamās ēkās pieļauj normatīvo aktu prasības;
 - 327.5. Nepieciešamās palīgēkas: saimniecības ēkas, nojumes, garāžas un citas palīgēkas;
 - 327.6. Rotaļu laukumi, atklātie sporta laukumi, atpūtas vietas, autostāvvietas;
 - 327.7. Mazdārziņi, dārzi un citas koptās zaļumvietas.
 - 327.8. Šajā teritorijā tiek pieļauti šādi apbūves parametri:
 - 327.8.1. jebkurai atļautajai publiskajai apbūvei minimālās zemes vienības platība tiek noteikta detālplānojumā un/vai būvprojektā, ņemot vērā konkrētās ēkas funkciju īstenošanai nepieciešamo zemes vienību, lai izpildītu šo Noteikumu prasības par konkrētās teritorijas apbūves parametriem un autostāvvietām izpildi, kā arī citu normatīvo aktu prasības;
 - 327.8.2. jaunveidojamās zemes vienībās nedrīkst pārsniegt 40%,

- 327.8.3. zemes vienības minimālā brīvā zaļumu teritorija nedrīkst būt mazāka par 40%;
- 327.8.4. maksimālais stāvu skaits, ieskaitot jumta stāvu, daudzdzīvokļu dzīvojamajām mājām nedrīkst pārsniegt – 3 stāvus.
- 327.8.5. maksimālais apbūves augstums – 12 m līdz jumta korei vai līdz dzegas, parapeta virsmalai vai jumta malai.
- 328.Dzīvojamā apbūves teritorijās jāparedz atsevišķi rotaļu laukumi dažādu vecuma grupu bērniem. Rotaļu iekārtām jābūt drošām un stabilām, bez asiem stūriem un šķautnēm. Rotaļu laukumi nedrīkst atrasties tuvāk par 10 m no atkritumu tvertnēm un veļas žāvēšanas vietām.
- 329.Atkritumu konteineru laukumus jāierīko aizēnotās, labi vēdināmās vietās. Tie norobežojami ar krūmu dzīvžogu vai atsevišķu koku stādījumiem. Šiem laukumiem jāatrodas ne tuvāk par 20 m no dzīvojamo ēku logiem, atklātiem sporta laukumiem, rotaļu laukumiem un pieaugušo atpūtas vietām, bet ne tālāk par 100 m no tālākās ieejas ēkā. Pie atkritumu konteineru laukumiem jāparedz piebrauktuves.
- 330.Tirdzniecības un/vai pakalpojumu, biroju, ārstniecības un veselības aprūpes iestādēm papildus šo Noteikumu un normatīvo aktu prasībām attiecas šādi noteikumi:
- 330.1. Tām jāatrodas ēkas galvenajā fasādē, tās pirmajā stāvā, saskaņojot ar ēkas un zemes īpašniekiem un ievērojot normatīvo aktu prasības.
- 330.2. Ierīkojot šos objektus dzīvojamās mājās, jānodrošina autostāvvietas apmeklētājiem, personālam un preču piegādātājiem, nesamazinot mājas iedzīvotājiem paredzēto autostāvvietu laukumu.
- 330.3. Ierīkojot šos objektus dzīvojamās mājās, kurās to līdz šim nav bijis, būvprojekta sastāvā izstrādājams visas mājas fasādes rekonstrukcijas vai renovācijas arhitektoniskais risinājums.
- 330.4. Teritorijās un ēkās jāparedz speciāli pasākumi, lai nodrošinātu vides pieejamību cilvēkiem ar dažādām invaliditātēm atbilstoši normatīvo aktu un šo Noteikumu prasībām.
- 330.5. Par publiskām telpām aizliegts pārbūvēt daudzdzīvokļu dzīvojamo namu koplietošanas telpas (piemēram, koridorus, ratiņtelpas, vējtverus).
- 331.Vairākstāvu dzīvojamās apbūves teritorijā nedrīkst ierīkot žogus, izņemot inženiertehniskās apgādes objektiem.
- 332.Ja atsevišķas dzīvojamā nama daļas rekonstrukcijas vai renovācijas iecere būtiski ietekmē visas ēkas ekspluatācijas apstākļus (piemēram, izmaiņas koplietošanas telpu plānojumā, inženiertīklu vai stāvvadu izvietojumā) vai ārējo izskatu (piemēram, atsevišķu logailu dalījuma izmaiņas, kas rada atšķirības no pārējiem ēkas fasādes elementiem), būvprojektu izstrādā, saskaņo un apstiprina visai ēkai kopumā saskaņā ar normatīvo aktu prasībām un šiem Noteikumiem.

10.7. Publiskās apbūves teritorijas (P)

- 333.Publiskās apbūves teritorija (P) ietver iedzīvotāju tiešai apkalpei domātas komerciālas un nekomerciālas iestādes. Šī sabiedrisko un komerciālo apbūve neatšķiras pēc to lomas pilsētas struktūrā, taču tām ir dažādas funkcijas, kas atšķiras pēc tā, kas ir tajās veikto darbību galvenais mērķis – noteiktu pakalpojumu sniegšana vai peļņas gūšana.
- 334.Atkarībā no būves perspektīvās funkcijas un novietojuma pilsētas struktūrā atļautā izmantošana ir:
- 334.1. Publiska apbūve un teritorijas izmantošana:
- 334.1.1. ārstniecības un veselības aprūpes iestāde;
- 334.1.2. biroju ēkas ;
- 334.1.3. izglītības un zinātnes iestāde ;
- 334.1.4. kultūras iestāde;
- 334.1.5. reliģiska iestāde;
- 334.1.6. sporta ēka un būve;
- 334.1.7. tirdzniecības un pakalpojumu ēka (būve), t.sk. sezonas rakstura tirdzniecības un/ vai pakalpojumu objekti: vasaras kafejnīcas, tirdzniecības kioski, inventāra nomas punkti u.tml.;
- 334.1.8. tūristu un atpūtas mītne.

- 334.2. Rūpnieciskā apbūve un teritorijas izmantošana tikai Teritorijas plānojuma grafiskajā daļā norādītajās vietās P – 1;
- 334.3. Funkcionāli nepieciešamās palīgēkas (būves): garāžas (pazemes un virszemes, ar atsevišķām bloķētām telpām), publisko tualetu būves, u.tml.
- 334.4. Rotaļu laukumi, atklātie sporta laukumi, atpūtas vietas;
- 334.5. Koptās zaļumvietas;
- 334.6. Autostāvvietas;
- 334.7. Dzīvoklis (kā ēkas daļa), nepārsniedzot 30 % no ēkas kopējā apjoma.
335. Šajā teritorijā tiek pieļauti šādi apbūves parametri:
- 335.1. Jebkurai atļautajai publiskajai apbūvei minimālās zemes vienības platība tiek noteikta detālplānojumā un/vai būvprojektā, ņemot vērā konkrētās ēkas funkciju īstenošanai nepieciešamo zemes vienību, lai izpildītu šo Noteikumu prasības par konkrētās teritorijas apbūves parametriem un autostāvvietām izpildi, kā arī citu normatīvo aktu prasības;
- 335.2. Maksimālais apbūves blīvums – 40 %.
- 335.3. Minimālā brīvā zaļumu teritorija – 40 %, bet pirmsskolas bērnu iestādes zemes gabala brīvajai teritorijai jābūt ne mazākai par šīs iestādes stāvu kopējo platību.
- 335.4. Maksimālā apbūves intensitāte atsevišķā zemes vienībā – 120 %.
- 335.5. Maksimālais stāvu skaits – 3 stāvi, ieskaitot jumta izbūvi.
- 335.6. Maksimālais apbūves augstums līdz jumta korei – 12 m līdz jumta korei, dzegas, parapeta virsmalai vai jumta malai.
- 335.7. Ja zemes vienības atrodas ielu sarkanajās līnijās, virszemes ūdensobjektu aizsargjoslās un mežu teritorijās, kurās nav plānota apbūve, tad, aprēķinot apbūves blīvuma, apbūves intensitāti un brīvās zaļumu teritorijas rādītāju, to neskaita zemes vienībās platībā.
336. Citi noteikumi:
- 336.1. Ēku un būvju arhitektoniskajiem risinājumiem jābūt iederīgiem kvartāla apbūvē.
- 336.2. Teritorijās un ēkās jāparedz speciāli pasākumi, lai nodrošinātu vides pieejamību cilvēkiem ar dažādām invaliditātēm atbilstoši normatīvo aktu un šo Noteikumu prasībām.
- 336.3. Ja, projektējot publiskas telpas, atsevišķas ēkas daļas rekonstrukcijas vai renovācijas iecere un ar to saistītās funkcionālās pārmaiņas ietekmē visas ēkas ekspluatāciju un nepieciešams mainīt telpu plānojumu, ēkas inženiertehniskās apgādes tīklu shēmu vai ēkas ārējo veidolu (piemēram, mainās atsevišķu logu ailu dalījums, kas atšķiras no pārējiem ēkas fasādes elementiem), būvprojektu izstrādā, saskaņo un apstiprina visai ēkai kopumā saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem un šiem Noteikumiem.
- 336.4. Tūristu un atpūtas mītnes ierīkot atbilstoši Latvijas valsts standartu, normatīvo aktu un šo noteikumu prasībām.
- 336.5. Vietas ar īpašiem noteikumiem:
- 336.5.1. Ar P – 1 apzīmētajā vietā Alojā un Staicelē papildus šajā apbūves teritorijā atļautajam, pieļaujama arī ražošanas uzņēmuma izveidošana, kas nerada paaugstinātu troksni, smaku u.c. piesārņojumu un kam nav nepieciešama A kategorijas piesārņojošās darbības atļauja.
- 336.5.2. Ar – 2 apzīmētajā vietā Staicelē: motelis un peldvieta pie Salacas, zemes vienības daļā, kas atrodas applūstošajā teritorijā ievērojot Aizsargjoslu likuma prasības.
- 336.5.3. Ar – 3 apzīmētajā vietā Staicelē: kempings, zemes vienības daļā, kas atrodas applūstošajā teritorijā ievērojot Aizsargjoslu likuma prasības.

10.8. Ražošanas apbūves teritorijas (R)

337. Ražošanas objekti un noliktavas (RR) – teritorijas, kurās jau ir izveidojušies vai paredzēts izvietot rūpnieciskās un lauksaimnieciskās ražošanas objektus un teritorijas, kā arī noliktavas.

338. Atkarībā no būves perspektīvās funkcijas un novietojuma pilsētas struktūrā, kā arī teritorijas izmantošanas, galvenokārt, ražošanas vajadzībām, atļautā izmantošana ir:

338.1. vieglās rūpniecības uzņēmumu apbūve – pārtikas ražošanas uzņēmumi, kokapstrādes uzņēmumi, industriālie un tehnoloģiskie parki, tekstilizstrādājumu, apģērbu un ādas izstrādājumu ražošanas uzņēmumi, utt.;

338.2. lauksaimnieciskās ražošanas uzņēmumu apbūve – pārtikas ražošanas un pārstrādes uzņēmumi, lauksaimnieciskās ražošanas produkcijas noliktavas;

338.3. atkritumu šķirošanas un pārkraušanas punkts;

338.4. zaļo atkritumu kompostēšanas laukumi;

338.5. transporta uzņēmums;

338.6. energoapgādes uzņēmums;

338.7. komunālās saimniecības uzņēmums;

338.8. darbnīcas;

338.9. vairumtirdzniecības uzņēmums;

338.10. rūpniecības, transporta un citu uzņēmumu noliktavas un citas palīgēkas,

338.11. komerciestādes: tirdzniecības un/vai pakalpojumu objekti, biroji, tirdzniecības noliktavas, degvielas un gāzes uzpildes stacijas, automašīnu tehniskās apkopes un remonta ēkas;

338.12. inženiertehniskās apgādes objekti;

338.13. atklātas un slēgtas autostāvvietas;

338.14. garāžas (pazemes un virszemes);

338.15. metāllūžņu un nolietotās tehnikas (transporta līdzekļu, sadzīves tehnikas u.c.) savākšanai un uzkrāšana;

339. Šajā teritorijā tiek pieļauti šādi apbūves parametri:

339.1. Jebkurai jaunai atļautajai apbūvei minimālās zemes vienības platība tiek noteikta detālplānojumā un/vai būvprojektā, ņemot vērā konkrētās ēkas (būves) funkciju īstenošanai nepieciešamo zemes vienību, lai izpildītu šo Noteikumu un citu normatīvo aktu prasības;

339.2. Maksimālais apbūves blīvums – 60 %;

339.3. Minimālā brīvā zaļumu teritorija – 20 %;

339.4. Maksimālā apbūves intensitāte – 180%;

339.5. Maksimālais ēkas vai būves stāvu skaits – 3 stāvi;

339.6. Maksimālais apbūves augstums – 12 m līdz jumta korei vai līdz dzegai, parapeta virsmalai, jumta malai, izņemot tehnoloģiskā procesa nodrošināšanai nepieciešamas konstrukcijas (skursteņi, silosi, utml.), kuru augstumu nosaka tehniskajā projektā, kā arī nepārsniedzot esošo ražošanas ēku pašreizējo augstumu,

340. Citi noteikumi:

340.1. Jaunveidojamiem ražošanas objektiem un noliktavām, kam ir sanitārās un citas nepieciešamās aizsargjoslas, tās nedrīkst pārsniegt plānotās ražošanas apbūves teritorijas robežas.

340.2. Teritorijas var nožogot ar necaurredzamu žogu augstumā līdz 2 m.

340.3. Ražošanas uzņēmumos tehniskām vajadzībām aizliegts izmantot dzeramo ūdeni no centralizētās ūdensapgādes sistēmas, ja tādējādi tiek traucēta normāla dzeramā ūdens padeve pārējiem patērētājiem, un ja šāda darbība atļauju nav devusi novada pašvaldība.

- 340.4. Objektiem, kuru darbība rada rūpniecisko risku, jāveic tā novērtējums. Novērtējuma rezultāti jāiesniedz atbildīgajai institūcijai pamatota lēmuma pieņemšanai par objekta izvietojuma nosacījumiem un nepieciešamajiem darbības ierobežojumiem, kā arī par riska samazināšanas programmas izstrādāšanu.
- 340.5. Pirms ražošanas notekūdeņu novadīšanas pilsētas kopējā sadzīves notekūdeņu kanalizācijas sistēmā jāveic to pirmreizējā attīrīšana.
- 340.6. Starp ražošanas un dzīvojamās apbūves teritorijām jāparedz aizsargstādījumi un atbilstoši jāieplāno transporta shēma, lai neradītu negatīvu ietekmi uz dzīvojamām teritorijām un publiskās apbūves teritorijām.
- 340.7. Jaunu ražošanas objektu būvniecība pilsētās var notikt šādai apbūvei paredzētās teritorijās pēc detālplānojuma izstrādāšanas un ievērojot spēkā esošo būvniecību, kā arī vides piesārņošanu, troksni u.c. higiēnas faktorus regulējošo būvnormatīvu un šo noteikumu prasības.
- 340.8. Atkarībā no katras objekta specifikas, pašvaldība var izvirzīt citas prasības un nosacījumus.
- 340.9. Vieta ar īpašiem noteikumiem: Ar R – 1 apzīmētajā vietā Alojā atļauta zemstikla kultūru audzēšana.

10.9. Transporta infrastruktūras teritorijas (TI)

- 341. Transporta infrastruktūras teritorijas (TI) ir pilsētas ielu, laukumu un ceļu teritorijas, kuras paredzētas autotransporta, gājēju un velosipēdistu satiksmei, maģistrālo inženierkomunikāciju un transporta būvju izvietojumam, kā arī ostas teritorija.
- 342. Atkarībā no būves perspektīvās funkcijas un novietojuma pilsētas struktūrā, kā arī teritorijas izmantošanas, galvenokārt, satiksmes vajadzībām, atļautā izmantošana ir:
 - 342.1. Sauszemes transporta būves – autoceļi, ielas, ceļi (arī gājēju un velosipēdistu), satiksmes organizācijas laukumi, transportlīdzekļu novietnes, tilti, estakādes, tuneļi;
 - 342.2. Ūdenstransporta infrastruktūra – upju hidrobuves, piestātnes un krastmalu nostiprināšana, ūdens transporta līdzekļu novietnes;
 - 342.3. Transporta infrastruktūra – satiksmes un sakaru ēkas (garāžu ēkas – pazemes, virszemes, ar atsevišķām bloķētām telpām utt.);
 - 342.4. Inženiertehniskā infrastruktūra – ūdensapgādes sistēmas, elektroapgādes un telekomunikāciju sistēmas, siltumapgādes, gāzes apgādes sistēmas un objekti;
 - 342.5. Biroju ēku apbūve – uzņēmumu un organizāciju ēkas;
 - 342.6. Tirdzniecības un/ vai pakalpojumu objekti – servisa un tehniskās apkopes stacijas; degvielas un gāzes uzpildes stacijas (DUS, GUS), veikali un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi;
 - 342.7. Publisku laukumu izbūve un labiekārtošana, apstādījumu ierīkošana un kopšana.
- 343. Tiek noteikta šāda ceļu un ielu klasifikācija atbilstoši šo Noteikumu 1.pielikumam:
 - 343.1. Pilsētas galvenās (maģistrālās) ielas, nodrošina transporta sakarus starp pilsētas teritorijām un centriem, kā arī citām maģistrālēm un autoceļiem. To platums sarkanajās līnijās – no 18 līdz 20 m.
 - 343.2. Pilsētas nozīmes ielas nodrošina transporta un gājēju sakarus starp pilsētas teritorijām, sabiedriskajiem centriem, izejas uz citām maģistrālēm. To platums sarkanajās līnijās – no 16 līdz 18 m.
 - 343.3. Vietējās nozīmes ielas nodrošina gājēju un transporta kustību dzīvojamās apbūves teritorijās, kravas un vieglo automašīnu transporta kustību ražošanas teritorijās, nodrošina gājēju un transporta kustību parku un meža parku teritorijās, transporta līdzekļu piebraukšanu dzīvojamām un publiskajām ēkām, to grupām un citiem pilsētas apbūves objektiem kvartālu iekšienē. To platums sarkanajās līnijās – no 10 līdz 16 m.
- 344. Ielu un ceļu brauktuves noapaļojumu rādiusi krustojumos un pieslēgumos ar regulējamās kustības autoceļiem un novada ceļiem jāpieņem ne mazāki par 8 m, bet transporta laukumos – ne mazāki par 12 m. Rekonstrukcijas apstākļos pieļaujams samazināt minēto lielumu attiecīgi līdz 5 m un 8 m.
- 345. Staiceles vēsturiskās apbūves teritorijā sarkano līniju robežas nevar būt par iemeslu ēku nojaukšanai.
- 346. Uz ietvēm pie ieejām ēkās pieļaujams izvirzīt tikai vienu pakāpienu un ne vairāk kā 30 cm platu, turklāt brīvajam ietves platumam jābūt ne mazākam par 1,2 m. Pakāpienam nedrīkst būt pulēta, slidena virsma.

10.10. Tehniskās apbūves teritorijas (TA)

347. Tehniskās apbūves teritorijas (TA) noteiktas tajās pilsētas daļās, kas ietver esošo un plānoto inženiertehniskās apgādes objektu un komunālās saimniecības uzņēmumu apbūvi.
348. Atkarībā no būves perspektīvās funkcijas un novietojuma pilsētas struktūrā, kā arī teritorijas izmantošanas, galvenokārt, teritorijas inženiertehniskajai apgādei, atļautā izmantošana ir:
- 348.1. Inženiertehniskā infrastruktūra – ūdensapgādes sistēmas, elektroapgādes un telekomunikāciju sistēmas, siltumapgādes, gāzes apgādes sistēmas un objekti;
- 348.2. Sauszemes transporta būves – autoceļi, ielas, ceļi (arī gājēju un velosceļi), satiksmes organizācijas laukumi, transportlīdzekļu novietnes, tilti, estakādes, tuneļi;
- 348.3. Transporta infrastruktūra – satiksmes un sakaru ēkas (garāžu ēkas – pazemes, virszemes, ar atsevišķām bloķētām telpām utt.);
- 348.4. Biroju ēku apbūve – uzņēmumu un organizāciju ēkas;
- 348.5. Tirdzniecības un/ vai pakalpojumu objekti – servisa un tehniskās apkopes stacijas; degvielas un gāzes uzpildes stacijas (DUS, GUS), veikali un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi;
- 348.6. Atkritumu apsaimniekošanas uzņēmumu apbūve;
- 348.7. Zaļo atkritumu kompostēšanas laukumi;
- 348.8. Ražošanas, transporta un citu uzņēmumu noliktavas un nojumes;
- 348.9. Autostāvvietas.
349. Zemes vienības maksimālais apbūves blīvums, intensitāte, minimālā brīvā zaļumu teritorija un maksimālais ēkas un citas būves stāvu skaits un augstums tiek noteikts, atkarībā no izmantotās tehnoloģijas.
350. Aizliegta jebkādu jaunu gaisvada kabeļu vai vadu vilkšana pāri ielām un starp ēkām, kā arī to izvietošana uz ēku galvenajām fasādēm.

10.11. Lauku zemes (L)

351. Lauku zemes (L) – plašas teritorijas, kuras šobrīd iekļautas Alojas un Staiceles pilsētu teritorijās. Šajās vietās zemes tradicionāli tiek izmantotas lauksaimnieciskai un mežsaimnieciskai darbībai. Tajās kā galvenais apdzīvojums dominē lauku sētas (viensētas).
352. Šajās teritorijās atļautā izmantošana izriet no vides kvalitātes uzturēšanas funkcijām:
- 352.1. Lauksaimnieciskā izmantošana;
- 352.2. Mežsaimnieciskā izmantošana;
- 352.3. Atpūtas vietas, takas un skatu laukumi;
- 352.4. Esošās lauku sētas (viensētas) - ģimenes dzīvojamā ēka pastāvīgai vai sezonas dzīvošanai ar funkcionāli nepieciešamajām palīgēkām;
- 352.5. Lauku tūrismam izmantojama māja;
- 352.6. Tūrisma un atpūtas mītnes.
- 352.7. Funkcionāli nepieciešamās palīgēkas un būves: saimniecības ēkas; garāžas; pagrabi ar kopējo platību līdz 40 m²; siltumnīcas; nojumes un citas palīgēkas.
353. Izvietojot jaunu atļauto apbūvi:
- 353.1. Ēku (arī virszemes būvju) novietojamas ne mazākā attālumā kā konkrētā autoceļa aizsargjoslas platums no ceļa ass vai ne mazāk kā noteiktā būvlaides attālumā no ielas sarkanās līnijas, izņemot transporta un inženiertehniskās apgādes objektus.
- 353.2. Būvējot jaunas ēkas, jā saglabā vēsturiskās lauku sētas apbūves raksturs, mērogs, ritms, novadam raksturīgu materiālu izvēle un vietējās būvniecības tradīcijas. To proporcijās, apdarē un krāsojumā jāizmanto vēsturiskie ēku būvapjomu risinājumi, kas pakārtoti ēkas funkcijai, konstrukcija, siluetam, un tradicionālie būvmateriāli (laukumakmens mūris, koks u.tml.), kas raksturīgi konkrētajai vietai.

- 353.3. Maksimālais ēkas vai būves stāvu skaits, izņemot ar lauksaimniecisko darbību saistītās būves un – 1 stāvs un jumta izbūve. Maksimālais ēkas un būves augstums līdz jumta korei – 9 m.
- 353.4. Ēkas būvējamas ar divslīpņu jumtiem (ar jumtu slīpumu robežās no 30 – 45 grādiem).
- 353.5. Attālums starp ēkām un būvēm jānosaka atbilstoši šo Noteikumu un citu normatīvo aktu prasībām.
- 353.6. Atļautajā apbūvē izbūvē normatīviem atbilstošas vietējas ūdens ieguves vietas un vietējās attīrīšanas ietaises vai hermētisku izsmejamo kanalizācijas bedri. Šis sadaļas risinājums obligāti iekļaujams būvprojekta sastāvā.
354. Perspektīvā šīs teritorijas iespējams transformēt par apbūves teritorijām, izstrādājot lokālplānojumu un/vai detālplānojumu.
355. Vieta ar īpašiem noteikumiem: Ar L – 1 apzīmētajā vietā Staicele mazdārziņu teritorijās perspektīvā iespējams izveidot savrupmāju dzīvojamo apbūvi, izstrādājot lokālplānojumu un/vai detālplānojumu.

10.12. Īpaši noteikumi pilsētbūvniecības pieminekļa – Staiceles papīrfabrika ar vēsturisko dzīvojamo apbūvi teritorijā

356. Šīs nodaļas noteikumi attiecas uz teritorijas plānojuma sastāvā iekļautajā plānā „Staiceles teritorijas plānotā (atļautā) izmantošana” ar mēroga noteiktību 1:10000 īpaši apzīmētu, aizsargājamu kultūrvēsturisku teritoriju un attiecībā uz pārējām šo Noteikumu prasībām ir īpaši noteikumi, kuriem ir lielāks spēks.
357. Plānotās (atļautās) izmantošanas veidi šajā teritorijā noteikti šo Noteikumu 10. nodaļas attiecīgajās apakšnodaļās, atbilstoši plānā „Staiceles teritorijas plānotā (atļautā) izmantošana” ar mēroga noteiktību 1:10000.
358. Aizsargājamā apbūves teritorijā jāpiemēro attiecīgie normatīvie akti un šo Noteikumu 10. nodaļas noteikumi.
359. Vēsturiskās apbūves plānojuma struktūras un ainavas saglabāšanas pamatprincipi:
- 359.1. Apbūves bojāejas gadījumā aizliegta parka, skvēra vai autostāvvietas izvietošana. Apbūve atjaunojama vēsturiskajā vietā un būvāpjomā. Plānojot un būvējot jaunas ēkas, kā arī rekonstruējot esošās ēkas, ievērot ēku vēsturisko novietojumu zemes vienībā, saglabājot apkārtējās apbūves mērogu, raksturu, proporciju sistēmu, respektējot vēsturiskās būvniecības tradīcijas un tradicionālos būvmateriālus.
- 359.2. Ēku remontā un pārbūvē jā saglabā esošo apjomu un siluetu, ārējā apdarē pielietotos tradicionālos būvmateriālus, atjaunot vēsturisko fasāžu tonālo risinājumu un sīkdaļas. Ēkām pieļaujams mainīt izmantošanas funkcijas, ja tas neizmaina to apjomu un vēsturiskās teritorijas kopējo tēlu. Ēkām jā saglabā arī to konstrukcijas un tradicionālie būvmateriāli.
- 359.3. Jaunu ēku būvniecība pieļaujama vietās, kurās tās nav pretrunā ar vēsturisko plānojuma un telpisko struktūru.
- 359.4. Jaunas ēkas būvē vēsturiskajai apbūvei raksturīgā apjomā, bez atdarinātiem dekora elementiem, atbilstoši apkārtējās apbūves mērogam, raksturam un tonalitātei, un, pieskaņojot apkārtējās apbūves vispārējam raksturam.
- 359.5. Nav pieļaujama tādu jaunu ēku būvniecība, kas ārējo izmēru vai būvāpjoma ziņā izteikti kontrastē ar vēsturiskās apbūves apjomiem.
- 359.6. Zemes vienības minimālajai ielas vai laukuma robežai jābūt ne mazākai par 20 m.
- 359.7. Jaunizveidotās zemes vienības formai jāatbilst vēsturiskajai zemesgabalu struktūrai un lai to varētu apbūvēt saskaņā ar šiem Noteikumiem.
- 359.8. Ēku novietojums – vēsturiskās dzīvojamās apbūves teritorijā būvlaide sakrīt ar ielas sarkano līniju.
360. Minimālais apbūves blīvums jebkurai apbūvei nedrīkst pārsniegt: 30 %.
361. Maksimālais stāvu skaits (jebkurai apbūvei): 2 stāvi
362. Maksimālais apbūves augstums (visām ēkām un būvēm) – 10 m līdz jumta korei.
363. Būvējot jaunas ēkas vai pārbūvējot esošās ielas pusē to augstuma starpība (līdz dzegai, jumta malai, korei utml.) attiecībā pret blakus esošām ēkām nedrīkst pārsniegt 1,5 metru.

- 363.1. Šajā punktā noteiktās prasības ēku augstumam nav attiecināmas uz skursteni, radio vai televīziju uztverošu vai pārraidošu iekārtu, vējrādītāju, zibens novadītāju, navigācijas būvi vai arī skatu torni, skatu platformu rekreācijas objektā, ar nosacījumu, ka tā augstums nepārsniedz 15 m.
364. Ēku (būvju) jumti, jumtu izbūves, fasādes un citi elementi:
- 364.1. Ēkām pieļaujams vēsturiskais jumta seguma materiāls: gluds cinkotais vai krāsotais skārds, lubas, skaidas, kā arī skārda segums ar vēsturisku lokšņu veidu savienojuma imitāciju u.tml.
- 364.2. Aizliegts jumta iekļājumam izmantot skārda loksnes ar dakstiņu un citu materiālu imitāciju, kā arī mainīt jumta iesegumu ar ēkas būvniecības laikam neraksturīgu materiālu.
- 364.3. Rekonstruējot vai renovējot vēsturisko ēkas fasādes, atļauts lietot tikai tādus fasāžu apdares materiālus, kas atbilst vēsturiskajai būvtradīcijai, lietoti ēkas sākotnējā celtniecībā un ir harmoniski ar vēsturiskās vides autentiskajiem materiāliem, papildus ņemot vērā šādas prasības:
- 364.3.1. kā fasādes apdares materiālu aizliegts lietot spožus, raibus, atstarojošus materiālus, stiklotas plaknes, plastmasas (PVC), apaļkoku, metāla apdares materiālus u.c. Metāla apdares materiālu pielietojums atļauts tikai kā funkcionāli nepieciešams ieseguma materiāls fasāžu detaļām (dzegām, starpdzegām, palodzēm, jumta izbūvju elementiem u.tml.), kā arī dizaina objektos, fasāžu mākslinieciskajā dekorā ar noteikumu, ka tie harmoniski iekļaujas apbūvē un tikai tādā gadījumā, ja to paredz šo Noteikumu kārtībā akceptēts būvprojekts;
- 364.3.2. nav pieļaujama ēku fasāžu vienkāršošana un arhitektonisko detaļu (logu un durvju, loga apmaļu, dzegu, verandu, dekoratīvo fasāžu rotājumu u.c.) likvidēšana vai pārbūve, kā arī logu un durvju ailu kompozicionālā dalījuma un proporciju izmaiņas;
- 364.3.3. atjaunojot koka apšuvumu fasādē, izmantot koka apšuvuma dēļus atbilstoši oriģinālam analogā platumā un biezumā, ar oriģinālam atbilstošu profilējumu.
- 364.4. Ēkas fasāžu krāsojuma atjaunošanas gadījumā jāņem vērā šādi kritēriji: ēkas būvniecības laiks, ēkas sākotnējās apdares tonis, ielas kopējā krāsu palete.
- 364.5. Ēku galvenajās un ielas fasādēs aizliegts izvietot vadus, kabelus, kondicionierus, ventilatorus, ventilācijas izvadus u.tml. elementus.
365. Izkārtnes:
- 365.1.1. Pirms izkārtņu novietošanas to risinājumu skices jāsaskaņo pašvaldībā.
- 365.1.2. Reklāmu kā izkārtni, kas perpendikulāra sienai, jāveido caurredzamu (piemēram, metālkalumi utml), ņemot vērā vēsturiskās apbūves stilu.
- 365.1.3. Iestāžu nosaukumus atļauts uzkrāsot uz fasādes vai piestiprināt kā atsevišķas plāksnes.
- 365.1.4. Nav atļauts aizsegt ēkas arhitektoniskās detaļas (dzegas, pilastrus u.c. fasādes detaļas).

11. Noteikumi atļautajai izmantošanai novada ciemos: Braslavā, Ozolmuižā, Puikulē, Puikules stacijā, Ungurpilī, Vilzēnos

11.1. Ūdeņu teritorijas (Ū)

366. Ūdeņu teritorijās (Ū) ietverti virszemes ūdens objekti – ūdensteces, kā arī ezeri un citas dabīgas vai mākslīgas ūdenstilpes.
367. Ūdeņu teritorijās atļautas darbības, kas saistītas ar attiecīgā ūdensobjekta apsaimniekošanu, izmantošanu un aizsardzību – ūdens transports, rekreācija un virszemes ūdeņu noteces regulēšana, kā arī būvju, kas saistītas ar attiecīgā ūdens objekta izmantošanu un uzturēšanu, ievērojot šo Noteikumu un citu normatīvo aktu prasības.

11.2. Lauku zemes (L)

368. Lauku zemes (L) – plašas teritorijas, kuras šobrīd iekļautas ciemu teritorijās. Šajās vietās zemes tradicionāli tiek izmantotas lauksaimnieciskai un mežsaimnieciskai darbībai. Tajās kā galvenais apdzīvojums dominē lauku sētas (viensētas).
369. Šajās teritorijās atļautā izmantošana izriet no vides kvalitātes uzturēšanas funkcijām:
- 369.1. Lauksaimnieciskā izmantošana;

- 369.2. Mežsaimnieciska izmantošana;
 - 369.3. Atpūtas vietas, takas un skatu laukumi;
 - 369.4. Lauku sētas (viensētas) - ģimenes dzīvojamā ēka pastāvīgai vai sezonas dzīvošanai ar funkcionāli nepieciešamajām palīgēkām;
 - 369.5. Lauku tūrismam izmantojama māja;
 - 369.6. Tūrisma un atpūtas mītnes.
 - 369.7. Funkcionāli nepieciešamās palīgēkas un būves: saimniecības ēkas; garāžas; pagrabi ar kopējo platību līdz 40 m²; siltumnīcas; nojumes un citas palīgēkas.
370. Izvietojot jaunu atļauto apbūvi:
- 370.1. Ēku (arī virszemes būvju) novietojamas ne mazākā attālumā kā konkrētā autoceļa aizsargjoslas platums no ceļa ass vai ne mazāk kā noteiktā būvlaižu attālumā no ciema ielas sarkanās līnijas, izņemot transporta un inženiertehniskās apgādes objektus.
 - 370.2. Būvējot jaunas ēkas, jāsaņem vēsturiskās lauku sētas apbūves raksturs, mērogs, ritms, novadam raksturīgu materiālu izvēle un vietējās būvniecības tradīcijas. To proporcijās, apdarē un krāsojumā jāizmanto vēsturiskie ēku būvkapu risinājumi, kas pakārtoti ēkas funkcijai, konstrukcija, siluetai, un tradicionālie būvmateriāli (laukumens mūris, koks u.tml.), kas raksturīgi konkrētajai vietai.
 - 370.3. Maksimālais ēkas vai būves stāvu skaits, izņemot ar lauksaimniecisko darbību saistītās būves un – 2 stāvi, ieskaitot jumta izbūvi. Maksimālais ēkas un būves augstums līdz jumta korei – 9 m.
 - 370.4. Ēkas būvējamas ar divslīpņu jumtiem (ar jumtu slīpumu robežās no 30 – 45 grādiem).
 - 370.5. Attālums starp ēkām un būvēm jānosaka atbilstoši šo Noteikumu un citu normatīvo aktu prasībām.
 - 370.6. Atļautajā apbūvē izbūvē normatīviem atbilstošas vietējas ūdens ieguves vietas un vietējās attīrīšanas ietaises vai hermētisku izsmejamo kanalizācijas bedri. Šis sadaļas risinājums obligāti iekļaujams būvprojekta sastāvā.
 - 370.7. Vieta ar īpašiem noteikumiem: Ar L – 1 apzīmētajā vietā Puikulē perspektīvā iespējams izveidot dzīvojamo vai publisko apbūvi, izstrādājot lokālplānojumu un/vai detālplānojumu.

11.3. Zaļumvietas (Z)

371. Zaļumvietas (Z) ir dabiskas vai speciāli iekārtotas teritorijas novada blīvi apdzīvotajās vietās, kas atrodas pie pašreiz esošās un plānotās apbūves gan publiski pieejamas teritorijas, gan arī teritorijas ar ierobežotu pieejamību. Atkarībā no zaļumu veida un novietojuma, pašreizējās vai perspektīvās funkcijas, izdalāmi šādi zaļumvietu tipi: skvēri, ielu stādījumi, koku rindas, atsevišķi koki vai to grupas, dārzi, mazdārziņi, rotaļu laukumi, atklātie sporta laukumi. Koptās zaļumvietu teritorijās ietilpst arī parki un citi īpašas nozīmes zaļumvietas – stādījumi ar īpašu kultūrvēsturisku nozīmi un specifiskām funkcijām, kā arī ar lielu ekoloģisko, estētisko un rekreācijas nozīmi – vēsturiskie parki.
372. Atļautā izmantošana izriet no zaļumvietu apbūves teritorijās funkcijām: vides veidošana un aizsardzība, vides estētika, ikdienas atpūta pilsētvidē, reprezentācija, biotopu saglabāšana:
- 372.1. Parku, skvēru, ielu stādījumu, atsevišķu koku grupu un citu zaļumvietu ierīkošana, atjaunošana un regulāra kopšana;
 - 372.2. Sezonālā rakstura ar rekreāciju, tūrismu un sportu saistītās būves un objekti (t.sk. brīvdabas estrāde, telšu vietas), kas nodrošina teritorijas funkcionēšanu;
 - 372.3. Tūrisma, rekreācijas un sporta infrastruktūras objekti (bērnu rotaļu laukumi, atklāti sporta spēļu laukumi, slidotavas, slēpošanas trases u.tml.);
 - 372.4. Labiekārtotas atpūtas vietas;
 - 372.5. Labiekārtojuma objekti un infrastruktūra (soliņi, galdi, atkritumu urnas, apgaismes ķermeņi, norādes, gājēju un velosoliņi, laipas, tiltiņi u.tml.);
 - 372.6. Dabas takas;
 - 372.7. Skatu vietas, torņi un laukumi;
 - 372.8. Laukumi, ielas, ceļi;

- 372.9. Īslaicīgas lietošanas būves – kioski, publiskās tualetes u.tml., ja tās nerada paaugstinātu slodzi uz stādījumiem, kā arī nav pretrunā ar tās izmantošanas mērķiem;
- 372.10. Mazdārziņi;
- 372.11. Aizsargstādījumi (vēja, sanitārie) un maskējošie stādījumi;
- 372.12. Autostāvvietas, kas nepieciešamas teritorijas funkcionēšanai;
- 372.13. Ūdensobjekti;
- 372.14. Peldvietas;
- 372.15. Masu pasākumu laukumi.
- 373. Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju atļautā izmantošana – atbilstoši normatīvo aktu un dabas aizsardzības plānu prasībām
- 374. Zaļumvietu izveidošanu un rekonstrukciju veic saskaņā ar šo Noteikumu un citu normatīvo aktu prasībām, kā arī izstrādājot detālplānojumu un būvēm arī būvprojektu.
- 372. Šajā teritorijā kopējā apbūves teritorija no visas teritorijas tiek pieļauta ne vairāk par 5% un tajā tiek ietverts: ēkas un citas būves, piebraucamie ceļi, autostāvvietas, gājēju ceļi ar cieto segumu, skatu torņi un laukumi vai atpūtas vietas.
- 375. Zemes vienības minimālā brīvā zaļumu teritorija apbūvē nedrīkst būt mazāka par 85%.
- 376. Vieta ar īpašiem noteikumiem: Ar Z – 1 apzīmētajā vietā Braslavā atļautā izmantošana: brīvdabas estrāde un ar to saistītās būves.

11.4. Savrupmāju apbūves teritorijas (DzS)

- 377. Savrupmāju apbūve paredzēta vēsturisko ciemu apbūvē.
- 378. Atļautā izmantošana ir:
 - 378.1. Savrupmāja: vienas ģimenes dzīvojamā māja, divu ģimeņu dzīvojamā māja, dvīņu māja, vasarnīca;
 - 378.2. Esošās lauku sētas (viensētas);
 - 378.3. Veicot būvniecības ieceres publisko apspriešanu: viesu nams, pansija, lauku tūrismam izmantojama māja, sporta būve.
 - 378.4. Funkcionāli nepieciešamās palīgēkas un būves: saimniecības ēkas; garāžas; pagrabi ar kopējo platību līdz 40 m²; siltumnīcas; nojumes un citas palīgēkas.
- 379. Šajā teritorijā tiek pieļauti šādi apbūves parametri:
 - 379.1.1. Jaunveidojamās zemes vienības minimālā platība: – 1200 m² ar minimālo tās robežas garumu 20 m gar ielu vai ceļu;
 - 379.2. Zemes vienības maksimālais apbūves blīvums nedrīkst pārsniegt 30%.
 - 379.3. Zemes vienības minimālā brīvā zaļumu teritorija nedrīkst būt mazāka par 50%.
 - 379.4. Maksimālais stāvu skaits visai apbūvei teritorijā – 2 stāvi, ieskaitot jumta izbūvi.
 - 379.5. Maksimālais apbūves augstums:
 - 379.6. Maksimālais ēku un būvju augstums – 8 m līdz jumta korei vai līdz dzegas, parapeta virsmalai, jumta malai, izņemot vietas, kur noteiktas citas prasības.
 - 379.7. Nevienā mājas punktā maksimālais ēku un būvju augstums nedrīkst pārsniegt pusotra (1,5) attāluma starp šī punkta vertikālo projekciju uz zemes un robežu ar kaimiņa zemes vienību.
 - 379.8. Ja ēka vai būve izvietota mazākā attālumā kā 4,0 m no kaimiņa zemes vienības robežām, tad tā jumta vai ēkas sienas jebkura punkta augstums šajā zonā nedrīkst pārsniegt 6,0 m.
- 380. Citi noteikumi:
 - 380.1. Būvējot jaunas ēkas, jā saglabā vēsturiskās lauku sētas apbūves raksturs, mērogs, ritms, novadam raksturīgu materiālu izvēle un vietējās būvniecības tradīcijas. To proporcijās, apdarē un krāsojumā

- jāizmanto vēsturiskie ēku būvapjomu risinājumi, kas pakārtoti ēkas funkcijai, konstrukcijai, siluetam, un tradicionālie būvmateriāli (laukakmens mūris, koks u.tml.), kas raksturīgi konkrētajai vietai.
- 380.2. Ēku būvdarbus ir atļauts uzsākt tikai pēc ielu vai pievedceļu izbūves, kas nodrošina to sasniedzamību, kā arī pēc inženierkomunikāciju izbūves.
- 380.3. Vienā zemes vienībā nedrīkst būt vairāk kā vienu savrupmāju.
- 380.4. Ēku/būvju izvietojums zemes vienībā:
- 380.4.1. Ēku (arī virszemes būvju) novietojamas ne mazākā attālumā kā konkrētā autoceļa aizsargjoslas platums no ceļa ass vai ne mazāk kā noteiktā būvlaižu attālumā no ciema ielas sarkanās līnijas, izņemot transporta un inženiertehniskās apgādes objektus.
- 380.4.2. Būves/ēkas nedrīkst novietot tuvāk par 4 metriem no kaimiņu zemes vienības robežas, papildus ievērojot noteiktos būvju attālumus no zemes vienības robežām un līdz citām būvēm tai pašā zemes vienībā atbilstoši normatīvajiem aktiem par būvju ugunsdrošību prasībām. Noteiktās ugunsdrošības atstarpes starp būvēm vienā zemes vienībā un līdz blakus esošo zemes vienību robežām var samazināt, ievērojot normatīvo aktu par būvju ugunsdrošību nosacījumus.
- 380.4.3. Minimālais attālums no dzīvojamo telpu logiem līdz saimniecības ēkām blakus zemes gabalos nedrīkst būt mazāks par 6,0 m.
- 380.4.4. Sporta būvi nedrīkst ierīkot starp piebraucamā ceļa (ielas) sarkano līniju vai autoceļa zemes nodalījuma joslas robežu un būvlaidi.
- 380.5. Maksimālais autostāvvietu skaits: savrupmāju, vasarnīcu (dārza māju) apbūvē – 3, minimālais – 2, bet, paredzot vienā zemes vienībā vairāk par 3 pastāvīgām autostāvvietām, jāievēro atklāto autostāvvietu izvietojuma noteikumi atbilstoši šo noteikumu attiecīgo punktu un Latvijas valsts standartu prasībām.

11.5.Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas (DzM)

- 381.Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas (DzM) ietver vienstāvu un divstāvu daudzdzīvokļu dzīvojamo māju un tām piederīgo palīgēku (saimniecības ēkas, garāžas, šķūnīši u.tml.) teritorijas.
- 382.Atļautā izmantošana un citas prasības noteiktas šo noteikumu 10.6.apakšnodaļā.

11.6.Vairākstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas (DzV)

- 383.Vairākstāvu dzīvojamā apbūves teritorijas (DzV) ietver esošās trīs stāvu daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas novada ciemos.
- 384.Atļautā izmantošana un citas prasības noteiktas šo noteikumu 10.7.apakšnodaļā.

11.7. Publiskās apbūves teritorijas (P)

- 385.Publiskās apbūves teritorijās tiek ietverta gan esošā, gan arī plānotā sabiedrisko un komerciestāžu apbūve novada ciemos, kas neatšķiras pēc to lomas telpiskajā struktūrā (neatšķiras ar būvju apjomu, teritorijas iekārtojumu u.tml.), taču tām ir dažādas funkcijas.
- 386.Atkarībā no būves perspektīvās funkcijas un novietojuma atļautā izmantošana ir:
- 386.1. Publiska apbūve un teritorijas izmantošana:
- 386.1.1. ārstniecības un veselības aprūpes iestāde;
- 386.1.2. biroju ēkas ;
- 386.1.3. izglītības un zinātnes iestāde ;
- 386.1.4. kultūras iestāde;
- 386.1.5. reliģiska iestāde;
- 386.1.6. sporta ēka un būve;
- 386.1.7. tirdzniecības un pakalpojumu ēka (būve), t.sk. sezonas rakstura tirdzniecības un/ vai pakalpojumu objekti: vasaras kafejnīcas, tirdzniecības kioski, inventāra nomas punkti u.tml.;
- 386.1.8. tūristu un atpūtas mītne.

- 386.2. Funkcionāli nepieciešamās palīgēkas (būves): garāžas (pazemes un virszemes, ar atsevišķām bloķētām telpām), publisko tualetu būves, u.tml.
- 386.3. Rotaļu laukumi, atklātie sporta laukumi, atpūtas vietas;
- 386.4. Koptās zaļumvietas;
- 386.5. Autostāvvietas;
- 386.6. Dzīvoklis (kā ēkas daļa), nepārsniedzot 30 % no ēkas kopējā apjoma.
387. Šajā teritorijā tiek pieļauti šādi apbūves parametri:
- 387.1. Minimālās zemes vienības platība no jauna būvējamai publiskajai apbūvei tiek noteikta detālplānojumā un/vai būvprojektā, ņemot vērā konkrētās ēkas funkciju īstenošanai nepieciešamo zemes vienību, lai izpildītu šo Noteikumu prasības par konkrētās teritorijas apbūves parametriem un autostāvvietām izpildi, kā arī ievērojot citu normatīvo aktu prasības;
- 387.2. Maksimālais apbūves blīvums – 40 %.
- 387.3. Minimālā brīvā zaļumu teritorija – 40 %, bet pirmsskolas bērnu iestādes zemes gabala brīvajai teritorijai jābūt ne mazākai par šīs iestādes stāvu kopējo platību.
- 387.4. Maksimālā apbūves intensitāte atsevišķā zemes vienībā – 80 %.
- 387.5. Maksimālais stāvu skaits – 2 stāvi, ieskaitot jumta izbūvi.
- 387.6. Maksimālais apbūves augstums līdz jumta korei – 12 m līdz jumta korei, izņemot esošās augstākas ēkas, reliģiskās iestādes, kultūras iestādes un sporta būves.
388. Citi noteikumi:
- 388.1. Jaunas ēkas (arī virszemes būves) novietojamas ne mazākā attālumā kā konkrētā autoceļa aizsargjoslas platums no ceļa ass vai ne mazāk kā noteiktā būvlaides attālumā no ciema ielas sarkanās līnijas, izņemot transporta un inženiertehniskās apgādes objektus.
- 388.2. Būvējot jaunas ēkas, jā saglabā vēsturiskās lauku apbūves raksturs, mērogs, ritms, novadam raksturīgu materiālu izvēle un vietējās būvniecības tradīcijas. To proporcijās, apdarē un krāsojumā jāizmanto vēsturiskie ēku būvapjomu risinājumi, kas pakārtoti ēkas funkcijai, konstrukcija, siluetam, un tradicionālie būvmateriāli (laukumens mūris, koks u.tml.), kas raksturīgi konkrētajai vietai.
- 388.3. Teritorijās un ēkās jāparedz speciāli pasākumi, lai nodrošinātu vides pieejamību cilvēkiem ar dažādām invaliditātēm atbilstoši normatīvo aktu un šo Noteikumu prasībām.
- 388.4. Publisko ēku būvdarbus ir atļauts uzsākt tikai pēc ielu vai pievedceļu izbūves, kas nodrošina to sasniedzamību, kā arī pēc inženierkomunikāciju izbūves.

11.8. Ražošanas apbūves teritorijas (R)

389. Ražošanas objektu apbūves teritorijas ciemos, kurās atrodas bijušie kopsaimniecību lauksaimnieciskās ražošanas būves. Šajās teritorijās arī turpmāk paredzēts izvietot rūpnieciskās un lauksaimnieciskās ražošanas objektus un noliktavas.
390. Atkarībā no būves perspektīvās funkcijas un novietojuma, kā arī teritorijas izmantošanas, galvenokārt, ražošanas vajadzībām, atļautā izmantošana ir:
- 390.1. Viegļās rūpniecības uzņēmumu apbūve – pārtikas ražošanas uzņēmumi; kokapstrādes uzņēmumi; industriālie un tehnoloģiskie parki; tekstilizstrādājumu, apģērbu un ādas izstrādājumu ražošanas uzņēmumi, utt.;
- 390.2. Lauksaimnieciskās ražošanas uzņēmumu apbūve – pārtikas ražošanas un pārstrādes uzņēmumi, lauksaimnieciskās ražošanas produkcijas noliktavas;
- 390.3. Atkritumu šķirošanas un pārkraušanas punkts;
- 390.4. Zaļo atkritumu kompostēšanas laukumi;
- 390.5. Transporta uzņēmums;
- 390.6. Energoapgādes uzņēmums;
- 390.7. Komunālās saimniecības uzņēmums;

- 390.8. Vairumtirdzniecības uzņēmums;
- 390.9. Rūpniecības, transporta un citu uzņēmumu noliktavas un citas palīgēkas,
- 390.10. Komercestādes: tirdzniecības un/vai pakalpojumu objekti, biroji, tirdzniecības noliktavas, degvielas un gāzes uzpildes stacijas, automašīnu tehniskās apkopes un remonta ēkas;
- 390.11. Veterinārā iestāde;
- 390.12. Inženiertehniskās apgādes objekts;
- 390.13. Atklāta un slēgta autostāvvietā;
- 390.14. Garāžas (pazemes un virszemes);
- 390.15. Metāllūžņu un nolietotās tehnikas (transporta līdzekļu, sadzīves tehnikas u.c.) savākšana un uzkrāšana.
- 391. Šajā teritorijā tiek pieļauti šādi apbūves parametri:
 - 391.1. Maksimālais apbūves blīvums – 60 %;
 - 391.2. Minimālā brīvā zaļumu teritorija – 20 %.
 - 391.3. Maksimālais stāvu skaits – 3 stāvi.
 - 391.4. Maksimālais apbūves augstums – 15 m līdz jumta korei vai līdz dzegai, parapeta virsmalai, jumta malai, nepārsniedzot esošo ražošanas ēku pašreizējo augstumu, izņemot tehnoloģiskā procesa nodrošināšanai nepieciešamas konstrukcijas (skursteņi, silosi, utml.), kuru augstumu nosaka tehniskajā projektā.
- 392. Citi noteikumi:
 - 392.1. Ražošanas objektiem un noliktavām, kam ir sanitārās aizsargjoslas, tās nedrīkst pārsniegt plānotās ražošanas apbūves teritorijas robežas, izņemot gadījumus, kad viena objekta aizsargjoslu iespējams izmantot arī kā cita aizsargjoslu.
 - 392.2. Objektu, kuru darbība rada rūpniecisko risku, jāveic tā novērtējums. Novērtējuma rezultāti jāiesniedz atbildīgajai institūcijai pamatota lēmuma pieņemšanai par objekta izvietojuma nosacījumiem un nepieciešamajiem darbības ierobežojumiem, kā arī par riska samazināšanas programmas izstrādāšanu.
 - 392.3. Veicot jebkādu saimniecisku darbību un uzsākot jaunu būvniecību ir jāparedz pasākumi visa veida potenciālā piesārņojuma novēršanai, vides atveseļošanai, ieskaitot pasākumus ainavas degradācijas novēršanai.
 - 392.4. Teritorijas var nožogot ar necaurredzamu žogu augstumā līdz 2 metriem. Gar zemes vienību robežām papildus ierīkojami aizsargstādījumi.

11.9. Transporta infrastruktūras teritorijas (TI)

- 393. Transporta infrastruktūras teritorijas (TI) ir pilsētas ielu, laukumu un ceļu teritorijas, kuras paredzētas autotransporta, gājēju un velosipēdistu satiksmei, maģistrālo inženierkomunikāciju un transporta būvju izvietojumam.
- 394. Atkarībā no būves perspektīvās funkcijas un novietojuma, kā arī teritorijas izmantošanas, galvenokārt, satiksmes vajadzībām, atļautā izmantošana ir:
 - 394.1. Sauszemes transporta būves – autoceļi, ielas, ceļi (arī gājēju un velosipēdistu), satiksmes organizācijas laukumi, transportlīdzekļu novietnes, tilti, estakādes, tuneļi;
 - 394.2. Ūdenstransporta infrastruktūra – upju un kanālu hidrobūves, piestātnes un krastmalu nostiprināšana;
 - 394.3. Transporta infrastruktūra – satiksmes un sakaru ēkas (garāžu ēkas – pazemes, virszemes, ar atsevišķām bloķētām telpām utt.);
 - 394.4. Inženiertehniskā infrastruktūra – ūdensapgādes sistēmas, elektroapgādes un telekomunikāciju sistēmas, siltumapgādes, gāzes apgādes sistēmas un objekti;
 - 394.5. Biroju ēku apbūve – uzņēmumu un organizāciju ēkas;

- 394.6. Tirdzniecības un/ vai pakalpojumu objekti – veikali un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi; servisa un tehniskās apkopes stacijas; degvielas un gāzes uzpildes stacijas (DUS, GUS) – izņemot teritorijās, kas noteiktas normatīvajos aktos;
- 394.7. Publisku laukumu izbūve un labiekārtošana, apstādījumu ierīkošana un kopšana.
395. Tiek noteikta šāda ielu klasifikācija ciemos, atbilstoši šo noteikumu 1.pielikumam:
- 395.1. Ciema galvenā iela nodrošina transporta sakarus starp ciema atsevišķām teritorijām, kā arī citām apdzīvotām vietām un autoceļiem. Ciema galvenā ielā var būt arī valsts vietējā autoceļa daļa. To minimālais platums sarkanajās līnijās no 22 līdz 27 metriem, ietverot autoceļa nodalījuma joslas pilnu platumu.
- 395.2. Vietējās nozīmes ielas nodrošina gājēju un transporta kustību dzīvojamās apbūves teritorijās, kravas un vieglo automašīnu transporta kustību ražošanas teritorijās, nodrošina gājēju un transporta kustību neapbūvētajās teritorijās, transporta līdzekļu piebraukšanu dzīvojamām un publiskām ēkām, to grupām un citiem ciema apbūves objektiem. To minimālais platums sarkanajās līnijās – no 11 līdz 15 metriem.
396. Ciemu ielu šķēršprofiļi jāprecizē detālplānojumā un/ vai būvprojektā, paredzot iespēju nodrošināt gājēju un transporta satiksmi, inženiertehniskās apgādes tīklu un būvju izvietojumu, saskaņā ar ciemu lokālplānojumiem, kuros plānota vienota ciemu transporta un inženierkomunikāciju tīkla attīstība, atbilstīgo institūciju nosacījumiem un tehniskajiem noteikumiem, un ievērojot transporta būvju un inženierkomunikāciju projektēšanas normatīvu prasības.

11.10. Tehniskās apbūves teritorija (TA)

397. Tehniskās apbūves teritorijas (TA) noteiktas tajās ciemu vietās, kas ietver esošo un plānoto inženiertehniskās apgādes objektu un komunālās saimniecības uzņēmumu apbūvi.
398. Atkarībā no būves perspektīvās funkcijas un novietojuma, kā arī teritorijas izmantošanas, galvenokārt, teritorijas inženiertehniskajai apgādei, atļautā izmantošana ir:
- 398.1. Inženiertehniskā infrastruktūra – ūdensapgādes sistēmas, elektroapgādes un telekomunikāciju sistēmas, siltumapgādes, gāzes apgādes sistēmas un objekti;
- 398.2. Sauszemes transporta būves – autoceļi, ielas, ceļi (arī gājēju un velosceļi), satiksmes organizācijas laukumi, transportlīdzekļu novietnes, tilti, estakādes, tuneļi;
- 398.3. Transporta infrastruktūra – satiksmes un sakaru ēkas (garāžu ēkas – virszemes, ar atsevišķām bloķētām telpām utt.);
- 398.4. Biroju ēku apbūve – uzņēmumu un organizāciju ēkas;
- 398.5. Tirdzniecības un/ vai pakalpojumu objekti – servisa un tehniskās apkopes stacijas; degvielas un gāzes uzpildes stacijas (DUS, GUS), veikali un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi;
- 398.6. Atkritumu apsaimniekošanas uzņēmumu apbūve;
- 398.7. Zaļo atkritumu kompostēšanas laukumi;
- 398.8. Ražošanas, transporta un citu uzņēmumu noliktavas un nojumes;
- 398.9. Autostāvvietas.
399. Zemes vienības maksimālais apbūves blīvums, intensitāte, minimālā brīvā zaļumu teritorija un maksimālais ēkas un citas būves stāvu skaits un augstums tiek noteikts, atkarībā no izmantotās tehnoloģijas.

12. Noteikumi atļautajai izmantošanai un apbūvei novada lauku teritorijā

12.1. Ūdeņu teritorijas (Ū)

400. Ūdeņu teritorijas ietver virszemes ūdens objektus – upes un citas ūdenstece, dabīgas un mākslīgas ūdenstilpes.
401. Atļautā izmantošana saistīta ar virszemes ūdeņu noteces regulēšanu, rekreāciju, zivsaimniecību, ūdens transportu, un, kā arī būves, kas saistītas ar attiecīgā ūdensobjekta izmantošanu un aizsardzību, ar nosacījumu, ka darbības tiek veiktas atbilstoši normatīvajos aktos un šajos Noteikumos noteiktajām prasībām:

- 401.1. Ūdens uzkrāšana un novadīšana;
- 401.2. Zivsaimniecība;
- 401.3. Peldvietas un cita ar atpūtu, sportu un tūrismu saistītā izmantošana;
- 401.4. Krasta nostiprinājumi un citas inženierbūves;
- 401.5. Laivu piestātnes;
- 401.6. Laipu un tiltiņu ierīkošana;
- 401.7. Ūdens ņemšana ugunsdzēsības un saimnieciskām vajadzībām.
- 401.8. Dabisku pludmaļu, ūdensmalu, pļavu un palieņu saglabāšana un kopšana.
- 402. Vispārīgās prasības šo teritoriju izmantošanai noteiktas šo noteikumu 5.nodaļā un citos normatīvajos aktos.

12.2.Mežu teritorijas (M)

- 403.Mežu teritorijas līdzīgi kā lauku zemes tradicionāli ir vietas, kurās norisinājušās dažādas funkcijas: saimniekošana, dzīvošana, atpūta, dabas aizsardzība u.tml. Pašreiz tās ietver valsts mežu teritorijas, kas ir vienoti masīvi, strukturāli nemainīgas teritorijas, un privātos mežus, kas ir ekoloģiski nozīmīgi ainavā un kurus raksturo sīkāk sadalītas un telpiski mainīgākas struktūras.
- 404.Atļautā izmantošana mežu teritorijās saistīta ar to saimniecisko funkciju īstenošanu, kā arī vienlaicīgi nodrošinot mežu bioloģisko daudzveidību saglabāšanu, mežu sociālās un ekoloģiskās funkcijas sekmēšanu. Nolūki, kādos atļauts izmantot, uzturēt un pārvaldīt mežu teritorijas ir:
- 404.1. Mežsaimnieciska izmantošana – meža apsaimniekošana un izmantošana, meža infrastruktūras ierīkošana;
 - 404.2. Mežaparku un parku ierīkošana un kopšana, ievērojot normatīvajos aktos noteiktās prasības;
 - 404.3. Telšu vietas, atpūtas vietas (soliņi, galdiņi, tualetes), kā arī izziņas, pastaigas un sporta takas, veloceliņi, kas saistīti ar iezīmētiem pastaigu vai ceļojumu maršrutu tīkliem, kā arī ar šīm vietām saistītās autostāvvietas;
 - 404.4. Novērošanas tornis;
 - 404.5. Lauksaimnieciska izmantošana, pašreizējās vietās vai veicot atmežošanu;
 - 404.6. Dzīvojamā apbūve un teritorijas izmantošana:
 - 404.6.1. Lauku sētas (viensētas) – esošās un bijušo ēku vietā;
 - 404.7. Derīgo izrakteņu izpēte un iegūšana, atbilstoši normatīvo aktu un šo Noteikumu attiecīgo punktu prasībām;
 - 404.8. Ūdeņu teritoriju ierīkošana un uzturēšana.
- 405.Meža izmantošanu un apsaimniekošanu regulē Meža likums un ar to saistītie normatīvie akti.
- 406.Meža zemes vienības nav nožogojamas, izņemot savvaļas dzīvnieku audzēšanas dārzus.
- 407.Meža īpašniekiem vai lietotājiem jānodrošina brīva kontrolējošo institūciju pārstāvju piekļūšana tiem.
- 408.Mežos aizliegts:
- 408.1. Veikt darbības, kas veicina paātrinātu virszemes noteci un veicina augsnes erozijas attīstību;
 - 408.2. Bojāt un iznīcināt aizsargājamās un retas augus;
 - 408.3. Izgāzt un izmest atkritumus;
 - 408.4. Bojāt vai iznīcināt teritorijas labiekārtojuma elementus un informācijas zīmes.
- 409.Zemes vienību apbūves tehniskie parametri (maksimālais apbūves blīvums, intensitāte, minimālā brīvā zaļumu teritorija) Meža teritorijā (M) netiek noteikti. Nepieciešamo ēku un būvju maksimālais stāvu skaits – 1 stāvs ar jumta izbūvi, izņemot novērošanas torņa būvniecības gadījumā. Teritorijas apkalpei nepieciešamās būves, autostāvvietas jāizvieto autoceļu, ceļu un pilsētas vai ciemu ielu tuvumā.
- 410.Ziemeļvidzemes Biosfēras rezervāta ainavu aizsardzības zonā jaunveidojamo zemes vienības minimālā platība ir 10 ha.

411.Lauksaimnieciskās izmantošanas gadījumā, jāievēro šo noteikumu 12.nodaļas 3.apakšnodaļas „Lauku zemes” attiecīgās prasības.

12.3. Lauku zemes (L)

412.Lauku zemes (L) ir teritorijas, kurās tradicionāli norisinās lauksaimnieciska, mežsaimnieciska, amatnieciska darbība. Šeit apbūvei ir pakārtota nozīme un tā veidota pēc lauku sētas (viensētas) principiem – dabas elementi (alejas, koku rindas, augļu dārzi u.c.) ir mijiedarbībā ar lauku ainavu un novada tautas celtniecības vēsturiskām iezīmēm raksturīgām ēkām. Šeit atsevišķās vietās un ierobežotā apjomā atļauts transformēt zemi publisko, ražošanas un tehniskās apbūvei, izstrādājot lokālplānpilnojumu un/vai detālplānojumu.

413.Atļautā izmantošana:

413.1. Lauksaimnieciska izmantošana – lopkopībai, zemkopībai, lauku tūrismam, biškopībai, dārzenkopībai, augļkopībai un netradicionālajām lauksaimniecības nozarēm;

413.2. Mežsaimnieciska izmantošana;

413.3. Lauku sēta (viensēta) – ģimenes dzīvojamā ēka pastāvīgai vai sezonas dzīvošanai ar funkcionāli nepieciešamajām palīgēkām;

413.4. Daudzdzīvokļu dzīvojamā ēka (tikai esošās)

413.5. Zemes vienībā kas robežojas, vai ietver virszemes privātus vai publiskus ūdensobjektus – peldvieta, atpūtas vieta, telšu laukums, utt., ievērojot normatīvo aktu prasības;

413.6. Ražošanas apbūve un teritorijas izmantošana: lauksaimnieciskās ražošanas uzņēmumi, rūpniecības uzņēmumi, derīgo izrakteņu ieguve, - atbilstoši normatīvo aktu prasībām un šo Noteikumu 11.nodaļas nosacījumiem;

413.7. Publiska apbūve un teritorijas izmantošana:

413.7.1. tirdzniecības un /vai pakalpojumu objekts - veikals, aptieka un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmums sezonas rakstura tirdzniecības un /vai pakalpojumu objekts (tirdzniecības kioski un segtie tirdzniecības stendi), degvielas uzpildes stacijas;

413.7.2. vairumtirdzniecības iestādes – tirdzniecības, biroju un noliktavu ēkas;

413.7.3. tūrisma un atpūtas iestādes – viesu nami, pansijas, lauku tūrismam izmantojama māja, kempings, atpūtas transportlīdzekļu laukumu un apdzīvojamo autopiekabju laukumi;

413.7.4. kultūras iestādes – mūzikas, deju un citu plašizklaides pasākumu ēkas, apjuntas vasaras estrādes;

413.7.5. sporta ēkas un būves (sporta laukumi, t.sk. golfa laukumi), trases ar cieta vai mīksto segumu, tribīnes, velotreki, atklātie peldbaseini, ūdenssporta būves, utt.);

413.7.6. veselības aizsardzības un sociālās aprūpes iestādes – aprūpes nami, ārstu prakses;

413.7.7. dzīvnieku aprūpes iestādes – veterinārā prakses, mājdzīvnieku viesnīcas, dzīvnieku patversmes;

413.8. Aizsargstādījumi dažādu apbūves funkciju telpiskajai norobežošanai un vēja ātrumu;

414.Lauksaimniecībā izmantojamās zemes transformācija par meža zemi veic normatīvo aktu noteiktajā kārtībā.

415.Izvietojot jaunu atļauto apbūvi:

415.1. Lauku zemēs ir atļauta jaunai publiskajai un ražošanas apbūvei izmantošanai prasības noteiktas šo Noteikumu 11.nodaļas atbilstošajās apakšnodaļās. Šo apbūvi pamato ar lokālplānojumu un/vai detālplānojumu.

415.2. Ēku (arī virszemes būvju) novietojamas ne mazākā attālumā kā konkrētā autoceļa aizsargjoslas platums no ceļa ass vai ne mazāk kā noteiktā būvlaižu attālumā no ciema ielas sarkanās līnijas, izņemot transporta un inženiertehniskās apgādes objektus.

416. Lauku sētās (Viensētās) atļautā zemes izmantošana:

416.1. dzīvojamām un saimniecības ēkām;

416.2. lauksaimniecības ražošanas ēkām;

416.3. noliktavām, šķūņiem, pagrabiem;

- 416.4. garāžām vai nojumēm automašīnām un lauksaimniecības tehnikai;
- 416.5. visu veidu lauksaimnieciskai darbībai.
- 416.6. tūrismam un atpūtai: telšu laukumiem,
- 416.7. vasaras mājīnām, vienas būves maks. apbūves laukums 35 m², viesu mājām, zirgu izjādes laukumiem, manēžām u.tml.,
- 416.8. ar atpūtu saistītai infrastruktūrai;
- 416.9. ar amatniecību individuāla darba ietvaros saistītām būvēm: kalēju, podnieku, kokapstrādes, aušanas u.tml. darbnīcām.
- 416.10. Būvējot jaunas ēkas, jāsaglabā vēsturiskās lauku sētas (viensētas) apbūves raksturs, mērogs, ritms, novadam raksturīgu materiālu izvēle un vietējās būvniecības tradīcijas. To proporcijās, apdarē un krāsojumā jāizmanto vēsturiskie ēku būvapjomu risinājumi, kas pakārtoti ēkas funkcijai, konstrukcija, siluetai, un tradicionālie būvmateriāli (laukakmens mūris, koks u.tml.), kas raksturīgi konkrētajai vietai.
- 416.11. Maksimālais ēkas vai būves stāvu skaits, izņemot ar lauksaimniecisko darbību saistītās būves – 2 stāvi, ieskaitot jumta izbūvi. Maksimālais ēkas un būves augstums līdz jumta korei – 9 m.
- 416.12. Ēkas būvējamas ar divslīpņu jumtiem (ar jumtu slīpumu robežās no 30 – 45 grādiem).
- 416.13. Jaunas lauku sētas (viensētas) apbūvei transformējama tikai zemes daļa zem ēkām (būvēm), pagalmiem un piebraucamajiem ceļiem ar kopējo transformējamo platību ne lielāku par 3500 m².
- 416.14. Lauku sētās (viensētās), kas atrodas Salacas dabas parkā, nav atļauta jauna kapitālu ēku būvniecība, tostarp lauku tūrisma vajadzībām, kā arī esošo ēku paplašināšana ar piebūvēm vai jaunu stāvu izbūvēm. Viensētās, kas atrodas Salacas dabas parka teritorijā posmā pašvaldības robeža – Staiceles pilsēta nav atļauta arī vasaras sezonā izmantojamu atpūtas mājiņu uzstādīšana. Viensētās, kas atrodas Salacas dabas parkā posmā Staiceles pilsēta – pašvaldības robeža ar Salacgrīvas novada teritoriju, atļauta vasaras sezonā izmantojamu atpūtas mājiņu izvietošana Salacas ielejas pamatkrasta līdzenumā.
- 416.15. Nav atļauta lauku sētas (viensētas) zemes vienības nožogošana. 1,2-1,5 m augsts žogs pieļaujams tikai ap lauku sētas (viensētas) apbūvēto platību.
- 417. Aizliegta jaunu ēku būvniecība zemes vienībās, līdz kurām nav izbūvēti piebraucamie ceļi.
- 418. Jaunajā apbūvē izbūvē normatīviem atbilstošas vietējas ūdens ieguves vietas un vietējās attīrīšanas ietaises. Šis sadaļas risinājums obligāti iekļaujams būvprojekta sastāvā.
- 419. Attālums starp ēkām un būvēm jānosaka atbilstoši šo Noteikumu un citu normatīvo aktu prasībām.
- 420. Ziemeļvidzemes Biosfēras rezervāta ainavu aizsardzības zonā jaunveidojamo zemes vienības minimālā platība ir 10 ha.

12.4. Transporta infrastruktūras teritorijas (TI)

- 421. Transporta infrastruktūras teritorijas (TI) ceļu teritorijas lauku teritorijā, kuras paredzētas autotransporta, gājēju un velosipēdistu satiksmei, maģistrālo inženierkomunikāciju un transporta būvju izvietojumam.
- 422. Atkarībā no būves perspektīvās funkcijas un novietojuma, kā arī teritorijas izmantošanas, galvenokārt, satiksmes vajadzībām, atļautā izmantošana ir:
 - 422.1. Sauszemes transporta būves – autoceļi, ielas, ceļi (arī gājēju un veloceļi), satiksmes organizācijas laukumi, transportlīdzekļu novietnes, tilti, estakādes, tuneļi;
 - 422.2. Ūdenstransporta infrastruktūra – upju un kanālu hidrobūves, piestātnes un krastmalu nostiprināšana;
 - 422.3. Transporta infrastruktūra – satiksmes un sakaru ēkas (garāžu ēkas – pazemes, virszemes, ar atsevišķām bloķētām telpām utt.);
 - 422.4. Inženiertehniskā infrastruktūra – ūdensapgādes sistēmas, elektroapgādes un telekomunikāciju sistēmas, siltumapgādes, gāzes apgādes sistēmas un objekti;

422.5. Tirdzniecības un/ vai pakalpojumu objekti – veikali un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi; servisa un tehniskās apkopes stacijas; degvielas un gāzes uzpildes stacijas (DUS, GUS) – izņemot teritorijās, kas noteiktas šajos noteikumos un citos normatīvajos aktos.

423. Papildus prasības šo teritoriju izmantošanai noteiktas šo noteikumu 4.nodaļā un citos normatīvajos aktos.

12. 5.Tehniskās apbūves teritorijas (TA)

424.Tehniskās apbūves teritorijas (TA) noteiktas tajās ciemu vietās, kas ietver esošo un plānoto inženiertehniskās apgādes objektu un komunālās saimniecības uzņēmumu apbūvi.

425.Atkarībā no būves perspektīvās funkcijas un novietojuma, kā arī teritorijas izmantošanas, galvenokārt, teritorijas inženiertehniskajai apgādei, atļautā izmantošana ir:

426.Inženiertehniskā infrastruktūra – ūdensapgādes sistēmas, elektroapgādes un telekomunikāciju sistēmas, siltumapgādes, gāzes apgādes sistēmas un objekti;

427.Sauszemes transporta būves – autoceļi, ielas, ceļi (arī gājēju un veloceļiņi) , satiksmes organizācijas laukumi, transportlīdzekļu novietnes, tilti, estakādes, tuneļi;

428.Transporta infrastruktūra – satiksmes un sakaru ēkas (garāžu ēkas – virszemes, ar atsevišķām bloķētām telpām utt.);

429.Biroju ēku apbūve – uzņēmumu un organizāciju ēkas;

430.Tirdzniecības un/ vai pakalpojumu objekti – servisa un tehniskās apkopes stacijas; degvielas un gāzes uzpildes stacijas (DUS, GUS), veikali un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi;

431.Atkritumu apsaimniekošanas uzņēmumu apbūve;

432.Zaļo atkritumu kompostēšanas laukumi;

433.Ražošanas, transporta un citu uzņēmumu noliktavas un nojumes;

434.Autostāvvietas.

435.Papildus prasības šo teritoriju izmantošanai noteiktas šo Noteikumu 7.nodaļā un citos normatīvajos aktos.

13.Teritorijas plānojuma īstenošanas kārtība

13.1.Prasības detālplānojumu izstrādei

436.Tematiskie plānojumi, lokālplānojumi, detālplānojumi Alojas novadā izstrādājami saskaņā ar izstrādā saskaņā ar pašvaldības apstiprināto darba uzdevumu, spēkā esošo normatīvo aktu un šo Noteikumu prasībām.

437.Detālplānojumu obligāti izstrādā pirms zemes vienību sadalīšanas vai jaunas būvniecības uzsākšanas šādos gadījumos:

437.1. Teritorijām, kurās paredzēta meža zemes vai lauksaimniecībā izmantojamās zemes transformācija par apbūves teritorijām;

437.2. Brīvām, neapbūvētām teritorijām, kurām teritorijas plānojumā nav pietiekami detalizēti apbūves, infrastruktūras attīstības un plānošanas noteikumi;

437.3. Objektiem, kuri var nelabvēlīgi ietekmēt vidi;

437.4. Kompleksai teritorijas apbūvei, paredzot satiksmes infrastruktūru, inženierkomunikāciju un citu infrastruktūru izbūvi, nepieļaujot fragmentāru apbūves teritoriju attīstību atrauti no esošās apbūves;

437.5. Parku teritorijām;

437.6. Pašvaldību, komersantu un māju ceļu, arī ielu pievienošanai valsts autoceļiem;

437.7. Vēja elektrostaciju un vēja elektrostaciju parka būvniecībai ar kopējo jaudu virs 20 kilovatiem;

437.8. Jaunu fermu būvniecībai vai fermu rekonstrukcijai (paplašināšanai) intensīvai cūku un mājputnu audzēšanai, kurās paredzēts audzēt:

437.8.1. vairāk nekā 40 000 mājputnu,

437.8.2. vairāk nekā 2000 gaļas cūku, kuru svars pārsniedz 30 kilogramus,

437.8.3. vairāk nekā 750 sivēnmāšu;

437.9. Visām detālplānojumu teritorijām, kas norādītas teritorijas plānojuma grafiskajā daļā;

437.10. Citos gadījumos, kas noteikti normatīvajos aktos un šajos Noteikumos.

438. Ievērojot teritorijas plānojumu un šo Noteikumu prasības, detālplānojumos jāprecizē:

438.1. Ielu sarkanās līnijas un piebraucamo ceļu servitūtus (ja nepieciešams), autostāvvietas un to skaitu, sabiedriskā transporta pieturvietas (ja nepieciešams), būvlaides;

438.2. Pasākumus teritorijas inženiertehniskai sagatavošanai (ja nepieciešams);

438.3. Teritorijas apbūvei nepieciešamās inženiertehniskās apgādes būves, t.sk. inženierkomunikācijas un to izvietojumu;

438.4. Zemes vienību un lauku sētu pagalmu proporcijas, izmērus un robežas, arī ielu sarkanās līnijas un ceļu zemes nodalījuma joslu robežas;

438.5. Atsevišķu zemes vienību platību;

438.6. Zemes vienību maksimālo apbūves blīvums un brīvās zaļumu teritorijas rādītājus, ievērojot esošo situāciju;

438.7. Ēku un citu būvju stāvu skaitu un augstumu;

438.8. Visu veidu aizsargjoslas;

438.9. Krasta kāpu aizsargjoslā jānosaka krasta erozijas apdraudētās vietas un erozijas dinamiku, kā arī jāparedz risinājumus un rekomendācijas apmeklētāju plūsmu regulēšanai: piebraucamo ceļu ierīkošana organizētai pludmales apkalpošanai, gājēju celiņu ierīkošana, gājēju laipu ierīkošana, kas šķērso pelēkās kāpas, priekškāpas un aizsargājamus biotopus.

438.10. Virszemes ūdensobjektu aizsargjoslās jāprecizē applūstošo teritoriju, nosakot palienes robežu (ūdensteces vai ūdenstilpes) izteikti periodiski applūstošas teritorijas;

438.11. Krastu nostiprināšanu, kur tas nepieciešams;

438.12. Konkrētas prasības katram zemesgabalam – atļautā izmantošana, ierobežojumi, u.c.;

438.13. Zemes vienību sadalīšanu, apvienošanu un citāda robežu pārkārtošanu atbilstoši teritorijas atļautajai izmantošanai;

438.14. Adresācijas principus;

438.15. Prasības ēku un būvju novietojumam, arhitektoniskam risinājumam u.tml., precizējot šo Noteikumu prasības, un detālplānojuma sastāvā iekļaujot ēku un būvju arhitektoniskā veidola skici, metu un citus demonstrācijas materiālus, kā arī parādot to novietojumu;

439. Nosacījumi detālplānojuma īstenošanai:

439.1. Jaunizveidoto zemes vienību kadastrālo uzmērīšanu, reģistrāciju Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā un ierakstīšanu zemesgrāmatās normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā;

439.2. Detālplānojuma teritorija meliorēta un plānotā apbūve skar meliorācijas sistēmas, pirms plānošanas un arhitektūras uzdevuma saņemšanas ēku un būvju projektēšanai, realizējams un nododams ekspluatācijā meliorācijas sistēmas renovācijas vai rekonstrukcijas būvprojekts;

439.3. Vienlaicīgi ar meliorācijas sistēmas renovācijas vai rekonstrukcijas darbu izpildi atļauta ceļu vai ielu projektēšana, esošo inženierbūvju rekonstrukcija un jaunu inženierbūvju projektēšana un būvniecība;

439.4. Būvatļauja ēku būvniecībai izsniedzama pēc elektroapgādes inženierbūvju būvniecības un pieņemšanas ekspluatācijā, ārējās ugunsdzēsības prasību izpildes teritorijā un ceļu vai ielu izbūves zemes klātnes līmenī ar šķembu segumu.

440. Izstrādājot konkrētai novada teritorijai detālplānojumu var noteikt vai precizēt arī citas prasības, kuras nosaka darba uzdevumā, piemēram, šādas prasības:

440.1. Risināt virszemes ūdeņu novadīšanu un/vai meliorācijas sistēmas pārkārtošanu;

440.2. Veikt biotopu izpēti;

- 440.3. Veikt prognozētā trokšņu līmeņa aprēķinus un modelēšanu;
- 440.4. Veikt ornitoloģisko izpēti;
- 440.5. Veikt ģeoloģisko izpēti;
- 440.6. Veikt ainavu analīzi;
- 440.7. Noteikt informācijas zīmju, apgaismojuma un labiekārtojuma objektu novietojumu;
- 440.8. Paredzēt gājēju celiņu, tūrisma taku, veloceliņu tīkla izvietojumu un labiekārtojumu;
- 440.9. Izstrādāt teritorijas labiekārtojuma arhitektonisko risinājumu un teritorijas apzaļumošanas risinājumu;
- 440.10. Izstrādāt teritorijas vertikālā plānojuma risinājumu;
- 440.11. Sniegt priekšlikumus vērtīgo biotopu aizsardzībai un apsaimniekošanai;
- 440.12. Paredzēt aizsardzības nolūkos norobežojamo teritoriju risinājumus u.c.
- 440.13. Sadalot zemes vienību jaunās apbūves teritorijās, kur nav izveidota ielu infrastruktūra, ne mazāk kā 20% no sadalāmā zemesgabala teritorijas paredzēt ielām, apstādījumiem u.tml.;
- 440.14. Attēlot grafiski visas detālplānojuma teritorijai pieguļošo lauksaimniecībā izmantojamo zemju platības, kurās paredzēta kūtsmēsli izkliešana un iestrāde augsnē (arī ārpus novada teritorijas), saskaņojot plānu ar attiecīgo zemju īpašniekiem;
- 440.15. Un citas prasības, kas nepieciešamas, lai pašvaldība varētu izvērtēt plānotās darbības ietekmi uz vidi, cilvēku veselību un īpašumu vērtību, cik vien tas ir praktiski iespējams, izmantojot tādas tehnoloģijas un metodes, kas vispilnīgāk atklās plānotās darbības iespējamās sekas.
- 441. Izstrādājot detālplānojumu, transporta risinājumi, inženiertehniskā apgāde un lietus ūdeņu novadīšana jārisina kompleksi ar blakus teritorijām.
- 442. Izstrādājot detālplānojumu, jāveido vienots ceļu tīkls ar blakus zemes vienībām, strupceļa veidošana pieļaujama tikai atsevišķos izņēmuma gadījumos.
- 443. Valsts un pašvaldības autoceļi un ielas jāizdala kā atsevišķas zemes vienības.
- 444. Ja detālplānojuma teritorijas robežās ir noteikti vairāki teritoriju izmantošanas veidi, izstrādājot detālplānojumu pieļaujama teritorijas izmantošanas veidu robežu precizēšana līdz 5%, saglabājot kopējās zemes izmantošanas veidu platību attiecības detālplānojuma teritorijā, un šīs izmaiņas nav uzskatāmas par teritorijas plānojuma grozījumiem.
- 445. Detālplānojuma darba uzdevuma derīguma termiņš, ja nav uzsākta detālplānojuma izstrāde – 2 gadi.

13.2. Zemes vienību veidošana, robežu pārkārtošana

- 446. Jaunu zemes vienību konkrētajai teritorijas izmantošanai veidot, sadalot vai apvienojot, saskaņā ar teritorijas plānojumu, lokālplānojumu un/vai detālplānojumu un/vai zemes ierīcības projektu.
- 447. Nekustamā īpašuma sadalīšanu, apvienošanu, zemes robežu pārkārtošanu, piebraucamo ceļu servitūtu, inženierkomunikāciju koridoru noteikšanu un citādu robežu korekciju atļauts veikt tikai tādiem nekustamajiem īpašumiem, kas nostiprināti zemesgrāmatā.
- 448. Detālplānojumu zemes vienību sadalīšanai, izstrādā visās teritorijās, kurās atbilstoši normatīvo aktu prasībām detālplānojuma izstrāde ir obligāta un/vai noteikta teritorijas plānojuma grafiskajā daļā un šajos Noteikumos.
- 449. Gadījumos, kad nepieciešama zemes vienību robežu pārkārtošana, zemes vienību apmaiņa vai starpgabalu likvidēšana, zemes vienību (arī kopīpašumā esošo) sadalīšana, zemes konsolidācija, piekļūšanas iespēju nodrošināšana zemes vienībai, pieejas nodrošināšana publiski izmantojamām zemes platībām (teritorijām), uz zemes vienību attiecināmo teritorijas plānojumā un citos normatīvajos aktos noteikto nekustamā īpašuma apgrūtinājumu konkretizēšana un nav nepieciešama detālplānojuma izstrāde, pašvaldība, pamatojoties uz Zemes ierīcības likumu, pieņem lēmumu par zemes ierīcības projekta izstrādi.
- 450. Atļauts veidot tikai tādu jaunu zemes vienību apbūvei:
 - 450.1. Kurai ir nodrošināta piekļūšana no ceļa, ielas, laukuma vai piebraucamā ceļa (piebrauktuves, arī servitūta ceļa), atbilstoši šo noteikumu atbilstošo punktu prasībām un zemes vienības ceļa vai ielas

- robeža nav mazāka par 20 m pilsētu un 30 m ciemu teritorijās, ja šajos noteikumos nav noteikts savādāk;
- 450.2. Kas sadalīšanas rezultātā veido novada teritorijai raksturīgu zemes vienības konfigurāciju un lielumu, kā arī tajā iespējams realizēt plānoto (atļauto) izmantošanu saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvo aktu un teritorijas plānojumu, neveidojot starpgabalus;
- 450.3. Kas, ja nerobežojas ar ceļu, ielu vai laukumu, ir pieejama no tiem pa 3,5 metru platu piebraucamo ceļu (piebrauktuvi, arī servītūta ceļu), ņemot vērā šo noteikumu prasības. Piebrauktuve veidojama kā atsevišķa zemes vienība, ja tā nepieciešama divu vai vairāku pieguļošo zemes vienību īpašnieku kopējai izmantošanai. Vienas kustības joslas piebrauktuvē jāparedz izmaiņšanās laukumi ne tālāk par 75 metriem vienu no otra 6 metru platumā un 15 metru garumā.
451. Pilsētās, ciemu un citās blīvi apdzīvotās vietās apbūves teritorijās zemes vienību atļauts sadalīt, ja katrai jaunizveidotajai zemes vienībai nodrošina inženierkomunikāciju pievadīšanas iespēju no esošās vai vienlaicīgi izbūvējamas ielas (ceļa), publiskās piebrauktuves vai inženierkomunikāciju koridora.
452. Sadalot zemes vienību, nav nepieciešams paredzēt atsevišķu piekļuvi, ja tā vienu daļu pievieno blakus esošajai zemes vienībai, kurai šāda piekļūšana ir nodrošināta.
453. Veidojot jaunu īpašuma zemes vienību un atdalot to no sākotnējā zemes īpašuma, nedrīkst veidot mazāku īpašuma zemes vienību, kā arī atlikusi īpašuma zemes vienība nedrīkst palikt mazāka kā konkrētajā teritorijā noteikts.
454. Apvienojot zemes vienības, nedrīkst slēgt esošās pilsētas un ciemu ielas, ceļus, laukumus un piebrauktuves.
455. Nav pieļaujama zemes vienību dalīšana:
- 455.1. Ja to neakceptē visi kopīpašnieki;
- 455.2. Ja nav iespējams reāli, atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem, sadalīt kopīpašumā esošās būves;
- 455.3. Ja zemes vienības sadalīšanas rezultātā no jauna izveidotajās zemes vienībās netiek ievērotas noteiktās zemes vienības minimālās platības, apbūves rādītāji (apbūves blīvums, apbūves intensitāte, brīvā zaļumu teritorija) un citas šo Noteikumu prasības;
- 455.4. Ja jebkura zemes vienības forma sadalīšanas (apvienošanas) rezultātā neatbilst apkārtējās teritorijas zemes vienību struktūrai un formai (vēsturiskajai un pašreizējai);
- 455.5. Ja plānotās zemes vienības robežas novietotas tuvāk par 4 m no esošām ēkām vai tieši gar ēkām;
- 455.6. Ja paredzēts sadalīt kopīpašumā esoša daudzdzīvokļu mājas uzturēšanai nepieciešamā zemes vienība.
456. Zemes īpašnieks nedrīkst mainīt zemes gabala robežas bez ēkas īpašnieka piekrišanas, ja ēkas īpašniekiem ēkas uzturēšanai nepieciešamā platībā ir reģistrēta zemesgrāmatā.
457. Zemes vienības sadalīšanas vai apvienošanas atļaujas saņemšanas kārtība:
- 457.1. Zemes vienības, kas reģistrēta zemesgrāmatā, sadalīšanu vai apvienošanu ierosina tās īpašnieks vai kopīpašnieki, iesniedzot Alojas novada domei adresētu iesniegumu.
- 457.2. Lai izstrādātu detālplānojumu un/vai zemes ierīcības projektu pašvaldībā jāsaņem darba uzdevums, kurā nosaka:
- 457.2.1. projekta sastāvu un vispārējās prasības tā noformēšanai;
- 457.2.2. valsts un pašvaldības institūcijas, ar kurām saskaņojami projekta risinājumi;
- 457.2.3. īpašas prasības projekta risinājumu detalizācijai.
- 457.3. Atbilstoši spēkā esošo normatīvo aktu un pašvaldības izsniegtā darba uzdevuma prasībām, sertificēts projektētājs vai licencēta projektēšanas firma teritorijas plānošanas jomā izstrādā detālplānojumu un/ vai sertificēta persona zemes ierīcības darbu veikšanai izstrādā zemes ierīcības projektu, nosakot zemes vienības sadalīšanas iespējas. Zemes vienības sadalījuma vai apvienojuma detālplānojums un zemes ierīcības projekts tiek apstiprināts normatīvo aktu noteiktajā kārtībā.
- 457.4. Detālplānojums un/ vai zemes ierīcības projekts jāizstrādā uz topogrāfiskā uzmērījuma plāna ar apakšzemes un virszemes komunikācijām m 1:500 vai m 1:1000 (ne vecāks par 1 gadu).

- 457.5. Izstrādājot detālplānojumus un/vai zemes ierīcības projektus, teritorijās kur nav izveidota ielu infrastruktūra un apbūve, kā arī veicot zemesgabalu sadalīšanu vai apvienošanu, ne mazāk kā 20% no konkrētās teritorijas jāparedz publiskai ārtelpai (ielu, ceļu, apstādījumu un inženiertīklu ierīkošanai). Šī norma piemērojama, ciktāl tā nav pretrunā ar citām šo Noteikumu prasībām, kas nosaka lielāku brīvās zaļumu teritorijas īpatsvaru.
458. Teritorijā, kas ietilpst valsts nozīmes kultūras pieminekļu aizsardzības zonā (aizsargjoslās), zemes vienību sadalīšana un apvienošana veicama ar Valsts Kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas rakstisku atļauju.
459. Zemes vienību sadalīšana īpaši aizsargājamās dabas teritorijās notiek tikai spēkā esošo normatīvo aktu noteiktajā kārtībā.

13.3. Būvniecību īstenošanas kārtība

460. Būvniecības ir ar teritorijas plānojumu noteiktas, ar šiem Noteikumiem nodrošinātas un aizsargātas fizisku un juridisku personu tiesības veikt būvniecību (visa veida būvju projektēšana un būvdarbi).
461. Visa veida būvju projektēšana un būvdarbus Alojas novada teritorijā veicama saskaņā spēkā esošo normatīvo aktu un šo Noteikumu prasībām.
462. Bez skaņošanas ar pašvaldību, Būvvaldi un inženierdienestiem drīkst veikt telpu kosmētisko remontu, nemainot ēkas funkciju, plānojumu un būves fasādes, nenojaucot vai mainot būves nesošās konstrukcijas.
463. Ja no Būvvaldes saņemts atteikums, būvniecības ierosinātājs ir tiesīgs lūgt pašvaldības domi pārskatīt Būvvaldes lēmumu. Ja būvniecības ierosinātāju neapmierina pašvaldības lēmums, to var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likuma noteiktajā kārtībā.
464. Lai saņemtu projektēšanas atļauju, būvniecības ierosinātājam nepieciešams Būvvaldē iesniegt:
- 464.1. būvniecības iesniegumu – uzskaites karti;
- 464.2. jebkuras būvniecības ieceres saskaņojums ar pašvaldību;
- 464.3. iesniegumu ar īsu projektēšanas programmas izklāstu jaunbūvju, esošo būvju renovācijai, rekonstrukcijai, restaurācijai vai maģistrālo inženierkomunikāciju projektēšanai;
- 464.4. nekustamā īpašuma tiesību vai lietošanas tiesību apliecinājošu dokumentu kopijas;
- 464.5. zemes robežu plānu;
- 464.6. īpašuma inventarizācijas lietu, ja ir paredzēta esošo ēku vai būvju, rekonstrukcija, renovācija vai restaurācija, kur atzīme veikta ne agrāk kā pirms 5 gadiem, apliecinot, ka nav veiktas pārbūves;
- 464.7. līdzīpašnieku rakstiska piekrišana, ja īpašumam ir vairāki īpašnieki;
- 464.8. būvniecības ieceres skices, ja saskaņā ar Būvniecības likuma prasībām nepieciešama būvniecības ieceres publiskā apspriešana.
465. Būvniecības ieceres publiskā apspriešana organizējama jebkurai būvei papildus Būvniecības likumā noteiktajam šādos gadījumos:
- 465.1. Šajos noteikumos noteiktajām sabiedriski nozīmīgajām ēkām;
- 465.2. Būvei, kurā paredzēts vienlaikus uzturēties vairāk nekā simt cilvēkiem;
- 465.3. Darbībai, kas var radīt piesārņojumu (smakas, troksnis un tml.);
- 465.4. Un citos šajos noteikumos noteiktos gadījumos.
466. Būvvalde iesniedz būvniecības ieceri izskatīšanai Alojas novada domē, ja saskaņā ar Būvniecības likuma un šo Noteikumu prasībām nepieciešama būvniecības ieceres publiskā apspriešana.
- 466.1. Projekta sastāvam jābūt atbilstošam normatīvo aktu prasībām un pietiekamam, lai varētu veikt būvdarbus un nodrošinātu to kontroles iespējas.
- 466.2. Būvprojekta vadītājs ir atbildīgs par īpašuma tiesību vai lietošanas tiesību apliecinājošu dokumentu kopiju atbilstību oriģinālam, kurus pievieno būvprojekta Vispārīgajai daļai un būvprojekta komplektāciju, par projektēšanas darbu koordinēšanu, atsevišķo projekta daļu savstarpējo koordināciju un būvprojekta saturu kopumā, kā arī par būvprojekta atbilstību spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem un šiem Noteikumiem.

- 466.3. Pēc Būvvaldes pieprasījuma pie projekta izstrādājami papildmateriāli – makets, perspektīvu zīmējumi u.c. demonstrācijas materiāli, ēkas fasāžu un to detaļu uzmērījumu zīmējumi, fotomateriāli, kā arī būtisku detaļu un mezglu rasējumi, aprēķini u.tml.
- 466.4. Būvprojektu saskaņošanai pašvaldībā un akceptēšanai Būvvaldē iesniedz nekustamā īpašuma īpašnieks, lietotājs vai to pilnvarota persona, pievienojot projektam īpašuma tiesību vai lietošanas tiesību apliecinājošus dokumentus un būvprojekta risinājuma saskaņojumus ar:
- 466.4.1. ēkas vai zemes vienības īpašnieku, ja zemes vienība vai ēka atrodas privātipašumā vai kopīpašuma gadījumā – ar visiem īpašniekiem;
- 466.4.2. atbildīgo pašvaldības iestādi, ja ēka vai zemes vienība atrodas pašvaldības īpašumā vai valdījumā;
- 466.4.3. valsts atbildīgo institūciju, ja ēka vai zemes vienība ir valsts īpašumā vai pārvaldījumā;
- 466.4.4. un citas institūcijas, kas pieprasījušas būvprojekta saskaņošanu.
- 466.5. Būvmateriālus un būvgruzus nedrīkst nokraut un nobērt ārpus būvžoga.
- 466.6. Bedres un tranšejas ārpus būvžoga jānorobežo ar margām 1,2 m augstumā. Iestājoties tumsai, šādas vietas jānodrošina ar apgaismojumu.

13.4.Ēku un citu būvju rekonstrukcija, t.sk. funkcijas maiņa, restaurācija un remonts

- 467.Ēku un būvju rekonstrukcija, restaurācija un remonts veicami atbilstoši būvniecību reglamentējošo normatīvo aktu un šo Noteikumu prasībām.
- 468.Gadījumos, ja pašvaldība uzskata, ka paredzētā saimnieciskā darbība var negatīvi ietekmēt apkārtējo kaimiņu zemes vienību dzīves apstākļus, tā drīkst pieprasīt pretendentam saskaņot savu iecerēto darbību ar kaimiņu zemes gabalu īpašniekiem (tai sk. arī pretējā ielas pusē).
- 469.Ja, projektējot publiskas telpas, atsevišķas ēkas daļas rekonstrukcijas vai renovācijas iecere un ar to saistītās funkcionālās pārmaiņas ietekmē visas ēkas ekspluatāciju un nepieciešams mainīt telpu plānojumu, ēkas inženiertehniskās apgādes tīklu shēmu vai ēkas ārējo veidolu (piemēram, mainās atsevišķu logu ailu dalījums, kas atšķiras no pārējiem ēkas fasādes elementiem), būvprojektu izstrādā, tajā izdara labojumus, saskaņo un apstiprina visai ēkai kopumā, ievērojot normatīvo aktu prasības.
- 470.Vienkāršotas renovācijas (būves vai tās daļas renovācija neskarot nesošās konstrukcijas, fasādes, koplietošanas telpas un koplietošanas komunikācijas) un vienkāršotas rekonstrukcijas (būves vai tās daļas funkcijas maiņa (lietošanas veida) bez pārbūves) gadījumos būvniecības ierosinātajam jāiesniedz Būvvaldē dokumenti atbilstoši spēkā esošo normatīvo aktu prasībām, kas saskaņoti pašvaldībā. Pēc pārbūves publisko telpu platībai, augstumam, inženiertehniskajam risinājumam, vides kvalitātei un citiem parametriem jāatbilst normatīvo aktu par publiskām ēkām un būvēm prasībām.
- 471.Nav pieļaujama tādu funkciju paredzēšana, kas pasliktina apstākļus blakus nekustamajos īpašumos, apgrūtina piekļūšanu tiem, likumīgi uzsāktu zemes izmantošanu, ēku un būvju ekspluatāciju vai pasliktina vides stāvokli.
- 472.Ja ēkas vai būves tehniskais stāvoklis ir pasliktinājies, tad īpašnieka vai lietotāja pienākums ir veikt ēkas vai būves remontu.

13.5. Ēku un būvju nojaukšana

- 473.Ēku un citu būvju nojaukšanu neatkarīgi no tā, kas to ierosina, var veikt tikai pēc attiecīga pašvaldības lēmuma pieņemšanas, nojaukšanas projekta akceptēšanas un nojaukšanas atļaujas saņemšanas Būvvaldē, izņemot gadījumus, ja nojaukšana paredzēta ar akceptētu būvprojektu esošās ēkas rekonstrukcijai. Būves nojaukšanu jāfiksē ar tās nojaukšanas aktu, kuru izsniedz pašvaldības izveidota komisija.
- 474.Ēkas un būves, kas ir kļuvušas nelietojamas (ja būve ir pilnīgi vai daļēji sagrūvusi, to tehniskais stāvoklis rada draudus iedzīvotājiem vai bojā ainavu) līdz ēkas nojaukšanai vai sakārtošanai jānožogo ar necaurredzamu estētiski noformētu žogu. Žoga novietojums un konstrukcijas risinājums jāsaņem pašvaldībā un Būvvaldē.
- 475.Ēku un būvju nojaukšanai noslēgt līgumu ar atkritumu apsaimniekošanas organizāciju par būvgrižu izvešanu un pārstrādi vai noglabāšanu.
- 476.Nojaukto ēku un citu būvju vietas jānotīra un jānolīdzina. Ja nojauktās ēkas vietā 6 mēnešu laikā netiek uzsākta jauna būvniecība, teritorija jāiekārto un jāapzaļumo.

13.6. Zemes vienības ar neatbilstoša izmantojuma statusu un prasības līdz teritorijas plānojuma spēkā stāšanās dienai uzsāktai būvprojektēšanai

477. Ja kādas zemes vienības izmantojums likumīgi iesākts, pirms apstiprināts teritorijas plānojums un pieņemti šie Noteikumi, kas nosaka tam citu teritorijas izmantošanas veidu, tad šai zemes vienībai ir neatbilstoša izmantojuma statuss.
478. Visas neatbilstošās izmantošanas, ja tās likumīgi uzsāktas līdz šī plāna apstiprināšanai, var turpināties, ja tās neierobežo jauni šo izmantošanu specifiski regulējoši valsts vai pašvaldības normatīvie akti.
479. Ja zemes vienības īpašniekam līdz teritorijas plānojuma apstiprināšanai un šo Noteikumu pieņemšanai ir izsniegta ēku vai būvju projektēšanas atļauja, akceptēts būvprojekts, izsniegta būvatļauja un nav beigušies to derīguma termiņi, tad, neskatoties uz neatbilstoša izmantojuma statusu zemes vienībai, īpašnieks ir tiesīgs turpināt iesāktu darbību, ja pašvaldība nekompensē zaudējumus.
480. Neatbilstoša izmantojuma statusa zemes vienības īpašnieks ir tiesīgs turpināt likumīgi iesāktu izmantojumu, bet jebkura jauna apbūve, esošo ēku pārbūve un nojaukšana jāveic atbilstoši teritorijas plānojuma un šo Noteikumu prasībām.
481. Visos gadījumos, kad mainās nekustamā īpašuma īpašnieks, nekustamais īpašums zaudē neatbilstoša izmantojuma statusu un jaunajam īpašniekam jāievēro šo Noteikumu prasības.
482. Esošas zemes vienības, ja to platība ir mazāka par šajos Noteikumos noteikto minimālo zemes vienības platību, var izmantot (arī būvēt, pārbūvēt būves) atbilstoši attiecīgās atļautās izmantošanas noteikumiem, ja visas citas šo Noteikumu prasības tiek ievērotas.
483. Izstrādes stadijā esošos detālpārplānojumus, kuri uzsākti pirms apstiprināts teritorijas plānojums un pieņemti šie Noteikumi, var turpināt izstrādāt saskaņā ar šo Noteikumu prasībām, detalizējot un precizējot tajā noteiktās teritorijas vietas plānoto (atļauto) izmantošanu un izmantošanas aprobežojumus, nepieciešamības gadījumā veicot grozījumus detālpārplānojuma darba uzdevumā.
484. Ja pirms Teritorijas plānojuma un šo noteikumu stāšanās spēkā uzsākta būvprojektēšana, bet beidzies Plānošanas un arhitektūras uzdevuma termiņš, Pašvaldības būvvaldei jāpārskata būvniecības ieceres atbilstība Teritorijas plānojumam un šo noteikumu prasībām, veicot nepieciešamās korekcijas Plānošanas un arhitektūras uzdevumā.

13.7. Teritoriju inženiertehniskā sagatavošana

485. Teritorijās, kuras nav piemērotas apbūvei (augsta gruntsūdens līmenis, kūdras nogulas, grunts piesārņojums u.c.), kā arī kādu citu apstākļu dēļ, pirms būvniecības jāveic teritorijas inženiertehniskā sagatavošana.
486. Teritorijas inženiertehniskā sagatavošana var ietvert atsevišķus pasākumus (nosusināšanu, teritorijas uzbēršanu, grunts sanāciju vai nomaiņu, rekultivācijas darbus, maģistrālo inženiertehnisko komunikāciju un ar piekļūšanas nodrošināšanu saistīto ielu vai ceļu izbūvi u.tml.) vai pasākumu kompleksu, kas jāveic, lai būvniecībai nodomātajā teritorijā būtu iespējams veikt apbūvi.
487. Izstrādājot būvprojektus, vajadzības gadījumā jāparedz pasākumi teritorijas pasargāšanai no plūdiem, pārpurvošanās un applūšanas ar gruntsūdeņiem (to līmenim paaugstinoties), noslīdeņiem, nogruvumiem u.c. bīstamiem dabas procesiem. Projektējot teritorijas vertikālo plānojumu, maksimāli jāsauglabā dabiskais reljefs, augsnes kārtas un kokaudzes. Zemes darbu apjomam jābūt minimālam, izrakto grunti izmantojot uz vietas būvlaukumā. Zemes līmeņa pazemināšana vai paaugstināšana vairāk par 30 cm ir jāsaņo ar pašvaldību.
488. Apbūvei plānotām teritorijām, kur gruntsūdens līmenis atrodas tuvu zemes virsmai, jāparedz tā pazemināšana. Šim nolūkam būvniecības vietās jāparedz drenāžas ierīkošana, kā arī pieļaujama vaļēju nosusināšanas sistēmu ierīkošana (grāvji, ceļu sāngrāvji, teknes). Šiem pasākumiem jānodrošina gruntsūdens līmeņa pazemināšana apbūves teritorijās vismaz līdz 2 m dziļumam, bet stadionu, parku, skvēru un citās apstādījumu teritorijās vismaz līdz 1 m dziļumam, no projektētās zemes virsmas.
489. Lai novērstu gruntsūdeņa līmeņa celšanos, esošie grāvji, gravas un dabīgās noteces ir jāsauglabā. Gadījumos, ja tiek būvēta jauna iela vai piebraucamais ceļš, jāparedz tilts vai caurtekas ūdens noteču saglabāšanai un vai izveidošanai.

490. Nedrīkst grāvjus vai dabīgās noteces aizvietot ar caurulēm. Ja teritoriju apbūvējot, ir nepieciešams grāvjus aizbērt, tad jāizveido jauni grāvji citā vietā, izstrādājot un saskaņojot projektu atbilstoši normatīvo aktu prasībām.
491. Pilsētas un ciemu apbūves teritorijās ēkas un citas būves nedrīkst būt tuvāk par 5 m no pilsētas grāvju vai gravu augšmalas.
492. Novada lauku teritorijās ēkas un citas būves nedrīkst būt tuvāk par 10 metriem no grāvju vai gravu augšmalas.
493. Gravu erozijas apdraudētām teritorijām jāparedz virszemes ūdeņu novadīšana, gravu gultņu nostiprināšana, nogāžu terasēšana un apmežošana. Virszemes ūdeņu noteces nedrīkst izsaukt nogāžu eroziju.
494. Uzsākot būvniecības procesu iepriekš neapbūvētā teritorijā vispirms jāveic nepieciešamo piebraucamo ceļu izbūve ar grants segumu un inženierkomunikāciju projektēšana un izbūve.

13.8. Stihiju postījumu atjaunošana

495. Neskatoties uz jebkādām citām šo Noteikumu prasībām, īpašnieks ir tiesīgs atjaunot ugunsgrēkā vai dabas stihiju rezultātā nopostītas vai daļēji nopostītas būves tajos pašos (identiskos) būvapjomos, atbilstoši to agrākajam veidolam un tajā pašā novietnē bez būvatļaujas saņemšanas saskaņā ar būvprojektu, pēc kura ēka vai būve būvēta, un, ja tā atbilst šo Noteikumu prasībām, kā arī tad, ja šīm būvēm ir neatbilstošs izmantošanas statuss. Ja būvprojekts nav saglabājies, izstrādājams jauns būvprojekts atbilstoši būves jaunākajai kadastrālās uzmērīšanas lietai.

1.pielikums

ALOJAS UN STAICELES PILSĒTU, NOVADA CIEMU IELU KLASIFIKĀCIJA UN TO SARKANĀS LĪNIJAS

N.p.k.	ielas nosaukums	Kadastra Nr.	Nozīme	Attālums starp sarkanajām līnijām (m)	Nodalījuma joslas platums (m)
ALOJA					
1	Jūras iela	66070010257 66070020024	Galvenā (maģistrālā) pilsētas iela	16-18	14 - 18
2	Valmieras iela	66070030087	Galvenā (maģistrālā) pilsētas iela	20 (līdz Skolas ielai) 14 (no Skolas līdz Jūras ielai)	11,6 - 23,3
3	Baznīcas iela	66070010251	Galvenā (maģistrālā) pilsētas iela	14	12 - 16
4	Limbažu iela	66070020019	Galvenā (maģistrālā) pilsētas iela	20	18 - 26
5	Rīgas iela	66070030085	Pilsētas nozīmes iela	14-16	10 - 19
6	Kalēju iela (no Parka ielas līdz Ausekļa ielai)	66070030054	Pilsētas nozīmes iela	14	13,5-16
7	Kalēju iela (no Valmieras ielas līdz Ausekļa ielai)	66070030082	Pilsētas nozīmes iela	12	10-13
8	Dārza iela (no Lauku ielas līdz Baznīcas ielai)	66070010287 66070010288 66070010289 66070010290 66070010291	Pilsētas nozīmes iela	11	10,5-13
9	Dārza iela (no Salacas ielas līdz Baznīcas ielai)	66070010254 66070010293 66070010292	Pilsētas nozīmes iela	16	15,2-19
10	Brīvības iela (no Parka ielas līdz Baznīcas ielai)	66070010296 66070010238 66070010297	Pilsētas nozīmes iela	12	11,1-13,5
11	Brīvības iela (no Salacas ielas līdz Baznīcas ielai)	66070010295 66070010104	Pilsētas nozīmes iela	15	10-14,7-17,3
12	Parka iela	66070010246 66070030089	Pilsētas nozīmes iela	10	8,5-12
13	Jāņa Čakstes iela	66070010244 66070030111	Pilsētas nozīmes iela	12	12-16-19
14	Ausekļa iela	66070010243 66070030083	Pilsētas nozīmes iela	11	10-12
15	Kluba iela (no Jūras ielas līdz Brīvības ielai)	66070010250	Pilsētas nozīmes iela	16	15-16
16	Kluba iela (no Skola ielas līdz Kalēju ielai)	66070030114	Vietējas nozīmes iela	12	12,5-12,8
17	Kluba iela (no Valmieras	66070030086	Vietējas	16	16,4-18,8

	ielas līdz Rīgas ielai)		nozīmes iela		
18	Stacijas iela	66070030088	Vietējas nozīmes iela	12	10-13,8
19	Skolas iela	66070030084	Vietējas nozīmes iela	14	12,4-16
20	Jaunā iela	66070010237	Vietējas nozīmes iela	10	8,7-10-20
21	Lidlauka iela	66070010235	Vietējas nozīmes iela	16	13-18
22	Salacas iela	66070010240	Vietējas nozīmes iela	12	11-12
23	Miera iela	66070010260 66070010242 66070010286	Vietējas nozīmes iela	12	10-13-18
24	Smilšu iela	66070010245	Vietējas nozīmes iela	12	11-13-18
25	Gaujas iela	66070010272	Vietējas nozīmes iela	10	9,5-10,8
26	Pērses iela	66070010252	Vietējas nozīmes iela	10	9-9,8
27	Līvānu iela	66070010253	Vietējas nozīmes iela	10	~10
28	Ezeru iela	66070010249	Vietējas nozīmes iela	10	9,5-11,9
29	Lauku iela	66070010247	Vietējas nozīmes iela	11	10,8-11,8
30	Bērzu iela	66070010248	Vietējas nozīmes iela	10	10
31	Kluba iela	66070030113 66070030115	Velosipēdu un gājēju iela	8	6-8
STAICELE					
1	Ainažu šoseja, Lielā iela / P15 Ainaži-Matīši	66170010107 66170020115 66170030075 66170030089	Galvenā (maģistrālā) pilsētas iela	22 – 25	22-31
2	Lielā iela (no P15 Ainaži- Matīši līdz Dzirnavu ielai)	66170010107	Galvenā (maģistrālā) pilsētas iela	16	16-18
3	Dzirnavu iela	66170010133 66170020014	Galvenā (maģistrālā) pilsētas iela	12 – 16	12,4-17,4
4	Lielā iela (no Salacas līdz pilsētas robežai)	66170030043	Galvenā (maģistrālā) pilsētas iela	12 - 14	11-15
5	Audēju iela (no V118 līdz P15)	66170030042	Galvenā (maģistrālā) pilsētas iela	16	16,7-18,4
6	Audēju iela (no P15 līdz Lielai ielai)	66170030042	Pilsētas nozīmes iela	12	12

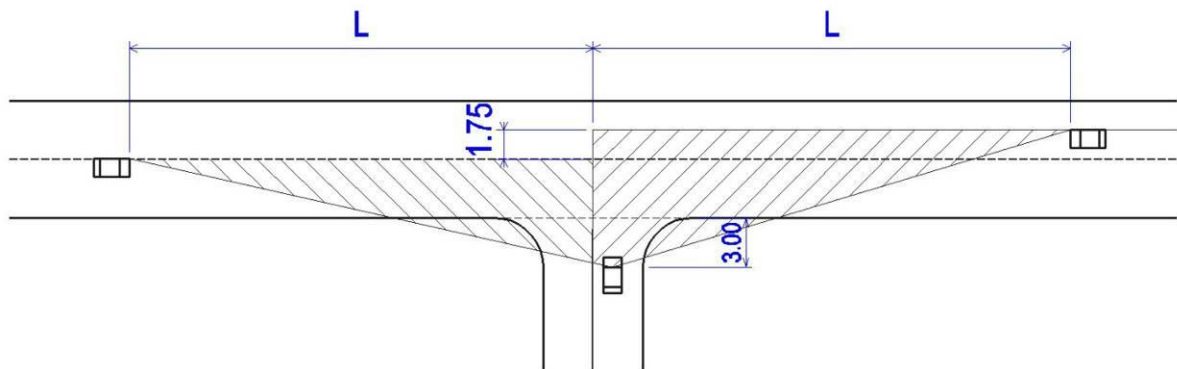
7	Lielā iela (no Dzirnavu ielas līdz Salacai)	66170010107	Pilsētas nozīmes iela	12	10-11-16
8	Cepļa iela	66170010144	Pilsētas nozīmes iela	12	10-16
9	Planču iela (no Lielās ielas līdz Jūras ielai)	66170010129	Pilsētas nozīmes iela	16	16-20
10	Jūras iela	66170010152	Pilsētas nozīmes iela	20	20
11	Salacas iela	66170010144	Pilsētas nozīmes iela	14	12-16
12	Kalēju iela	66170010242 66170010138	Vietējas nozīmes iela	10	9,5-10,8
13	Ūens iela	66170010111	Vietējas nozīmes iela	10	9-12
14	Skolas iela	66170010158	Vietējas nozīmes iela	14	14-15
15	Kluba iela	66170010127	Vietējas nozīmes iela	9	8,8-9,8
16	Dārza iela	66170010172	Vietējas nozīmes iela	9	8,8-9,5
17	Avotu iela	66170010171	Vietējas nozīmes iela	12	12
18	Planču iela (no Jūras ielas līdz "Plančiem")	66170010129	Vietējas nozīmes iela	12	11-13-17
19	Ceriņu iela	66170010087 66170010104	Vietējas nozīmes iela	20	18-30
20	Liepu iela	66170010096	Vietējas nozīmes iela	10	10-13
21	Lazdu iela	66170010097	Vietējas nozīmes iela	12	11-12
22	Rīgaļu iela	66170010106	Vietējas nozīmes iela	12	12
23	Attīrīšanu ceļš	66170010113 66170010270	Vietējas nozīmes iela	10	10-11
24	Sporta iela	66170010270	Vietējas nozīmes iela	10	9-11
25	Lauku iela	66170020015	Vietējas nozīmes iela	10	8-11
26	Nākotnes iela	66170030034	Vietējas nozīmes iela	12	12,3-12,8
27	Stacijas iela	66170030031	Vietējas nozīmes iela	12	10-20
28	Purva iela	66170030032	Vietējas nozīmes iela	12	13-16
29	Krasta iela	66170030030	Vietējas nozīmes iela	10	8,5-10
30	Sila iela	66170030044	Vietējas nozīmes iela	9	8-9
31	Gravas iela	66170030054	Vietējas nozīmes iela	12	15-16

32	Meža iela	66170030056	Vietējas nozīmes iela	12	13
33	Priežu iela	66170030055	Vietējas nozīmes iela	12	12
34	Smilšu iela	66170030088	Vietējas nozīmes iela	12	9-14
UNGURPILS					
1	Valsts vietējais autoceļš V116 Ungurpils-Pāle	66270020385	Galvenā ciema iela	20	16-20
2	Pašvaldības autoceļš Rūpnīca-Celmiņi	66270020305	Vietējas nozīmes iela	12	10-13
3	Pašvaldības autoceļš Zemītes-Vecmelderi	66270020306	Vietējas nozīmes iela	10	10-11
4	Pašvaldības autoceļš Pērkoņi-Darbnīcas	66270020304	Vietējas nozīmes iela	10	10
5	Strādnieku iela	66270020490	Vietējas nozīmes iela	9	8,4-8,6
6	Parka iela	66270020356	Vietējas nozīmes iela	11	10-12
7	Darbnīcu iela	66270020494	Vietējas nozīmes iela	12	11-12
8	Liepu iela	66270020492	Vietējas nozīmes iela	12	9-12
9	Ezeru iela	66270020493	Vietējas nozīmes iela	12	12-16
10	Rūpnīcas iela	66270020491	Vietējas nozīmes iela	10	9-10
PUIKULE					
1	Valsts vietējais autoceļš V123 Ārciems-Puikule- Urga-Braslava	66480010203	Galvenā ciema iela	20	17-21
2	Centra iela	66480010283	Galvenā ciema iela	12	12-14-20
3	Pašvaldības autoceļš Papardes-Raudiņas	66480010284	Galvenā ciema iela	12	8-12
4	Pašvaldības autoceļš Ciemats-Šoseja	66480010288	Vietējas nozīmes iela	12	11-12
5	Līvānu iela	66480010285	Vietējas nozīmes iela	12	10,5-12,5
6	Stacijas iela	66480010278	Vietējas nozīmes iela	12	11-15
7	Purva iela	66480010211	Vietējas nozīmes iela	10	~10
8	Parka iela	66480010287	Vietējas nozīmes iela	9	6-10
9	Tirgotāju iela	66480010286	Vietējas nozīmes iela	8	6,5-8
10	Rūpniecības iela	66480010249	Vietējas nozīmes iela	12	9-13
11	Dzirnavu iela	66480010282	Vietējas	12	8,5-12

			nozīmes iela		
12	Skolas iela	servitūts	Vietējas nozīmes iela	10	
13	Ābeļu iela	servitūts	Vietējas nozīmes iela	10	
14	Pagasta iela	servitūts	Vietējas nozīmes iela	12	
15	Ugunsdzēsēju iela	servitūts	Vietējas nozīmes iela	12	
PUIKULES STACIJA					
1	Pašvaldības autoceļš Nākotnes-Mežniecība	66480030105	Galvenā ciema iela	12	8-14
2	Nākotnes iela	66480030374 66480030375	Vietējas nozīmes iela	12	10-12
OZOLMUIŽA					
1	Valsts vietējais autoceļš V112 Puikule-Rencēni- Vēveri	66480060041	Galvenā ciema iela	20	17-22
2	Valsts vietējais autoceļš V164 Igaunijas robeža (Ramata)–Mazsalaca– Vilzēni–Dikļi	66480060055	Vietējas nozīmes iela	20	15-20
3	Pašvaldības autoceļš Ozoli-Attīrīšanas iekārtas	servitūts	Vietējas nozīmes iela	12	
4	Meža iela	66480060146	Vietējas nozīmes iela	10	9-12
5	Ganību iela	servitūts	Vietējas nozīmes iela	10	
6	Mehanizatoru iela	servitūts	Vietējas nozīmes iela	10	
VILZĒNI					
1	Valsts vietējais autoceļš V164 Igaunijas robeža (Ramata)–Mazsalaca– Vilzēni–Dikļi	66440040159	Galvenā ciema iela	20	17-20
2	Pašvaldības autoceļš Rubeņi-Skola	66440040208	Vietējas nozīmes iela	10	9-10,5
3	Pašvaldības autoceļš Ievas-Madaras	66440040209	Vietējas nozīmes iela	11	10,5-10,8
BRASLAVA					
1	Pašvaldības autoceļš Braslava-Purvēni	66440020106	Galvenā ciema iela	12	10-13
2	Pašvaldības autoceļš Kļavas-Smēde	66440020107	Vietējas nozīmes iela	12	10-14

2.pielikums

REDZAMĪBAS NODROŠINĀŠANA IELU KRUSTOJUMOS

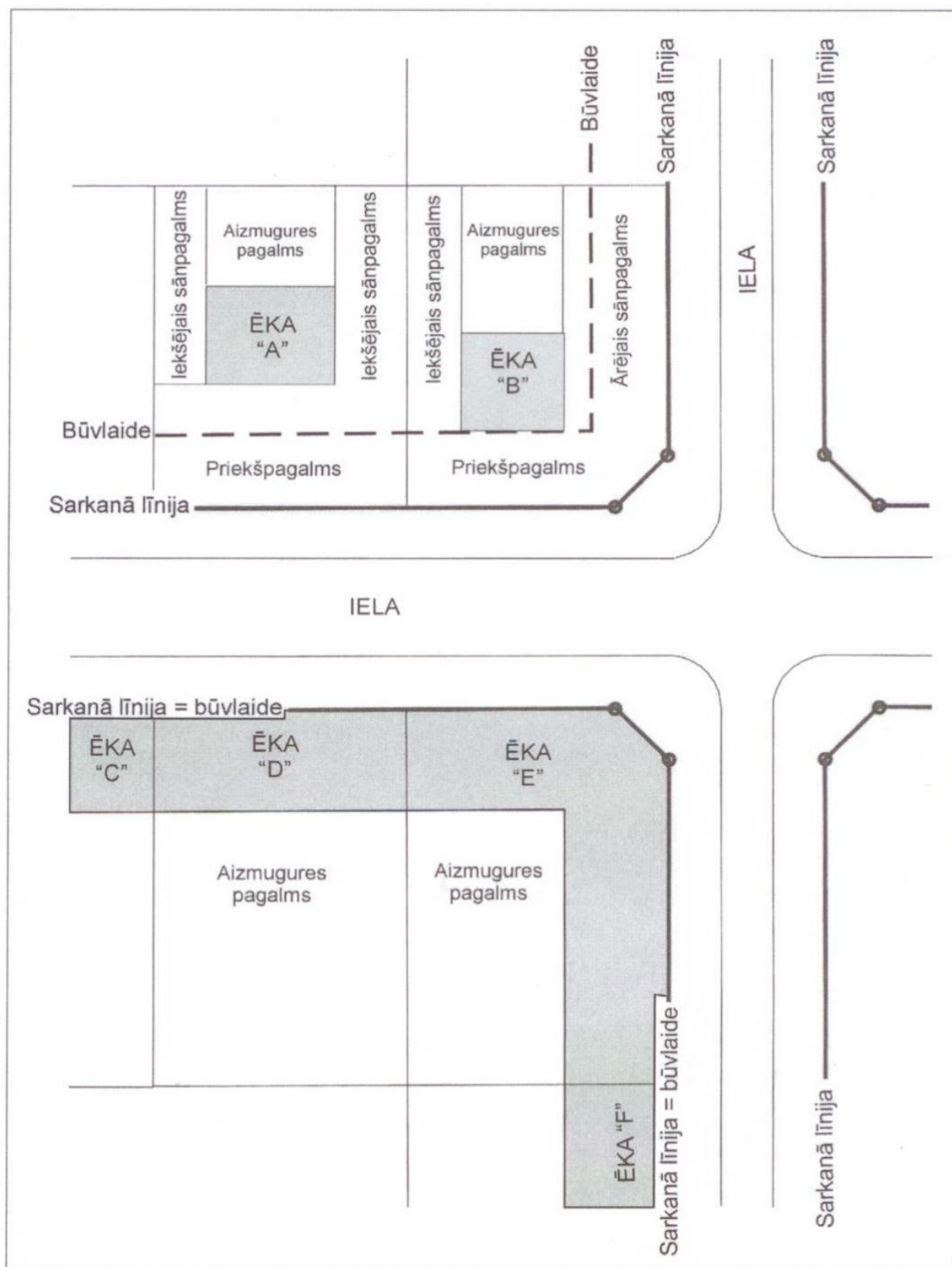


Autoceļu kategoriju grupa	Ātrums V_{85} [km/h]							
	100	90	80	70	60	50	40	30
A - ceļi lauku apvidū	200 (300)	170 (250)	135 (210)	110 (175)	85	70	-	-
B - ceļi pilsētās un apdzīvotās vietās	-	-	-	110	85	70		

Uzbraukšanas un tuvošanās redzamības brīvlauku pleca garumi (L)

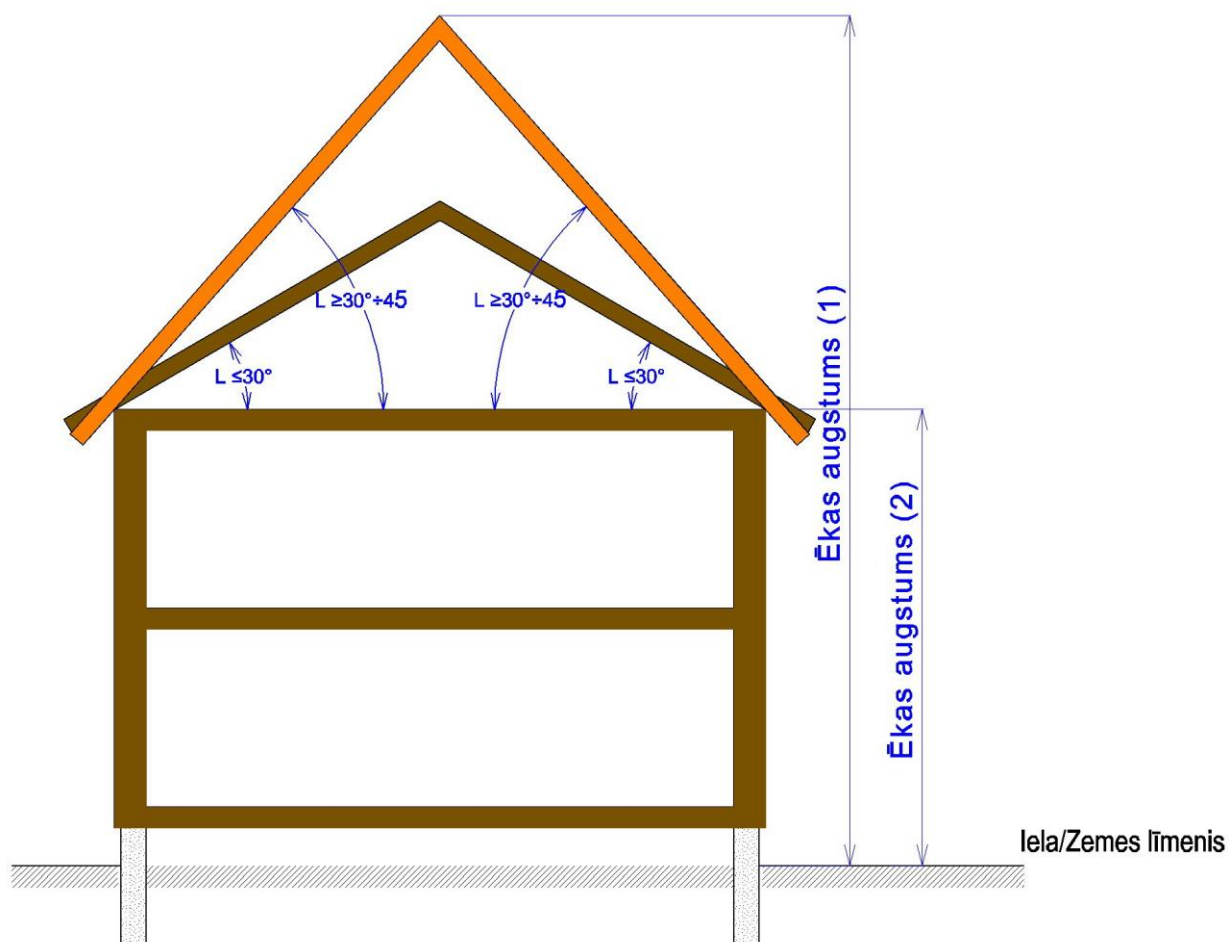
3.pielikums

PAGALMI



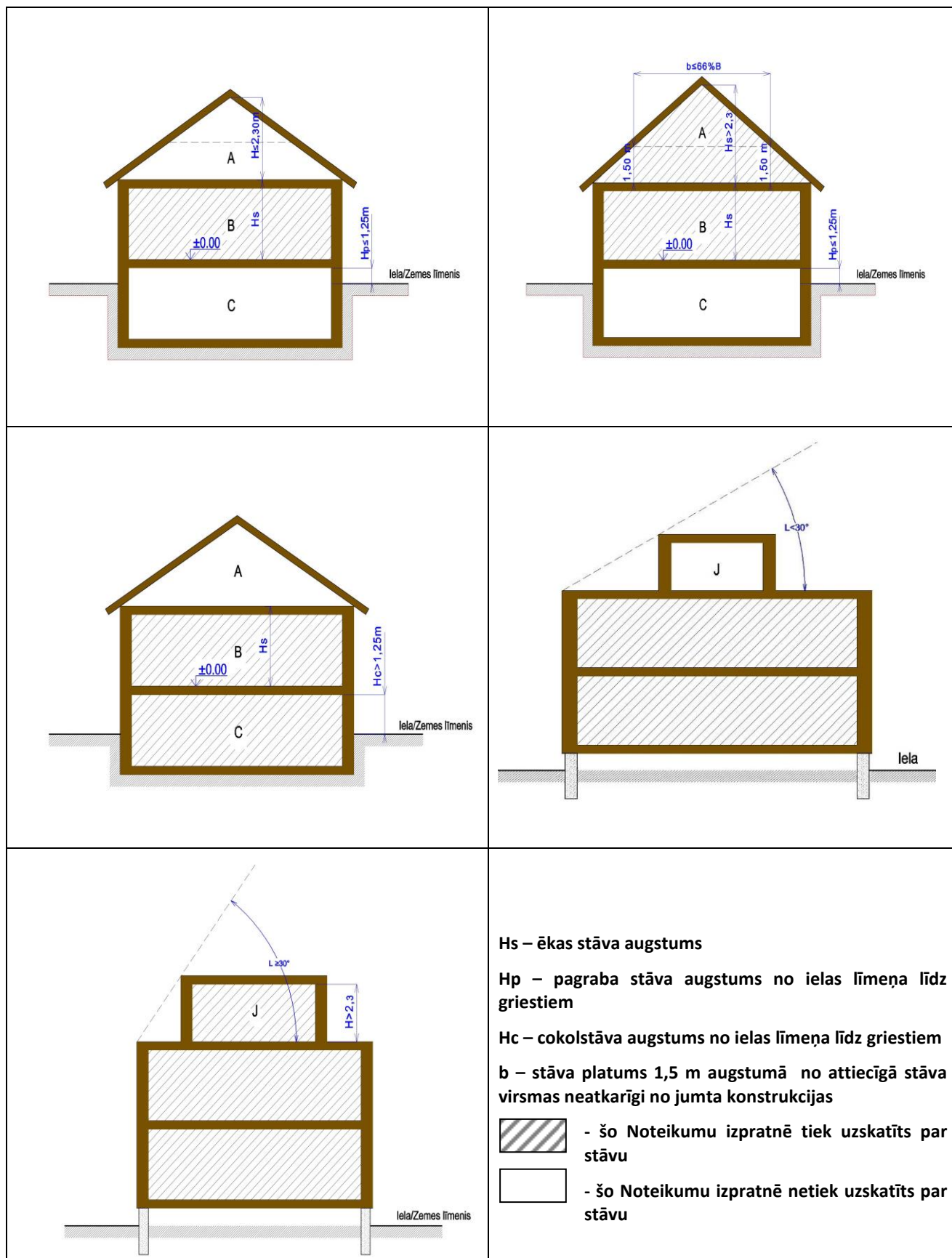
4.pielikums

ĒKAS AUGSTUMA NOTEIKŠANA



5.pielikums

ĒKAS STĀVU SKAITA NOTEIKŠANA



PIESĀRŅOTO UN POTENCIĀLI PIESĀRŅOTO VIETU SARAKSTS, dati: www.meteo.lv, 2012.

Nr.	Reģistrācijas numurs	Vietas nosaukums	Vietas kategorija*	Atrašanās vieta
1.	66075/2715	Bijusī atkritumu izgāztuve „Reišas”	2	Alojas pilsēta
2.	66175/2779	Bijusī ķīmikāliju noliktava Rēciemā	2	Staiceles pilsēta
3.	66175/2774	Mehāniskās darbnīcas „Rēciemī”	2	Staiceles pilsēta
4.	66277/5005	SIA „Aloja Starkelsen”	3	Alojas pag., Ungurpils
5.	66277/2714	Bijusī ķīmikāliju un pesticīdu noliktava „Vecjurgīši”	2	Alojas pag. Jurgīši
6.	66277/2713	SIA „Nivals” DUS un mehāniskās darbnīcas	2	Alojas pag. Ceļinieki
7.	66277/2712	Mehāniskās darbnīcas „Stīpari”	2	Alojas pag. Stīpari
8.	66277/2711	Kooperatīvā sabiedrība „Alojas degviela” DUS „Desas”	2	Alojas pag. Desas
9.	66377/4845	BOV SIA „Psihiatrijas centrs” sadedzināšanas iekārta	2	Staiceles pag. Vīķi
10.	66377/2784	Bijusī minerālmēslu noliktava „Kalnēverti”	2	Staiceles pag. Ēverti
11.	66377/2783	Bijusī amonjakūdēns novietne „Brīvēmnieki”	2	Staiceles pag. Vīķi
12.	66377/2782	Bijusī minerālmēslu noliktava „Veczemnieki”	2	Staiceles pag. Vīķi
13.	66377/2781	Mehāniskās darbnīcas „Rēciemī”	2	Staiceles pag. Rēciemī
14.	66377/2780	Bijusī naftas produktu glabātuve	2	Staiceles pag. Vīķi
15.	66377/2778	Bijusī minerālmēslu glabātuve Rēciemā	2	Staiceles pag. Rēciemī
16.	66377/2777	Bijusī minerālmēslu noliktava „Ezeriņi”	2	Staiceles pag. Puršēni
17.	66377/2776	Bijusī minerālmēslu glabātuve „Ūdri”	2	Staiceles pag. Rozēni
18.	66377/2775	Bijusī amonjakūdēns novietne „Rozēni”	2	Staiceles pag. Rozēni
19.	66377/2773	SIA „Gotika auto” DUS „Rēciemī”	2	Staiceles pag. Rēciemī
20.	66377/2772	Bijusī minerālmēslu noliktava „Arāji”	2	Staiceles pag. Rozēni
21.	66377/2771	Bijušais minerālmēslu šķūnis „Braslas”	2	Staiceles pag. Rozēni
22.	66377/2770	Bijušais minerālmēslu šķūnis „Glāži”	2	Staiceles pag. Rozēni
23.	66377/2769	Bijusī degvielas bāze „Rozēni”	2	Staiceles pag. Rozēni
24.	66377/2768	Mehāniskās darbnīcas „Rozēni”	2	Staiceles pag. Rozēni
25.	66448/5238	Izgāztuve „Mežiņi”	2	Braslavas pag. Vilzēni
26.	66448/2719	Bijusī minerālmēslu un pesticīdu noliktava „Alainītes”	2	Braslavas pag. Alainīši
27.	66448/2718	Bijusī degvielas glabātuve „Šinkas”	2	Braslavas pag. Šinkas
28.	66448/2717	Vecā degvielas bāze Vilzēni - Purkājas	2	Braslavas pag. Vilzēni
29.	66448/2716	SIA „DK Apsītes” DUS, Vilzēnu	2	Braslavas pag. Vilzēni

		mehāniskās darbnīcas		
30.	66488/2726	Bijusī minerālmēslu noliktava „Paužas”	2	Brīvēmnieku pag. Paužas
31.	66488/2725	Bijusī minerālmēslu noliktava „Strautnieki”	2	Brīvēmnieku pag. Strautnieki
32.	66488/2724	Bijusī minerālmēslu noliktava „Valmieri”	2	Brīvēmnieku pag. Valmieri
33.	66488/2723	Bijusī minerālmēslu noliktava „Pauri”	2	Brīvēmnieku pag. Pauri
34.	66488/2722	Ozolu AVS degvielas noliktava	2	Brīvēmnieku pag. Ozolmuiža
35.	66488/2721	Bijusī degvielas bāze „Imantas”	2	Brīvēmnieku pag. Ozolmuiža
36.	66488/2720	Bijusī degvielas bāze „Viesturi”	2	Brīvēmnieku pag. Buīva
37.	66488/2729	Bijusī cūku ferma „Mauriņi”	2	Brīvēmnieku pag. Mauriņi
38.	66488/2728	Bijusī pesticīdu noliktava „Brīvēmnieki”	2	Brīvēmnieku pag. Brīvēmnieki
39.	66488/2727	Bijusī minerālmēslu noliktava „Pļaviņas”	2	Brīvēmnieku pag. Pļaviņas.

(*) 1 – piesārņota vieta;

2 – potenciāli piesārņota vieta;

3 – vieta nav potenciāli piesārņota.